

پہیفہ کانی دیوار

پہیڤه كانی دیوار

كاروان عهبدوللا

رؤمان

خانه‌ی موکریانی بزرگ چاپ و بلاژکردن‌هوه

● په‌یقه‌کانی دیوار

● بابه‌ت: (رژمان)

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: سه‌نگهر دلاوه‌ر

● به‌رگ: رژمان

● ژماره‌ی سپاردن: (۲۷۱۵) له‌سالی ۲۰۱۳

● نرخ: (۳۰۰۰) دینار

● چاپی په‌که‌م: ۲۰۱۳

● تیراژ: ۷۵۰ دانه

● چاپخانه‌ی موکریانی (هه‌ولیر)

زنجیره‌ی کتیب (۷۸۴)

مالپهر: www.mukiryani.com

نیمه‌یل: info@mukiryani.com

گرینگ نه بوو پاش که میکی دیکه چیمان به سهر دی، ئیمه
 ده بویه به زووترین کات تهو شوینهی لپی وه ستابوین جیهیلین و
 به بی ئاوردانه وه به کراست به نشیوه که دا شوړینه وه. ده بویه ته نیا
 سهیری بهر پیی خومان بکهین و له ریگا سهره کییه که دوور
 بکهوینه وه. شوینه که ناوچه یه کی شاخوی بو، ته گهرچی
 سه فهره که مان له وه رزی هاوینیشدا بو، به لام تهوی زور سارد بو،
 ههر له زستان ده چوو. زه ویه که هینده تهر و شیدار بو، ههر چون
 پیمان دابنایه به تویه له قوریکه وه خلیسکمان ده برد و بو ماو یه که
 به قونه خشکه ده چوینه خواری. ههر چوند زووتر له نشیوه که
 رزگارمان بویه، له تارمایی مهرگ دوورتر ده که وتینه وه. دلان
 به وه خو شبوو دواي که میکی دیکه ده گهینه تهو دیو سنووری
 ولاتیکی دیکه. به دۆلکی ته و نده در و عاسیدا چوینه خواره وه،
 ته گهر له سهره تا وه بانزانیا به ته و نده قول و مه ترسیداره، ههر گیز
 سه ره پویی ئاوامان نه ده کرد و ده رگای تهو دنیا نادیباره مان
 نه ده کرده وه، به لام چ بکهین؟ ئیمه ناچار بوین به شوینیکی ئاوا
 برۆین، تازه ده بویه ملی تهو ریگایه بگرینه بهر که نه مانده زانی له
 کوپوه کوتای دی. به نیگه رانییه کی زوره وه وه که تهوی له

پيشبرکيني هه لاتندا بين، بۆ دواچار بهر له وهى روو له دۆله که بکهين
 سهپرى ئهو هاوړپييه مان کرد، که ئيمهى هينايه سهر سنور، ئهو
 ئه گهر چى به نيگه رانييه وه چاوى برپيوه ئيمه و دۆله هه زار به
 هه زاره که، به لام دهپه رينه وه. ئيمه به شيويه كه به نشيوه که دا
 دهچووينه خوارى، دهتوت له وه دلنيا بووين که کۆمه له که سيك به
 دوامانه وهن و راومان دهين، ئيمه به هه موو هيژمانه وه رووه و دۆله
 عاسيکه غارمان ده دا. هه رچهند له سنورى ولاته کهى ديكه نيژيك
 ده بووينه وه، وامان ده زانى له دۆزه خه وه راده کهين و دواى نهختيى
 ديكه ده گهينه به هه شت! من دهستى خيژانه که مم گرتبوو، ده بوايه
 زۆر ناگادارى بم. هاتنه خواره وه له دۆليكى وا سهختا ناگاييه كى
 زۆرى گهره كبوو، به تاييه تى بۆ ئهو. خيژانه که م جگه له وهى
 دووگيان بوو، ئهو رۆژه زۆریش نهخۆش بوو. هه رچۆنيك بوو به په له
 و قونه خشكى بى ئهوى هيچ ئاورپك بدهينه وه گهيشتينه خواره وه.
 من پيش هه موويان گهيشتمه نيژيك ته لدره که، ته كانيكى زۆرم دايه
 خۆم و برپك له ته لدره که م هه لدايه وه. به چاو به خيژانه که مم گوت
 (زووكه برۆ ئه وديو)، ئه گهرچى بۆ ئافره تيكي سكر كه ميك زه جمهت
 بوو ئهو كاره بكا، به لام له چاو نوقانيكدا چووه ئه و بهر. ئه وانى
 ديكه ش به په له په رينه وه. من كه دواين كه س بووم هيشتا نيوى
 جهستم هه ر له ژير ته لدره که دا مابۆوه، گويم له كۆمه ليك سه داى
 تيكقزقز او بوو، زايه له كان دهتوت له ئاسمانه وه داده به زينه سهر

زهوى، هەر له وه دهچوون كه سيك راوه دوو بنين. له ماوه يه كى زور
 كه مدا بهر له وهى له ته لدره كه رزگارم بى، چەند سەربازىك بە خۆيان
 و سەگ و ئۆتۆمبىله كانيان گەيشتنە سەرمان. ئەوهى له
 سەربازەكان زياتر ئيمەى تۆقاند و بىئومىدى و ترسى زورى پى
 گەياندين، سەگە هارەكانى نيو دەستى سەربازەكان بوون. ئەو
 سەگانه به قەد هەموو سەربازەكان هەرەشەى گرتن و مەرگ و
 ئاوديوکردنەويان لى دەكردين. ئەگەر ئەو سەگانه كۆنترۆل
 نەكرايونايە، گومانى تيدا نەبوو، ئىستە داستانه كه ليرە كۆتايى
 دههات. من وهك ده ليين له هەردوو دینه كه ببوم، نيوى جهسته
 له و بهر و نيوه كى ديكەم له مەبەر. تەنيا پىله قەيه ك دەيتوانى
 چارە نووسم بختە مەترسى و خىزانە كه شم لى دوور بختە وه. من
 ويستم بهر له وهى ئەوان كارىكى ئاوام له گەلدا بكەن، هيندىك زياتر
 بخزيمە ئەو ديو، بەلام هەر زوو رايانگرتم و وهك توييك كه وتمە ژير
 رهجمى پۆستالى ئەفسەرىك. خىزانە كهم له و بهر هاوارىكى لى هەلسا،
 دياربوو بهو هاواری دهيوست پىيان بلى، كه من له گەل ئەودام.
 ئەفسەره كه به توورە بوونىكى له رادە بەدەر رووى له من كرد و چەند
 شتىكىشى پىگوتم. من تەنيا به سەروسيما و ئاماژەكانى دەستى
 ئەفسەره كه، له وه تىگەيشتم، كه چۆن هاتومه دەبى به هەمان
 رىنگاش بگەریمە وه. لەپر خىزانە كهم لەپرمەى گريانى داو خوى
 گەيانده ئەفسەره كه، بە دەست تىي گەياند، كه من هاوسەرى ئەوم.

ئەفسەرەكە قورسايى پۇستالەكەي لەسەر جەستەم كەمكردەو و
 بەچاوپىيى وتم، كە خىرا لە تەلدركە بىمە دەرى و ھەستەم سەرىي.
 مەن سەرىيىكى خىزانەكەم دەكەم، ەك ئەوھى تازە روخسارە قوراويى
 و جلوپەرگە دراويىيەكەي و دەموجاوە روشاويىيەكەي بىنم. ويستم
 لىيى نىزيك بىمەو، كەچى ئەفسەرەكە، بە ئىشارەت لە سەربازىيىكى
 گەياندا، كە مەن بباتە لاي يەكئى لە ئۆتۆمبىلەكان، خىزانەكەشم
 بەرەو كۆنە جىيىيىكى ەسكەرى بىەن. مەن بئى ئەوھى ھىچ قسەيەك
 بكەم، دەستم بۆ گىرفانم دەبەم و ئەو نامەيەي كە بەر لەو
 پەرىنەوھىيە پىيان داووم دەردەھىنم و دەدەمە دەست ئەفسەرەكە.
 ئەفسەرەكە تەنيا بە تىلەي چا، لە نامەكە رادەمىنى و دەداتەو
 دەستم و بە پەنجەش ھىما بۆ سەربازەكە دەكا، كە سواری جىيىيىك
 بكا. ھىشتا سواری ئۆتۆمبىلەكان نەكرابووين، بە پارچە قوماشىك
 رووناكى لە چاوى ھەمووان دەپرن. مەن ھەست دەكەم ھەموو شتىك
 لەم وجودەدا دەبىتتە دوو پارچە، سات و رۆژەكانى زيان ھەمووى لە
 يەك دەچن. ھەر لەو شوئىنەي پەرىمەو. ئەفسەرەكە بۆ خۆي نىزيك
 بۆو و دەستى گرتم و بردمىە نىو جىبەكە. لەو تىنەدەگەيشتم
 جياكردنەوھى مەن و خىزانەكەم ھۆي چى بوو. ئەو چاوبەستەنيان چ
 نيازىيىكى بەدواو بوو. چ سەختە ئەگەر خىزانەكەشيمان والى كەردبى.
 ئەو لە زيانيدا زەھمەتى و لىقەومانى واى نەبىنىبوو. زۆر دەترسام
 بەرگەي دوورخستەنەوھى لە مەن و ئەو بئى تاقتىيە نەگرى. ئىمە چ

بزاین بهو شیوهیه هه‌لسوکه و تمان له‌گه‌ل ده‌کری. من خۆم دروست به
 پێچه‌وانه‌وه بیرم ده‌کرده‌وه، وا ده‌هاته بهر چاوم که شه‌ودییو سنوور
 پێشوازییه‌کی گهرمان لی بکری، شه‌وانه‌ش که بهر له شه‌مه‌به‌هه‌مان
 ریگادا په‌رییونه‌وه، هیچ شتیکیان له‌و ناخۆشی و زه‌حه‌تیانه‌ بو
 که‌س باس نه‌کردبوو. بۆیه هه‌قم بوو له‌وه بترسیم نه‌وه‌کو بریاریکی
 خیرا بدنه‌ و بمانی‌نه‌وه شه‌م دیو سنوور. شه‌و کات کاره‌ساته‌که‌ بو
 به‌دبه‌ختیکی وه‌ک من گه‌وره‌تر ده‌بوو. هه‌موو شتیکی دووباره
 ده‌بووه، بو نا؟! شه‌ی شه‌وه نییه‌ وه‌ک جاری پێشوو به‌ چاوبه‌ستویی
 په‌لکیشی نیو تاریکیمان ده‌که‌ن؟ شه‌و جلویه‌رگه‌ خاکی پۆشانه‌ی
 ئیسته‌ و شه‌وانه‌ی دۆینی که‌ راپێچی زیندانیان کردم هه‌ر له‌ یه‌کدی
 ده‌چن. شه‌وانه‌ی که‌ بهر له‌ دوو سال له‌ زیندانیان ئاخیم، هاوشیوه‌ی
 شه‌وانه‌ بوون که‌ ئیسته‌ بو شوینیکی نادیار ده‌مانگوازنه‌وه. من له
 ساتیکی وادا وه‌ک شه‌وه‌ی شه‌وه‌ قه‌ده‌رم بی، هیچم پێ نه‌ده‌کرا،
 چونکه‌ نه‌مه‌زانی چیمان لی ده‌که‌ن و بو کۆیمان ده‌بن. دیمه‌نی شه‌و
 ئۆتۆمییلانه‌ی که‌ ئیمه‌یان خسته‌ نیوییه‌وه، دروست له‌و
 ئۆتۆمییلانه‌یان ده‌کرد که‌ ده‌چوونه‌ به‌ره‌کانی شه‌ر. شه‌وه‌ی که‌ زۆر
 تووشی شه‌له‌ژانی کردم، چاوبه‌ستن بوو... شه‌و کاته‌ش هه‌ر وابوو، به‌ر
 له‌ دوو سال بو چاره‌سه‌ری نه‌خۆشییه‌ک چووبومه‌ ئیران، په‌لکیشی
 نیو پیکاییکیان کردمه‌وه، خیرا به‌ پشدینه‌که‌ی خۆم چامیان
 به‌ست. من شه‌و کات به‌ر له‌وه‌ی بگێریم له‌ به‌رده‌می دوکانی

هاورپييه كم وهستا بووم، بېرم له وه ده كرده وه له يه كدوو روژي دادی بگه رپيمه وه ئه وديو. له پر ئوتۆ مبيلايك به خيڙاي هات و له به رده مي دوكانه كه وهستا، دوو چه كدار به په له دابه زين و رووه و ئيمه هاتن. من زور به خيڙاي له وه تيگه يشتم، كه ئه و دوو چه كداره تاييه ت بو ئيمه هاتبون. ههر زوو داواي ناسنامه و مؤله تيان لي كردين، بي هيچ پرسيار و وهلاميك من و يه كي له هاورپيكانميان وه پيش خويان دا. من نه گه رچي هينديك له زماني فارسي تيده گه يشتم، كه ميكيش قسمه پي ده كرد، به لام خوم له پرسياره كاني ئه و دوو چه كداره گيل ده كرد. چونكه شاره زاييه كي ته واو يشم له و شاره نه بوو، نه مده زاني به چ شه قام و كولا تيكدا تيده په رين. گويان له دهنگي خه لك ده بوو، به لام پاش كه ميكي ديكه ئه و دهنگانه ش نه ده مان، وه كه ئه وه ي پيكابه كه به جاده يه كي چولدا رت بي، له ده ورو به رماندا هيچ شتيك نه ده بيسترا، له پر خيڙاي هاژوشتنه كه كه م بزه، شوفيره كه دهنگيكي ليوه هات، من تيغه گه يشتم، چي گوت، به هاورپي كه مم گوت:

- ئه ري چي گوت؟

له بهر ئه و شه پا زلله يه ي به ته پلي سه رم كه وت، گويم له وهلامي هاورپي كه م نه بوو چي پي وتم. ئيمه خو چا ومان به سترابو وه، كه چي ئه و شوفيره به هيژي دهسته كاني سه ري هه ردوو كمانى نه وي كرد. من نه مزاني بو وا ده كا، به لام له و كاته دا له شوي نيك وهستا،

بانگی یه کیکی کرد. گویم له کردنه وهی دهر گایه کی گه وره بوو. زهینم بۆ ئه وه چوو، که ئه وه رهنگی بۆ دهر گای دهر وهی زیندان بی. ههر له و شوینه داوی که میك وهستان، ئیمه یان هینایه خواری. که سیك دهستی منی گرت، له سه رخۆ رایچی شوینیکی ده دام. بۆ من دنیا هه مووی قه ترانی بوو. جه سته م ده تگوت به دهر له ئیراده ی خۆی رووه و خالیکی دیاریکراو ده چوو. چه ند جاریک، کورته نشیو و هه ورزبان پی کردم. له شوینیکی وه ستاندمیان. که سه که داوی لی کردم پیتاوه کاتم دا که نم. من تیگه یشتم، به لام خۆم له گیلی دا. ههر که زانی تیی ناگه م، به کوردی پیی وتم. ئه و کات پیتاوه کاتم دا که ند. منیان له شوینیکی ژووره که دانیشتانند. که سیك وه ک لی کۆله ر بی، به خیره اتنی کردم. من هیچ کاردانه وه یه کم نیشان نه دا، چونکه نه مده ویست له وه تیگه ن که من هه ندیک فارسی ده زاتم. سه یروو ساتیکی که می نه برد، دنیای ژووره که کوشومات ده هاته بهر گویم، وه ک ئه وهی له بیابانی کدا فرییان دابم. نقه و پیخوست و هه ناسه ی هیچ که سیکم نه ده بیست. ترسیک ههر له و ماره ده چوو، خیرا خۆی بکا به نیو قه له شتی به ردیکدا، به نیو گیاندا هه لگه را. له ناخه وه ده نگیکی قه به ی عاسیبوی نیو خه رهندیکم گوئی لی بوو. هاواریک هاته بهر گویم، ههر له هاوار و پارانه وهی که سیکی ده کرد له سه ره مه رگ دابی. من وامده زانی له و ژووره دا که ساتیک هه ن، چاوه رپی ئه وه ن، ره فتار و گوفتاریکم

لیّ به دی بکهن. ههستم ده کرد هه هه موویان بو ساتیک
 هه ناسه یان له خویان بریبوو. چاویان له نیو جهسته مدا چه قاند بوو.
 من هیچم نه ده بیینی، به لام قورسایی هه موویان به سه ره شه وه
 بوو. له نیو شه و تاریکییه چر و خهسته دا، ده موچاوی زه به لاهی پر
 خویینی شه وانم ده دیت. ده مدی که چۆن، په نجه شه ستور و به رد
 ناسا کانیاں به ردین و سیمله تیکچر ژاوه کانیاں داده هیئا. من
 چاوه پروانی شه بووم، زله یهک، پیله قه یهک، تفتیک، به نیو چاوانم
 بکه وی، که چی شه وان هه ره له بیده نگیدا مابونه وه، هه ره بیته ست و
 بینقه بوون. له ناکا و شه مجاره یان، ده نگیک و هک کوله تیغیک رۆچوو
 گوچکه کانم. له گه ل نازاری ده نگه که راجه نیم. گویم لیوو شه
 هاوړییه ی، که له گه ل من گیرابوو، له شوینیک دیکه دا، و هک
 شه وی له و دیوی ژورده که ی من به سترایته وه، هاواری ده کرد.
 دیمه نی لیدانه که یم ده هاته به رچا، سه روسیمام وا ده بیینی، که چی
 په نجه ی زله کانی پیوه دیار بی. پیده چوو، به نانقه ست له و دیو
 ژورده که م نازاری بدن، تا کو به هاواری شه، من بترسیئن. له وه
 ده چوو شه شوینه ی منیاں لیّ دانا بوو، ژوریک بی و
 په نجه ره که شیاں بو شه مه به سته کرد بیته وه، که گویم له هه موو
 شتیک بی. گویم لیّ بوو که چۆن دوا ی هه ره زله یهک، که میک
 ده وه ستان. به پرونی ده مزانی چی پیده لین و شه ویش چی
 ده لی... هاوړییه که م پیده چوو زور به خیرایی بیه وی له ده ست شه

ٺه شڪه نجهيه پرڙگاري بيبي، ٺهوان چهند جاريڪ پٺيان وت: تو
 سيخوپريت! دهزاني سيخوپر چ سزايه كي ههيه؟! من وا دههاته
 بهرچاوم كه له په نجهر دهيهك به سترابيتته وه و كه سيڪيش ناوه ناوه به
 قامچي و شه پازلله بكه ويته ويژهي. من ٺه گهرچي له نيو
 تاريخيدا خنڪيٺنرابووم، كه چي له گهل ههر هوارپيكي ٺه و
 هوارپيهه، كه سيڪ به چه قويه كي كول جهسته مي هه لده كولي.
 به هه ناسهيه كي تڙي له توردهيهه وه پي دهوتم (ههرچي ههته زو
 بيلي، ٺه گهرنا وهك هوارپيهه كهت ناچار ت ده كهين بيلي) من له وه
 دلنيا بووم تازه ٺيدي چاره نووسم له مه ترسيدياه، زور زهجه تيشه
 به ٺاساني له دهست ٺهوانه پرڙگارم بيبي. تازه كه وتبوومه دهستيان،
 ٺه و نامه يهش كه له گيرفاندا بوو، هه موو ريگايه كي قورتار بووني
 لي ده گرتم. من بچي ٺه و نامه يهه له و برادره وهرگرت، بؤ ده بوايه
 ٺه مرڙ لي وهر بگرم؟ له وه ده ترسام ٺه و نامه يه شتيكي واي تيڊا
 بي نه توانم ڊاڪوڪي له خووم بكه م. دلنيا بووم له نامه كه ڊا پريڪ
 باسي من كرابوو. ٺه گهر گيرانه كه م سه عاتيكي ديكه ڊواكه وتبا،
 نه ده كه و تمه دهستيان. حه تمهن له وه ده چوو ٺهوانه له ميڙبوو بي،
 چاوڊيري ٺيمه يان كرد بي. ده بي ٺاگايان له هه موو هه لسو كه وتي
 ٺيمه بوو بي. من ٺه گهر ٺه و ده قيهه نه چوو بومايه ڊوڪاني ٺه و
 هوارپيهه، زهجهت بوو وامان به سهه بي... وا پيڊه چوو له هوار و
 تاخ و ٺوفي هوارپيهه كه م (كه له ژوورپيكي ديكه ٺه شڪه نجهه ده درا)

بىيانەۋى ترسم وبىم بۇ بەيىنن و تەنگە تاوم بىكەن، من زياتر لە نامەى نىۋو گىرفانم تۆقىبووم، دەمزانى ئىستە دىن و دەرىدىنن و ھەموو شتىك ئاشكرا دەبى. ئەو نامەيە بۇ خۇى سەرەداۋى ھەموو گىرفتە كان بوو. ھەرچەندە ھەولى نىكۆلى لىكردن و خۇ لىنگىلكر دىشەم بىا با بۇ ئەوان بى كەلك بوو. بىرم كىرەۋە، چۇن بتوانم لە دەست ئەم نامە خەتەرناكە قورتارم بى؟ دەستىكم لە خۇرا بەرز بۇۋە، كەمىك پشدىنە كەم لەسەر چاوم لا برد. ھىندىك بەرىپى خۆم بىنى. سەرم بەرز كىرەۋە. ھەولم دا لەو شوينەى كە دانىشتىبووم شتىك بىنىم. كەسىكم نەبىنى تەنيا مىزىك و دوو كورسى، مىزىكى كۇن، ھەر لەو مىزانە دەچوو، كە لە كۇنە چايخانە كان دانراون و تاۋلە و دۆمىنەى لەسەر دەكەن. لە شوين خۆم جوۋلامەۋە و ھەلسامە سەر بى. ھىچ كاردانە ۋەيەكم نەبىنى، زانىم ئەو ژورەى لىيان دانام، كەسى تىدا نىيە، پىدەچوو بۇ چاۋەپىكردن بى. لە درزى نىۋان روومەت و پشدىنى سەرچاۋە كانم، نەرزى ژورە كەم بىنى. كونى ناۋەرۆيەكم لە تەنىشت پىچكەى كورسىيەك ھاتە بەرچاۋ. خىرا نامە كەم لە گىرفانم دەرھىنا، بىستم بىخەمە نىۋو كونەكە، كەچى لەيەك لەحزە راپايە كەم كۆزى و خستەمە نىۋو دەم. چەند جارىك ھەولمدا قوتى بدەم، نەمتوانى. نامەكە زەھمەت بوو بە گەرۋومدا بچىتە خوارەۋە. بەپەلە دەر مەھىنايەۋە، خستەمەۋە ناۋ گىرفانم. دەستم بۇ گىرفانەكەى دىكەم برد. ناۋنىشانى

هاوړپیه کی دیکم لابوو، که له سهر پارچه کارتوښکی بچووکم
 نووسیوو، نه خشه ی مالله که شیان به قه لثم ره ساس کیشرابوو.
 پارچه کارتونه که م دهرهینا و بله ز خوځ شوړ کرده وه و خسته نیو
 کونی تاوهره وکه. ههرزوو کونه که شم به پی دا پوشت. له پر وهک
 ته وهی کومه لیک که س، له یه ک کاتدا، له سهر بانیکه وه هه لپه پرن،
 پمب، پمب، پمب، دهرگایان کرده وه و گه یشته سهرم. من
 دهموچاوی ته وانم نه دهبینی، به لام دهمزانی هاتنیان به و شپوهیه،
 دهی شتیکیان بینیی. ته وان بی ته وهی هیچ پرسیاریکم لی
 بکن، دامیانه بهر پیله قه و شه پازلله. یه کیکیان به په نجه
 ناسینه کانی، گوچکه یه کی راکیشام و وتی: (سه گباب... چیت
 خوارد؟!) من وهک ته وهی له هیچ شتیکی تینه گم، لیوه کانم لیک
 نه ترانندن، ویستم بلیم (دهمه ویست جگهره یه ک بکیشم)، به لام
 نه موت. ته وان وهک ته وهی دلنیا بن، که شتیکم قوت دابی،
 به ناچار ی پشدینه که یان له سهر چاوم لادا. یه کیکیان که گه نجیکی
 ره شتالهی به ریش و سمیل بوو، به ئیشاره ت پی و تم "ته وشته چی
 بوو قووت دا؟" منیش ههر به ئامازه تیم گه یاند، "هیچم قوت
 نه داوه، ویستم جگهره یه ک بکیشم" له وده مه نامه که ی له گیرفانم
 دهرهینا و به خنده یه کی پر له جوین و سوو کایه تی پی کرده وه پی
 وتم:

- کوری سه گ ده تو یست هم نامه یه قوت بده ی؟! -

منیش بۆ ئەوەی ئەوە تى بگەن، كە ههچم قوت نەداوه، چەند جارێك هەر بەزمانى كوردى سویندم بۆیان دەخوارد. سەرم بۆ ئاسمان بەرز دەكردەوه، كەچی ئەوان نەك هەر باوەرپیان بەقسەكانى من نەدەهات، بگرە یەكێكیان بەگالته پینكردن و پیلارهوه لیم نیتیک بۆوه و وتى: (كام خوا، ئەوەى من یاخۆ ئەوەى تۆ؟! من ههچ وهلامیكم نەداوه، ههستم كرد كار لەكار ترازاً. خۆم وهك كەسیكى بەدیلكیراوى نیو شەرێكى سەخت هاته بەرچاوه. قورساییهك هه موو جهسته می داگیرکرد. بەله هه ورێكى خهستی قهترانى ژوورهكەى داپۆشى. لهو ساته دا هه رچی له ویدا بوو وهك خۆى نەمایه وه. هه موو ئەوانه ی له ژووره كە دا بوون له به رچاوم بوونه كۆمه لێك بالنده ی ترسناك، كه له ههچ بالنده یه كى سه رزه مین نەده چوون. هه ریه كه و دوو بالی له موو خولقاوه، دهن دوکیكى تووره، دوو چاوی پر له خوین. چوار قاچی توندوتۆل. هه موویان پیکه وه وهك مرۆف ده یانقیژاند، چاویان له دور چاوه كانم ده چه قاند. ئەو میژ و كورسییانه ی له ژووره كه بوون، ره پ و راست ببوونه سیداره. هه موویان به قاچه كانیان به رزیان كردمه وه، خستیمانه سه ر سه ری خۆیان. به و قیژه ترسناكه یانه وه منیان راپیچی ده ره وه كرد، فرییان دامه پشته ی پیکاییك. دووان له و بالنده وه حشه تناكانه سه ركه وتن. هه رچه ند هاوارم كرد (چیم لى ده كه ن بۆ كویم ده به ن؟) گوئیان پینه دام. ئەوان ده یانزانی ده چنه

کوی، منیش هر ئەوەندەم دەزانی، لەوی دوورم دەخەنەو. لە
 پشتی پیکابه که لەسەر سکا کاشابووم. وەک مردوویک فریدرامە
 نیو ئۆتۆمبیلێک، ناوہ ناوہ هەستم دەکرد پیلەقەیهک بەپشتەم
 دەکەوی. لەوہ دەچوو دەرەتانی ئەوہم پێ نەدەن بێر لە هیچ شتیێک
 بکەمەوہ. مەبەستیان ئەوہ بوو قورسایێ ترسەکە بەسەر
 جەستەمەوہ بێنی. من ئەو کاتە خۆم وەک مرۆڤێک نەدەهاتە
 بەرچاو. دەمزانی لە شتیێک دەچم تەنیا لە مرۆڤ نەبی. دەمزانی لە
 ئازەلێک دەچم، که لە شەر دۆرانیدیێتی و بەبرینداری کەوتیێتە
 دەست رەقیبەکانی. هەر بەراستی ئەوان ئەو بەلندە درندانە بوون،
 که منیان بە چۆک داھینابوو، منیش ئەو ئازەلە بریندارە بووم
 کەوتبوومە ژێر پیکانیان. کە سەیری ئەوانم کرد بینیم لە
 تەنیشتمەوہ دانیشتبوون. بە مێشکم داھات کە ئەوان دەیانەوی لە
 شار دوورم خەنەوہ و لەوی هەنجن بە هەنجن کەن و لە دووری
 رینگاکەش فرێم بدن. ئەو چەکانە بە دەستی هەردووکیانەوہ بوو.
 لە بەرچاوم ببوونە دوو شمشیر، شمشیرەکان هیندە ساف و
 لووسبوون، سەروسیمای خۆم تیا دەبینی. لە شمشیریکیان نێزیک
 بوومەوہ، لە جیاتی دوو برۆ چوار برۆم بە پشتی چاومەوہ بینی.
 چاوەکانم هەر لەو چاوانە دەچوون، کە مەرگ خۆی نیشان دا بن.
 من خۆم لە دیمەنی خۆم دەترسام. دەستیێکم بۆ شمشیرەکە برد،
 چە کدارەکە یەکسەر دوور کەوتەوہ و هاواری کرد: (چ دەکەمی؟!)

ئەوى دىكەيان ھەتا لە تواناي دابوو بە نوکی پۇستالەكەى
 زەبرىكى تىۋەشاندىم. نەمزانی چى بوو بە پشتىم كەوت، بەلام ھەر
 ئەوئەندەم ھەست كرد من لەسەر قەرەوئىلەيەك درىژكراوم و
 كەسىكى جلوپەرگ سىپى بەسەرمەوئىيە. بە دىقەت تىي وەرمام،
 دەتوت پىش ئىستە ئەو كەسەم بىنىوہ. خەندەيەكى بۆ فرىدام.
 خەندەكەى پربوو لە سۆز و ھاودەردى. ويستم قسەيەك بەكم،
 زمانى خۆم گرت. (ئەو) دەمى كردهوہ، بەزمانى عەرەبى قسانى
 لەگەل كردم. عەرەبىيەكەى تەواو بە شىۋە زمانى عەرەبى عىراق
 دەچوو. كە قسەى لەگەلم كرد، چەند جارىك ئاورى لە دەوروبەرى
 خۆى دەدايەوہ، پىي و تم: (خەلكى كوئى؟) منىش تىم گەياندى، كە
 ماوئىيەكە ھاتوومەتە ئىران بۆ چارەسەر كەردنى نەخۆشىيەكام (من)
 خەلكى كوردستانى عىراقم.. كوردم.. لە خۆرا منيان گرتوہ.. ھەر
 ئەمپۆ منيان گرت و لە ژوررىك داياننام، ويستم جگەرەيەك
 بەكىشم بۆم ھاتنە ژورر، لەگەل ئەوئى لىيان دەدام، دەيان گوت:
 (چىت خوارد، چىت قوتدا؟) دكتۆرەكە ۋەك تەنيا ئەو ئەركەى
 پى پاسبىردا بى، كە چارەسەرى من بەكا، بى ئەوئى ھىچ
 قسەيەكى دىكە بەكات، دەرزىيەكى بۆ ئامادەكردم، لىم نىزىك
 بۆوہ و داواى لى كردم، كە شەوالەكەم بىئەمە خوارى، بەر لەوئى
 دەرزىيەكەم لىبدا، لىي پارامەوہ تاپىم بلى بۆچى ئەو دەرزىيەم
 لى دەدا، تەنيا ئەوئەندەى وت: (تۆ ماندوويت) وامدەزانى

ده‌یانه‌وی بهم دهرزییه هه‌موو شتیکیان بو ئاشکرا بکه‌م. زور
 ترسام، به دکتوره‌که‌م وت "داوای چیم لیّ ده‌که‌ن؟" دکتوره‌که
 به‌سه‌ر وه‌لامی نه‌زانینی خۆی بو چاره‌نووسم نیشاندا. له‌ نیگا بیّ
 ئۆقره‌کانی دکتوره‌که‌، تیگه‌یشتم که‌ ئه‌وانه به‌ ئاسانی
 ده‌سه‌ردارم نابن. دکتور وه‌ك ئه‌وه‌ی نه‌یینییه‌کم پیّ بلّی، له‌و
 کاته‌ی دهرزییه‌که‌ی له‌ سمت دا، سه‌ری له‌ گوێچکه‌م نیزیک کرده‌وه
 و به‌ هه‌ناسه‌، ده‌نگه‌که‌ی دهربری و وتی "خوا پشتیوانت بیّ!" ئه‌و
 قسه‌یه‌ هینده‌ی دیکه‌ ترساندمی. تریه‌کانی دلّی خیراترکرد.
 بواری ئه‌وه‌ی بو نه‌هیشتمه‌وه شتیکی دیکه‌ بلّیم. له‌وده‌مه‌ له
 ده‌رگا درا، بینیم که‌سیکی زه‌به‌لاحی ریشدار هاته ژورره‌وه. پسته
 پستیکی له‌ بن گوئی دکتوره‌که‌ کرد، دکتوره‌که‌ ره‌زامه‌ندی بو
 قسه‌ و داواکاریه‌کانی دهربری. کابرا یه‌کراست سه‌یریکی منی کرد
 و له‌ چاوه‌کانی خویندمه‌وه، که‌ من له‌ گه‌لّ خۆی ده‌با. هه‌رواش بوو
 جل خاکییه‌ ریشداره‌که‌ هاته لام زور به‌ ئه‌ده‌به‌وه داوای لیّ کردم
 هه‌لبسته‌وه و له‌گه‌لی رییکه‌وم. به‌راستی که‌وتمه ژیر سیحری
 ئاوازی ده‌نگه‌که‌ی. من له‌و بروایه‌دا نه‌بووم که‌سیکی وا به‌و
 نه‌رمونیانییه‌ قسه‌م له‌گه‌لّدا بکا. منیش وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌ هیچ و
 خۆپایی زولتم لیّ کرا بیّ و له‌ میژ بیّ چاوه‌رپی ده‌نگیکی ئاوا
 بووم، یه‌کسه‌ر بوّی هه‌لسامه‌وه و ده‌ستیکیشم خسته نیو
 ده‌ستیه‌وه. له‌ ده‌ستگرتنه‌که‌شدا هه‌ستم نه‌کرد په‌نجه‌کام به‌ر

دەستیکی زبر و پر له قین دەکەون. ئەو بە سۆزەوه دەستی گرتم،
 بەلام وینەیهک، جوولەیهکی کابراکە، هینامییەوه دۆخی جاران،
 ئەو کاتە ی تەماشای دکتۆرەکە ی کرد، چاویکی لی نوقاند و
 بزەیهکی پر له پرسیاری بۆ فرییدا، من جاریکی دیکە دلّم بە
 خورپە کەوتەوه. باوەرم بەوه لەق بوو، کە ئەو رزگارکەری من
 بی، بەلام هیشتا لە ئومید دانەبرابووم. دەبی بۆ کویم بەری؟
 لەپر هەستم کرد بەرە بەرە بەر چاوم لیل و تاریک دادی. لەو
 ساتەدا خۆم وەک ئەو ماسییە سەک پر جوولە و گیرای نیو دەست
 ماسیگریک هاتە بەرچاوی، کە تازە لە رووباریکەوه دەرھینرا بیت
 و فریدرایتە نیو پشتی بەلەمیەک. جەستەم بە هەموو لایە کدا
 هەلدەپەری. هەستم دەکرد لەم دنیا یەدا کەسی نییە بە هانامەوه
 بی، تەنیا خۆم لە شوین خۆمدا خول دەخۆمەوه و هەلدەپەرم.
 لەپر وەک ئاویکی سارد بەسەرم دابکەن و لە خەویکی قورس بە
 ئاگا بێمەوه، جاریکی دیکە خۆم لە شوینیکی دیکەدا بینییەوه.
 ئەجارە لەسەر زەوی ژووریک راکشابووم. دوو کەس لە
 تەنیشتمەوه وەستابوون. دیاربوو چاوەرپی ئەو دەبوون بێمەوه
 سەرخۆ. یەکیکیان بۆم دانەویییەوه. دەستیکی بەسەرمدا هینا.
 لەسەرخۆ بە دەنگیکی نزم پیتی وتم (چۆنی؟) من هیچ وەلامیکم
 نەدایەوه. هەردووکیان بی ئەو هی قسەیهکی دیکە بکەن، چوونە
 دەرەوه. ئاوریکم لە دەورو پشتی خۆم دایەوه، ژوورەکە هەر لە

ژووریکی نه خوښخانه ده چوو. بونی درمان، به تاییبته دی توتول، کاسی کردم. له شوین خوم هه لئسامه وه. لهو په نجه ریه نیژیک که وتمه وه، که تیشکی خور راسته وخو لیبه وه ده هاته ژووری. لهودیوی په نجه ریه که تی کفر قزانی دهنگه کانم گوی لی ده بوو. سه دای سرورده کانی شهر، دیوار و شووشه ی په نجه ریه کانی ده سمی. هه موو نهو دهنگانه له نیو ژورده که دا جزوریان هه بوو. ژیان له ده ری تژی بوو له جوولّه و فرینی بالنده کان و ههراوزه نای خه لک و گریانی زاروکان و هورنی ئوتتومیل و دهنگی مه زادکردنی شتومه که کان. که سهیریکی خوم کرد، من له نیو ژووریک وه ستابوم جیابوو له هه موو نهو ژوورانه ی که له دهره وه هه بوون. ژیان به گه وره یی و پر جوولّه ی خویه وه، لهو ژورده دا جیا کرابه وه. لهوی ته نیا که سانیک ده هاتنه بهرچاو که له کونی دیواره کانه وه خویان به ژورده که دا ده کرد. من قسه ی دکتوره کهم ده هاته وه بیر، مه گهر خوا له دست نه وانم رزگار بکا، دنا قورتار بوون نه ستم بوو. من هه ر به پیوه وه ستابوم. جل خاکیه ک بوم هاته ژورده وه. دۆلکه یه کی سپی به ده سته وه بوو. لیم نیژیک بووه. دۆلکه که ی دایه ده ستم. سهیریکی ناوه وم کرد ئاویکی رهنگ قاوه یی تیا بوو. وامزانی شهر به تی بو هیناوم. به ئیشارت داوای لی کردم هه مووی بخومه وه، که تامم کرد له شهر به ت نه ده چوو. به ده ست و چاو پیم وت "نه مه چییه؟" جاریکی دیکه به زار و ده ست تی

گه یاندم که ده بی بیخۆمهوه، هه مووی بخۆمهوه. زۆرم له
 خۆمکرد تا گه یاندمه نیوهی دۆلکه که، نه خێر نه و جاره هه ره شهی
 لی کردم، ماوهی دوو خوله کی بۆ دانام، که دلۆپییکی تیدا
 نه هیلمهوه. هیندهی نه برد ههستم کرد دلّم ده ژیلدا ده هات،
 خه ریکبوو ئه وهی له هه ناومدا بوو، خۆی بۆ هاتنه ده ره وه ئاماده
 بکا. که مینک ما بوو ناوه ره نگ قاوه ییه که ته واو بی. خیرا وه
 ئه وهی گه نجینه یه کیان دززییته وه، ته شتیکیان له بهردهمم دانا.
 له پیر جهسته م بوو به ئاگردان. هیژیک له بنرا، ئه وهی له هه ناومدا
 هه بوو، هه لیکیشیا هه سه ره وه. گرکانیک له ناو ده مدا ته قییه وه،
 له وه ده مه هیهچ شتیکم نه بیننی، که چی وامده زانی خه لکیکی زۆر،
 له ده ور به رم وه ستاون. هه ریه که و له ئاست خۆیه وه سه ره پرمیکی
 به جهسته مدا ده برده خواری. کۆمه لیکیش به زه رگه ی
 ده رویشه کان ته واوی که لله ی سه رمیان کون کون ده کرد. گرکانی
 هه ناوم دیسان هه لچوو، ئه وهی له نیویدا ما بووه، له ده م و کونه
 لووت و هه ندیکیش له چاوه کانم هاتنه ده ری. ئیدی که سم
 نه ده هاته به رچاو، ته نیا خۆمم ده بیننی که چۆن شه پۆله ئاوه کان له
 ده م و چاومه وه، ده رزانه نیو ته شته که. جهسته م وه بزمارپریژ
 کرابی سه دان مووچرکه ی پيدا هه لده گه را. من چوارمشقی بۆی
 دانیشتبووم. دوو دهستم بیننی، وه که له نیو دوو که لیکدا ده ربکه ون
 ته شته که یان دوورخسته وه. دوو کهس ده مولووتیان به په رۆیه که

به ستابوو، له ته شته که رامان، یه کیتکیان داریکی تیور ددها،
 دیاربوو له شتیك دهگهرا که زور به نرخ بیت. دلنیاوو که هر
 ددېدوژیتته وه. من له بیتاقه تی خومه وه به لادا که وتم. دلّم به وه
 خوشبوو که تا به یانی له و ئاوه قاوه ییهم بده نی، هیچ نابیننه وه،
 چونکه هیچم نه خواردبوو، تا بیدوژنه وه. من ته وهی لیی دترسام،
 دوژینه وهی ته و ته دریسه بوو، که خستبوومه نیو کونی
 ئاوه پوژکه وه، ئیسته ته وان ده یانه وی له گهروومدا دهریبیننه وه،
 ته گه ر ته و پارچه کارتونه بدوژنه وه، که ته دریسی مالی
 هاوړییه کم له سهری کیشرابوو، رهنگی هه موو سهره داواکانیان
 وه گیر بکه وی، من ته گه رچی له ژووره که دا به لادا که وتبووم، به لام
 ههستم به جووله ی پر نیگه رانی ته و که سانه ده کرد، که له
 ژووره که دا ده هاتن و ده چوون، ئوقره یان نه ما بوو دوو سی جار
 ده هاتنه تهنیستم و به رقه وه هه ناسه یه کی ناو میدیان
 هه لده کیشا و به جوینیک دهریان ددهایه وه. من دهمزانی وا به
 ناسانی دهستم لی هه لئاگرن. چند جاریکی دیکه ش هیلنجم
 ده هاته وه. وه ختیك وه که ته وهی گیانم بکیشن، ته واوی ژووره که به
 هه موو کهس و شتومه که کانه وه له بهرچاوم تیکه لی یه کدی
 دهبوون و پیکداده چوون. هه موو شتان له خالی کدا یه کیان گرتوه
 و به سهر سهرمه وه وه که بومیك ته قینه وه، ناگام لیبوو دوو کهس
 ههردوو قولیان گرتبووم. منیش دهمم به سهر ته شته که وه بوو.

ئەو ەى لە ەناومدا مابوو بەزىادەو ەش دەپژاىە نىو تەشتەكە. جارىكى دى بە شولكە دارىك ەشانەو ەكەيان دەپشكنى. ەستەم كرد ئەو دوو كەسەى قۆليان گرتبووم لىم دووركەوتنەو، سووكناسىيەك رۆچوو ەستەم، دياربوو لەو ەلنىابوون، كە چىيان دەست ناكەوى. بەتەواوى ناومىد بوون، گويم لىبوو يەكى لەوانەى لە ژوورەكەدا بوو، چەندجار وتى (خۆم بينىم) بەخوا شتىكى قوتدا!) ەيندەى نەبرد ئەو ەى بۆ لىكۆلىنەو ە و پشكنىن لەگەليان بوو، ئەمرى پىكردن، كە ەلمبگرن و بمبەنەو ە زىندان، كە بەرزىان كردهو ە دەتوت ەموو ئەو تاقەتەى ەمبوو، لەنىو تەشتى رشانەو ەكە جىم ەشتتبوو، نەمدەتوانى لەسەر پى بوەستەم، چەند جارىك ەوئمدا نەكەوم، كەچى قاچەكائەم تواناى راگرتنى لەشمان لە دەست دابوو، بە ناچارى يەكىك لەوانەى لە ژوورەكەدا بوون، تووند قۆلى گرتەم، لەوى ەينامىيە دەرى. رپەوى نىو نەخۆشخانەكە پربوو لە خەلكى ئاساىى، ئەگەچى ەيندىك ەيزى بينىنىشم لەدەست دابوو، بەلام توانىم ەيندى لە رووخسارەكان بينىم. لەوى كەسەم نەدەناسى رووخسارەكانىش زۆر لەيەكدى دەچوون، راستە دەستەم كەلەپچە نەكراوو، بەلام ئەو ەى كە سەيرى دەكردم دەيزانى كە من كەسىكى گىراوم. زۆرم حەز دەكرد لەو دەمە كەسىكى ناسراو بينىم. كەسىك تەنيا بوە بزانى كە من ئىستە زىندانىم، پاش كەمىكى دىكە پەلكىشى زىندان

ده كرىمهوه، گه يىشتمه بهر ده رگاي نه خوښخانه كەش، هيچ كەسيكى
 ناوام نه يىنى. له بهرده مى ئۆتۆمبىلىك وەستاندىمىان. زەلامىكى
 چوارشانهى قۆرەشى سىپل تراشراوى ريشدار لىم هاته پيش، به
 ئاستەم قورسايى دەستىكى خستە سەرشانم، وەك ئەوهى دلم
 بداتەوه و داواى لىبووردنم لى بكا، زۆر به نەرمى و دوور له زمانى
 رق و كىنه، پىنى وتم (ئەوه تەنيا گومانىك بوو و بەس... بە ئاسايى
 وەربىگره!) من ديسان خۆم وا نيشاندا كە لىتى تى نه گەيشتوم.
 ئەو له نەبوونى هيچ كاردانەوه به كم بۆ قسەكانى، زمانى ئاخاوتنى
 گۆرپى، به عەرەبىيەكى تىكشكاو وتى (اعتزاز للشك!) دەويست
 پىم بللى لەو هەلەى روويدا داواى لىبووردن دەكەين. من
 ئەوجارەدىان ناچار بووم وەلامى بدەمهوه و سوپاسى لىبووردنەكەيان
 بكەم. هيشتا منيان سواری ئۆتۆمبىلەكە نه كردبوو، هەستەمكرد
 مىزلدانم فشارم بۆ دىنى. كە ئەوجارە له پيشەوهى پىكابه كەيان
 دانام، بىرم كردهوه بۆ داواى لىبووردن لى كردم. رەنگى بىانهوى
 نازادىم بكەن، تۆ بللى وابى؟ زۆر زەحمەتە، ناخر نامەيهكى ناوام
 لى بگىرئ، چۆن به ئاسانى دەستم لى هەلده گرن؟ ئەى نالين كى
 ئەو نامەيهى پىداوى؟ خو هەموو شتىك وەك رۆزى رووناك دياره،
 دەبا هيندەك ئارام بگرم، من چوزانم نامەكه چ پرسىارىكم بۆ
 دىنيتە پيش.. ئەوان ئىستە بەلگەيهكى چاكيان دەستكەوتووه.
 تازه مەحاله بهيلن لەبن دەستيان دەرىچم. چما ئەوان هيندە

غەشىمن باوەر بە قەسە يەك بکەن لە گەل نامە کەى بن دەستيان يەك
 نە گریتهوه؟ ئەوه خۆيشم بەبى گوناح نيشانى هەمووان دا ئەى بۆ
 نامە کە چ وەلامىکيان بدەمهوه، ئەوه وتم بمبورن جارێكى دیکە
 پى له و خاکە نانيم، دەچمهوه ولائى خۆم، تۆ بلىيى بەو قەسە يە
 يەخەم بەردەن؟ نا، قەت باوەرناکەم، بەخوا دەبى خۆم بۆ
 ئەشکەنجەش نامادەکەم، ماقولە بى ئەوهى شتییکیان ليم
 دەستکەوى هەروا دەرگاگام بۆ بکەنهوه و فریتمدەنه دەرى؟ باوەر
 ناکەم، ئەو دەست بەسەرداهیان و نەرم قەسەکردنەش بەرنامەى
 خۆيانە. دەزانن لە چ وەختی کدا بەر خوردی چاک، یاخۆ خراپم لە گەل
 دەکەن. من کە لە پيشهوهى پیکابە کە دانیشتبوم، خەلکیكى
 زۆرم لە راست و چەپى خۆمدا دەبینى، دەتوت لە کەلىنى
 جادەکانەوه دەردەچن و بەنىو قوولایی چاوهکانى منەوه رەت دەبن.
 ئاپورەى خەلک لەنىو ئەو شەقامانەدا هیندە زۆربوو، هیوام
 دەخواست هەمووى بۆ رزگارکردنى من، روو لە زیندان بکەن. چ
 دەبوو ئیستە ئەم خەلکە بە دار و بەرد، بە ناسن و تەفەنگ، بە
 هاوار و رقیكى ئەستوورەوه، بەسەر شوورەى زیندانە کە هەلگەرین
 و یەکراست بچنە نیو ئەو ژوورانە، کە خەلکیان تیا ئاخراوه،
 بیکەن بەرۆژى خۆیان. هەموو شتیک تیکوپیک بدن. دار و بەرد
 بەسەر یەکەوه نەهیلن، خۆ ئەوکاتە منیش تیکەل بەو خەلکە
 دەم، خەلکیش هەموو ئەو چەکانەى دەستيان دەکەوى، دەتوانن لە

دژى پاسهوان و لىپرسراوه كان به كارى بيئنه وه. ئەگەر منيش پارچه يه كم دهستكهوت، ئەوجا دهزانم چ بەزمىك دهئيمه وه. زىندانىيه كان سوارى ئۆتۆمبىللىك دهكەم، هەريه كه و پارچه چه كىكيشيان دهدهمه دهست. به بى منەت، بۆ ئەو شويئنه يان ده بهم كه لىي هاتبوون. (تارا)ش له دەرەوه ده ميينى، دلى به وه خۆش ده بى، كه نهك هەرخۆم، بگره كۆمه لىكى ديكه شم له زىندانىيان رزگار كردوون. ئاخىر چ ده بوو ئىسته (تارا)ش له نىبو ئەو خەلكه بوايه منى بينىيا كه چىم لهو شوفىره ي تەنیشتم ده كرد، چۆن چۆنى به و پشدینه ي خۆم هەردوو چاوم ده به سته وه. خۆم ده چورمه جىگای ئەو. ئەو كات ده مزانى كىوه ي ده بهم. ده مبرده ئاقارى شار و له وى له قەدى دارىك ده مبه سته وه. خۆشم تىم دته قاند و ده گەرامه وه نىو هاوړپيه كانم، به لām ئەو شوفىره له كه سىكى بى گوناحى ده كرد. وهك كه سىكى زۆر به دبه خت و غه واره ده هاته بهرچاوم، دتوت به زۆر كارى وای پى ده كەن. خۆ هيچيشى پى نه بوو بىرم كرده وه بۆ پىي نه لىم" لىره راگره پاكه تىك جگه ره ده كرم" رهنگه زۆریش هەژار بى. چى تىدايه ده لىم پاكه تىكيش بۆ تۆ ده كرم...

ئاوړپىكم له شوفىره كه دايه وه، ئەویش يه كسه ر ته ماشاى كردم، به ئاماژه پىم وت كه جگه ره يه كم بداتى، به لām دياربوو نه ده وىرا هيچ قسه يه كم له گەل بكات، ئەوه نده نه بى سەرى

نارازیبوونی بۆ له قاندم و به په نجهش تیی گه یاندم که بیدهنگ بم. جاریکی دیکه ههستم کرد میزلدایم خه ریکه ده تهقی. شو فی ره که ههستی به نار په حهتی جهسته م ده کرد. سه ییریکی منی کرد و دیواری ئه و شوینه ی نیشاندام، که لیبی نیزیکی ببوینه وه. خیرایی هاژووشتنه که ی که م کرده وه. رووی ئوتۆمبیله که ی له ده رگایه ک کردوو چوو و ژووری. شو فی ره که په رۆیه کی دایه دهستم. به ناماژه تیی گه یاندم، که چاوه کانی پی بهستم. له دوا ییدا به چند جاده یه کی نیو فه رمانگه که سوراند مییه وه، دیار بوو مه بهستی بوو سه رم لی بشیوینی و نه زانم بۆ کو بی ئه و شوینه م دبا. هه ندی جار ههستم به به رزی و نزمی جاده کان ده کرد. دوا یین جاریش زانیم ئه و شوینه ی لیتی را وهستا، هه رله وه ده چوو ژیرزه مین بی، که هی تا مییه خواره وهش هه ر خۆی دهستی گرتم. دواتر به هه ورازیکدا سه ری خستم. زه ینم بۆ ئه وه ده چوو، هه موو ئه و شوینه ی پیاندا ده رۆیشتن ته سک و تریسک بوون، چونکه چند جاریک نوو کی پیلا وه که م به پشت پی شو فی ره که ده که وت. له شو یینیک وه ستاین به زه جمهت بهر پی خۆم ده بیینی، نه مده و یرا تۆز قالیکیش سه رم به رزبکه مه وه. ده مزانی له پشترا زله یه کم پی ده که وی. له وی گویم له چریه چریک بوو. دلنیا بووم که پیوه ندیی به منه وه هیه... به ره به ره ههستم ده کرد میزلدایم خه ریکه به تهقی، هه ردوو دهستم خسته نیو رانه کایم. نه مده زانی

شوفیره که له وی ماوه یان نا، گرینگ شهوه بوو، رینگام پی بدن خوّم بگه ینمه ئاودهست. من نه متوانی چی دیکه به پیوه بوهستم. ویستم دانیشم یه کیك توند گرتی، پیمی وت: (چیته؟ نه خوښی؟) ناچار بووم وای نیشاندهم، که له زمانه که ی تیده گهم. به سهر ئامارهی به ئیم بو کرد، دهستی کیشم خسته ناو گهم. هینده ی نه برد به رزیان کرده مه وه. که سیک دهستی گتم. به دوا ی شه، ههنگام هه ئینا. ده رگایه ک کرایه وه، بهر له وه ی پی بنیمه ژوروی. بونی خهستی میز و پاشه رۆ لووتی تروزانده وه و هه ناوی پرکردم. دهستی ک په رۆکه ی سهر چاومی لادا و شه پازلله یه کی له پشتم دا و فه رمانی پیکردم میز بکم. بله ز دۆخینی شهرواله کم کرده وه و میزه کم هه لدا. ده توت له میژبوو میزلدانم چاوه روانی شه میریکی وای ده کرد. میز ههر له و جوگه له ئاوه ده چوو، ماوه یه ک گیرا بی و له ناکا و به ریدریته وه. ههستم ده کرد گرژی له شم دوا ی میز کرده که خاوده بیته وه و له ئاریشه یه کی مه زن رزگارم ده بی. دلنیا بووم کابرای پشت ده رگا، له و دوا که وتنه ی من و شم هه موو میز کرده م، سه ری سوورده مینی. ئیسته تیده گا که من چ ئازاریکم هه بووه. که میك سهرم به رز کرده وه له به رزایی نیژیکه ی چوار مه تریك، په نجه ریه کی بچوکی کراوه م بینی، به ویدا هه م رووناکي ده هاته ناو ئاودهسته که و هه میش هه ندیک بۆنه کهش ده چوو ده ری. بیرم کرده وه خو په نجه ریه کی وا بچووک زه همه ته سه ری یه کیکی وه کو

منی پېدا بچیت. خو څه گهر تۆزیک سهرم بچوک بوايه دهستوانی به خیرایی لهوی بچمه دهره وه و رزگارم بیت. سهر گهره یی من بو رۆژیکي وا به خراب کهوته وه! له کونی په نجه ره که وه گویم له دهنگی تیکه ل و پیکه لی خه لک دهبوو، بوم روون نه ده بو وه چی ده لین، من له نیو ئاودهسته که وه ستابوم، له پر وا هاته بهر چاوم، نهو که سه ی له پشت دهرگا که وه بو، نیسته پالیک به دهرگا که وه دهنی و دیته ژوروی، پشتی ملم دهرگی و دم و لوتم له کونی ئاودهسته که نیزیک ده کاته وه، به بن گوچکه شیدا ده قیژینی:

- ئەم گووه ده بینی... یاخو راستییه که ده لی، یان ده بی

بیخوی!

من وا خوم نیشان ددهم، وهک څه وهی باش له قسه کانی تی نه گه یشتیم. به ئامازه ی په نجه کانیشم تی ده گه ینم، که هیچ له هه ناومدا نه ماوه، هه مووی به رشانوه هاتوته ده ری. څه ویش پانایی دهست و په نجه گهره کانی ده خزینیته نیو کونی ئاودهسته که و تۆپه له گوویک له دهم نیزیک ده کاته وه:

- بیخو! ناخوی؟ ههر ده بی بیخوی!

من وهک څه وهی که سیک له نا کاو شوینیکی له شم داخ بکا، هاوارم کرد، له گه ل دهنگی خوم هوشیار بوومه وه، تهق، تهق، تهق، سی جار به نهرمی له دهرگای ئاودهسته که درا:

- تهواو بوویت؟ دهی خیرا که!

له شهرمان نه مده زانی چۆن بچمه ده ری، باشه من شیته بووم،
 بۆچی بهو شیوهیه قیژاندم؟ که ده رگا کهم کرده وه، خیرا پاسه وانه که
 بۆم هاتو ههردوو چاومی بهسته وه و به پیش من کهوت. باشبوو
 هیچی پینه وتم. له که لی نی نیوان روومه تم و په رۆکه که ی سه رچاوم،
 ئه رزم ده بی نی. گویم له چرپه و شریقه و هاوار و گریانیکه زۆر
 ده بوو، هه ر له خۆمه وه چهند جاریک ده وه ستام، که چی پاسه وانه که
 رای ده کیشامه وه. له شوینیک وام هه ست کرد به کوردی قسه م
 له که له ده کا، هینده جوان وتی: (به وه سته) خه ریک بوو منیش پیی
 بلیم: (ئه ری تۆ کوردی؟)، به لام ئه وه م نه وت. جیره له ده رگایه که وه
 هات، وامزانی بزماریک به جه سته مدا چوه خواری. هه ستم ده کرد
 به ده رگا که چومه ته ژووره وه و له ناوه راستی ژووره که وه ستاوم.
 ده نگیک وه که له قوولایی بیریکه وه ده ریچی. به کاوه خو به کوردی
 وتی:

* ناوت چیه؟

- سه ران.

* سه ران یه عنی چی؟

هیندیک سوکنایم هات، که ئیدی ده تواتم به ئاره زوی خۆم وه لامی
 پرسیاره کان بده مه وه.

- گوندیکه کوردستانه.

* له عیراق یان.....

- بەلئى.
- * چ كارەى؟
- سەربازى ھەلا تۆوم.
- * ئەى چۆن ھاتىتە ئىرە؟
- بە ئۆتۆمبىل.
- * چەند دەبى؟
- نىزىكەى مانگىكە.
- * ئەو ماودىيە لە كۆى بوويت؟
- لە ھوتىل و چەند رۆژىكىش لە مالى ئەو برادەرە بووم، كە لەگەل من گىراوہ.
- * ئەو ناوى چىيە؟
- ھەلمەت.
- * ناوى خۆيەتى؟
- نازناويەتى.
- * ئەى تۆ ناوى خۆتە يان...؟
- نەخىر منىش نازناومە... ناوى ئەسلىم، كەرىمە.
- * بۆ ھاتىتە ئىرە؟
- نەخۆشم... مەعىدەم تەواو نىيە.
- * چارەسەرت وەرگرت؟
- بەلئى...

گویم لیبوو، که سیك قسه کانی من و لیکنۆله ره وه که ی بو
یه کیکی دیکه ده کرده فارسی، شه کات زانیم له ژووره که به لای
که م سی که سی دیکه ی لیبه. ماوه یه که وه که به شه نقه ست له
بیده نگه ی بهیلتنه وه، هیچ پرسیاریکی دیکه م لی نه کرا. له و ده مه
بیرم له وه ده کرده وه، که ئیسته قامچییه که، زله یه که، شاپیکم،
به رده که وی، جه ستم له خۆیه وه له دۆخی ناماده باشیدا بوو. گویم
له چرقی چه رخیک بوو. هه ر زوو بۆنی جگه ره هورژمی بو لوو تم
هیئا. چه ند سه عاتیك بوو جگه ره م نه کیشابوو، به دل حه زم ده کرد
دوو که لی جگه ره که زیاتر بیته. واشم زه ن برد ره نگه ی جگه ره یه کم
بده نی، به لام وانه بوو. هه ر له وه مه راقه هیشتمیانه وه، حه زم ده کرد
له وه بیده نگه یه کوشنده یه ده ریچم و پرسیاری زیاترم لی بکه ن. بیرم
له وه ده کرده وه کی ده لی شه و براده ره ی له گه ل من گه را، له وی
دانه نیشتوو و گو ی له قسه کاتم ناگری؟ له وه ده مه گویم له دهنگی
گریانی ئافره تیك بوو، له گه ل گریانه که هاواری ده کرد " نا، نا، نا
نه مدیوه!!" زیره کان وه که زه بری قامچی، تازاریان به جه ستم
ده گه یاند. وای بو ده چووم، شه وانه به شه نقه ست له کاتی
لیکنۆلینه وه، په نجه ره ی شه و ژوورانه ده که نه وه، که تیایدا تازاری
زیندانییه کان ده دن. له وه ژووره ش که لیکنۆلینه وه یان له گه ل مندا
ده کرد، په نجه ره کان کرابوونه وه، هه ستم ده کرد له نیوه راستی پارچه
زهویه کدا وه ستاوم، که ژیره که ی به خیرایی بنکۆل ده کری، له گه ل

رۆچۈنەكە دەخزیمە خوارى. له پشتمهوه گویم له ههنگاوى كهسیك بوو، دووجار به دهورمدا سووراپیهوه، جارێكى دیکه ژوورهكه له بېندهنگیدا نقووم بوو، دواى چهند چركهیهك ههنگاوهكان رووبهرووى منهوه دههاتن، كهسهكه هینده لیم نیزیك ببۆوه، گویم له ههناسه ههلكیتشانهكهى دهبوو، لهپر پهنجیهك بهژێر چهناگهه كهوت و سهرم كهمیك بهرز بۆوه. تهگهچى كهسهكهه نهدهبینى، بهلام دهمزانی ئیسته چاوهكانم له ئاست بینینى چاوهكانى تهو دایه. چاوهپریم دهکرد زللهیهكم پى بكهوى، كهچى قورسایى دهستیك بهسهه شانهوه گیر بوو، لهوه نهدهچوو شتیكم لى بكات. به مهزنده وا دههاته بهر چاوم زهلامیكى كهلهگهت بى. جارێكى دیکه دهستی خستهوه سهه شانم، داواى لىکردم له شوین خۆم دانیشم. من به دوودلى و به ترسهوه قاچم نوشتاندهوه. دهنگیك وهك له قوولایی بیریکهوه بیته دهرى داواى لىکردم دابنیشم، ههه لهگهله تهوهى دانیشتم لیمی پرسى:

* تهو نامهیهى له گیرفانت بوو، له كیت وهرگرت؟

- له كورپك.

- ناوى چ بوو؟

بى تهوهى له گوتنى تهو ناوهى، كه له میشكى خۆمدا، بۆ تهو كورهم دانابوو، دوودل بم، یه كسهه وتم: (سیروان).

لیکۆلهره وه که به توورهیی پیی وتم: ئهو (سیروانه) چ کارهیه؟

- له نهخۆشخانهیه کی ئهودیو بینبومه... وایزانی پێشمه رگهیه.
لیکۆلهره وه که وهک ئهوهی درۆم له گهڵ کردیی، ههستمکرد
که مێک لیم دورده که ویتتهوه. ئهوجاره به دهنگیکی بهرزهوه وتی:
- ئهی لێره چ دهکا؟!
- نازانم.

کابرا هیندیک لیم نێزیک بۆوه:

- نازانی؟! بۆ درۆ ده کهیت؟!

شتیک به دهووری سهرمدا سوورایهوه و شریقهی لیوههات،
ههر له وهشاندنی قامچییه کی درێژ دهچوو. ههستم کرد که سێک له
پشتمهوه وهستاوه، لیم نێزیک ده بیتتهوه، دهستیکی دهخاته سهر
سهرم، به توندی قژی پشت سهرم راده کیشی:

- بلی، راستییه که مان پیی بلی... تو جاسوسی!

وهک پارچه ئاسنیک به تهپلی سهرم بکهوی، وهک دهووبهرم
بیتته کلپه ئاگرێک و بهنیو میشکما رته ببی، بهو قسهیه، نهک
ههر زۆر ترسام، بگره گێژووژ بووم، له گهڵ خۆمدا وتم: (نه کهن به
جاسوسی حکومهتی عێراقیشم دابنن؟ جاسوسی لای ئهوانه،
ئاخرین و چهپه لترین تاوانه، که مترین دهلیقه بۆ تاوانبار
ناهیلنهوه، جاسوس چاره نووسه کهی له داردانه، له بهرچاوی

خەلكىش بە پەت ھەلىدە واسن. من ۋەك ئەۋەدى لەو تۆمەتە
دووريان بىخەمەۋە وتم:

- من نەك ھەر جاسوس نىم، خراپەيە كىشىم بۇ ئېۋە نەبوۋە.
لىكۆلئەرەۋەكە ئاستى توورەبوۋنەكەى كەم كرددەۋە سەرى
ھىنايە بن گويم بە توانجەۋە وتى:

- ئەگەر جاسوس نىت، ئەى چىت؟
لە لەرەى دەنگىيەۋە، تىگەيشتم كە دەكارم پتر داکۆكىي
لەخۆم بگەم، رەنگبى ئەۋىش ھەر ۋاى بىر كرىدبىتتەۋە، كە ئەو
تۆمەتە سەرەداۋى لىكۆلئىنەۋەكانى لى تىك بدا، بۆيە جارىكى
دىكە بە دەنگىكى نەرمتر وتى:

- من دەمەۋى يارمەتتە بدم و لىرە برۆيت، ئەو كەسەى ئەو
نامەيەى داۋەتە تۆ، لىپىرسراۋى حزبىكى سىياسىيە، ۋايە يان نا؟!
من دەمزانى قسەكەى ئەو زۆر راستە، بەلام بايى ئەۋەندە
جەربەزەيى و ناخۆشىم لە ژياندا بىنىبوو، كە ھەروا بە ئاسانى
نەچمە ژىر بالى ھەرەشە و قسەكانيان، بۆيە بى ئەۋەى ھىچ
ترسىكم لى بەدى بگەن، ۋەلامم داىەۋە:

- من نازام... لەۋديو بىنىومە... لىرەش بەرپىكەوت ئەۋكاتەى
دەمويست بگەرپىمەۋە شاخ، بىنىم و ئەو نامەيەى پىدام.

- ئەى ئەگەر ئەو ھاورپىيەى كە لەگەل تۆ گىراۋە، ھەموو
شىكى لەبارەى ئەو كورە گوتبى، چى دەكەيت؟! بىرم كرددەۋە

ئەگەر ئەو ھاوړپيیه، ھەموو شتیکی وتبێ، باوەر به هیچ قسەییەکی من ناکەن. تازە یاخۆ ئەوەتە دەبێ ھەموو شتیکیان پێ بلێم یان دەبێ لێرە برزیمەو. ئەگەر ئەو نامەیان لێ نەگرتبام دەرفەتی دەرچوونم نیژیکتەر دەبوو، بەلام ئیستە زۆر زەحمەتە. ئەوانە خۆیان ھەر لە بنەرەتەو، دەرژمنی کەسانی وەك منن. ئەو ھاوړپيیهی وەك من بیناسم قەت بەرگەیی ئەشکەنجەدان ناگری. دڵنیابوووم زۆر شتی لەدەم دەرچوو. ھەر لە سەرەتاشەو ئەو کاتە ی سوارێ ئۆتۆمبیلەکیان کردین، رۆح لە بەدەنیدا نەمابوو، ھەر زوو رەنگی زەرد ھەلگەرا. بەر لەو ھەش دەرگای پیکابە کە بکریتەو، لەسەر خۆ پیمێ وت (تووش بووین، قورمان بەسەر!) من تەنیا بۆ ئەو هیندیک هیژی پێ ببەخشم، پیم وت (هیچ نییە مەترسی) کەچی ئەو بەچاوی پر لە ترس و بێ ئۆقرەکانییەو تیمی گەیاندا، کە بەرگەیی هیچ فشاریک ناگری. ئەو کاتە ی لیکۆلەرەو کە پیمێ وت (دەزانی ھاوړپيیه کەت ھەموو شتیکی وتوو؟) ترسیک رۆچوو گیانم، ھەستم کرد ھەردوو دەستەکانم وەك ئەو ی بزماریژ کرا بن، بەتەواری دەتەزین. کەمیک ھەناسەم سواربوو، ژانیک نیو ھەستێ سینگمی گرت، پێ دەچوو، ئەوانە ی لەوی بوون، ھەستیان بە شلەژان و تیکچوونی تەندروستیم کردبێ. چاوەرێ بوون وەلامیک لیکۆلەرەو کە بدەمەو. دلم هیندیک بەو ھۆشبوو بەزمانی کوردی قسەیان لەگەڵ دەکردم، ئەویش تەنیا

له بهرئوه بوو دهتوانی به ئاسانی وهلامهكان بدهمهوه، من دهمويست بلیم "تهگهر هه موو شتیک له باره ی ئه و کوره ده زانن، ئه ی چ پپووستیه کتان به مننه؟" که چی که زارم بهش کرده وه خو شم نه مزانی بۆ وتم:

- من بۆ چاره سهری نه خو شیه کاتم هاتووم، دهمهوی ئیسته بهگه رپینه وه...

لیکۆله ره وه که له قاقای پیکه نینیدا. ههستم کرد دوو جاریش بده ورمدا سوورایه وه. ئه و جار هیان وه ک سی ره ی له سینگم گرتی ت، نوکه داریکی له و شوینه گیر کرد، که بهر له ئیسته ئیشی کی تی که وتبوو. زه بری نوکه داره که هه چ نازاریکی نه بوو، به لام ترسیکی زۆری خزنده نیو جهستم، پی ده چوو بیهوی له یه ک وه خندا پرسیاره کان و تر سه پنهانه که تی که ل بکا و وه لامی کی چاکی ده ست که وی. پرسیاری ئه و جار ه ی به دهر نه بوو له پلار و کینه:

- چیه به گیلمان ده زانی؟! کوره که ناوی (سه رۆ) بوو، یا خو (سیروان)؟ لی ره ده ژ ی یان له شاخ؟

هه رکه ناوی (سه رۆ) ی هی نا زانیم ها ورپی ه گیرا وه که م زانیاری دیکه شی به وان داوه، به لام بی ئه وه ی دو ودلی له قسه کاتم نیشان بدهم، یه کسه ر وتم:

- من به (سیروان) ناسیومه... له وی پتیا ن ده وت (سیروان).

كەسپك لىم نىزىك كەوتەوۈە و دەستىمى گرت و بەدوۋى خۇيدا
بردم، زانىم بەرەو ئەو شوپنەم دەبا، كە پىش ئىستە گويم
لىبوو. من كە ھەردوۋ چاوم بە پەرۆيەك بەستراپونەو، لە
تارىكى زياتر ھەستم بە ھىچ شتىكى دىكە نەدەكرد. خۆشم
ھەروام دەزانى پارچەيەكم لە جەستەيەكى تارىك، بۇ نىو
تارىكىش ھەنگاۋ دەنىم. ھەنگاۋەكانم وەك ئەوۋى لەنىو
بۆشايىدا رىبكەن، جۆرىك لە فرىنيان پىوۋە دياربوو. كە گويم لە
ھاژى ئۆتۆمبىللىكىش بو، وا ھاتە بەرچاوم، كە ئۆتۆمبىلەكە
لەنىو فەزايەك لەتارىكىدا رەتدەبى. كە ئۆتۆمبىلەكەش وەستا،
ھەر لەوۋى دەكرد لەناۋ بۆشايىدا وەستابى. من ھەردوۋ چاۋىشم
بەستراپون، كەچى كۆمەلىك مەزۇم لەنىو چرى تارىكىيەدا
بەدى دەكردن، كە لە يەك خالەوۋە سەريان دەردەھىنا. ھەرچەند
لىم نىزىك دەبونەوۋە پانتز و درىژتر و پتر دەبون، ھەمويان بە
تەنىشتىدا تى دەپەرىن، ھىچيەك بەر من نەدەكەوتن،
دەنگىكى ترسناكىش لە دەميانەوۋە دەردەچوو، ھەر لە دەنگى
كوندەپەپۆى دەكرد.. كوندەپەپۆ!! شەوانى تارىكى
پىشمەرگايەتى ھىنايەوۋە بىرم، ئەو شەوانەى كە لەسەربانى
بارەگەكەمان، لەو كاتەى نۆرەى پاسەوانىم دەھات، گويم
لەدەنگى كوندەپەپۆكان دەبوو. دەنگەكان لە دوورەوۋە
كشوماتىيى شەوۋە تارىك و نوتەكەكانيان دەپرى و بەسەر سەرى

ئىمەدا رەت دەبوون. دەتوت دەنگەكان لە قوولایی ئاسمانەوہ
 دینە دەرى لەگەڵ خۆیاندا پەيامىكى ترسناکیان بەو ناوہدا
 بلاودەکردەوہ. من قەت كەیفەم بەو دەنگانە نەدەهات، بەلام بە
 ناچارى دەبوايە ھەر گویشیان لى بگرم، لە يەكى لە شەوہ
 تارىكەكانى ئەو دۆلەى كە بنكەكەمانى لیبوو، من و (تارا)،
 لەسەربانى بارەگەكەمان پىكەوہ پىاسەمان دەکرد، لە دوورەوہ
 دەنگى كوندەپەپۆكان وەك ئەوہى شمشیر بە رۆھماندا ببەنە
 خوارى، دەگەيشتە لامان، بۆ ماوہيەك دلتنەنگى دەکردىن، تارا
 لىمى پرسى:

- سەران، بۆچى كوندەپەپۆكان تەنيا بەشەو دەخوینن؟
 نەمدەزانى چۆن وەلامى بدەمەوہ، راستىيەكەى ھۆيەكەيم
 نەدەزانى، بەلام بۆ ئەوہى كەمىك ترسەكەى بپەويىنمەوہ،
 لەخۆمەوہ وتم:

- ناخر بەو دەنگانە دەيانەوى دەوروبەرى خۆيان بترسىنن!
 ئەويش وەك بپرواى بەقسەكەى من كردبى، ھەر زوو وتى:
 - رپى تىدەچى قسەكەت راستى.

من ئەو شەوہ ھەستم دەکرد، سەرما فشارى زۆرى بۆ
 دەھىنام، جاروبار تەزويەكى سارد بە گياندا ھەلدەگەرا، تارا كە
 بە ملپىچىك گەردەن و ملی داپۆشيبوو، ھەستى بە سەرمابوونى

جهستم دهکرد، هەر زوو ملیپچه که ی به دهستی خۆی له ملی
خۆی کردهوه دای به من و وتی:

- دهزانم سهرماته! هەرچهنده رهتمکردهوه، که ملیپچه که ی
لی وهریگرم، بهلام که لکی نهبوو، دواین جار به دهستی خۆی له
ملمی ئالاند. لهو شهوه ساردهدا ههستم به گهرمایی دهست و
پهنجهکانی دهکرد. نهو گهرماییهش که لهناو ملیپچه که دا خۆی
مه لاس دابوو، نهو بۆنهش که له نیو گهرماییه که دا ئاویتته ببوو،
تی که له به جهستهی من دهبوون. خودایه بهو شهوه تاریکه نهوه
رووناکی چ گهرده نیك بوو، چاره کانی گهش کردنهوه، نهوه بوو،
پری کردم له گهرمی، دهنگی کونده په پۆکانی له نیو کپی نه وشه وه دا
خنکاند؟ که باوهشی پر میهره بانی تیوه رهینام، دهتوت هیژیکی
موگناتیسی بوو لیکی گریداین. ئیمه ههناسه مان له یه کدی
دهدزی، تاریکیمان له نیو لیوه کافمانه وه راو دنا، گهرده فمان تیك
ده ئالاند، تاکه شتیك نهوهی بیرمان لی نه کردباوه، زه مه ن بوو،
تاکه هیژی چ سیحریك شتیك که ئیمه ی داپۆشیبوو، تاریکی بوو.
حه زمان دهکرد شهوه که هینده تاریك بی، لایتی دهستی
پیشمه رگه کانیس هیژی برین و راوانی تاریکیان نه بی. ئیمه لهو
له حزه یه دا، نه مانده زانی یان به لامانه وه گرینگ نه بوو، که چ
له دهروه ی جهسته ماندا ده گوزری. ئیمه نهو کاته په نجه کافمان وها
تیکن ئالابوون، نه ته نیا تاریکی، بگره سهرماش بهرگه ی هالاوی

گه رمای ئیمه ی نه ده گرت. هه موو شتیک له ده وری ئیمه دا
دوورده که و ته وه، ئه گهر دهنگی له ناکاوی ئه و هاوړپیه نه بوايه، که
به دواى ئیمه وه نۆره ی پاسه وانی هاتبوو، رهنگ بوو تا به یانی من
و تارا له باوه شی یه کدی بمابینه وه و رووناکیی گوناخه کانمان
ناشکرا بگردایه! دهنگی ئه و هاوړپیه، ههر له دارمانی پارچه
شاخیک ده چوو، که له ته نیشتمان وه گلۆر بیته وه. ئه گهر چرې
تاریکییه که نه بوايه نه مانده توانی له زه ته کانی ئه و شه وه
بشارینه وه....

ئو روژه ش که هه ردوو چاومیان به په روپیه که به ستبوو،
که سیکیش په لکیشی شوینیکی نادیارى ده کردم، دهنگی هه مان
ئو کونده په پویانه م ده بیست که به نیو تاریکیدا تیده په پری. کاتیک
له شوینی خو م راجه نیم، ئه و که سه ی دهستی گرتبووم، ههستی به
شتیک کرد، له وانه ش بئ ئه و راجه نینه ی به ترسنوکی لیک
دابیتته وه، بویه به فارسی پیی وتم:

- نه ترس... هیچی نیست!

چونکه له ناکا و ئه و قسه یه ی کرد، زانیم ئیسته ده مباته
ژووریک، به تاییه تی ئه و کاته ی گویم له کردنه وه ی ده رگایه که بوو.
که سه که په روکهی له بهر چاوم لای برد. داواى لی کردم به هیچ
شیوه یه که ئاور نه ده مه وه. پالیکى پیوه نام و فری دامه ژووریکى
ته سک و تریسک، که درپیزییه که ی له به ژنی من که متر بوو.

ئەگەرچی زیندانەكە يەكنەفەرى و پانى مەترىك و درىژىيەكەى ھەر دوو مەترىك دەبوو، بەلام كە چاومىيان كردهوہ و خۆم لە ژوورەكەدا بە تەنيا بينى، ھەستم كرد بەشيك لە قورسايى سەر جەستەم كەم دەبىتەوہ و دەتوانم خۆم و دەر و ديوارەكان بينم. بى ھىچ مەبەستىك ئاورپىكم لە دواوہى خۆم داىوہ، لەپر دەرگاي زیندانەكە پىوہدرا. سەرم بەرز كردهوہ سەيرى بەرزايى زیندانەكەم كرد، بە مەزەندەى خۆم بەرزايىيەكەى لە پىنج مەتر كەمتر نەبوو. گلۆپىك لە نيوہراستى بنمىچەكە بەوايەرىكەوہ شۆر كرابۆوہ. ھەركەس بىديبايە، حەقەن واى بىر دەكردەوہ، كە ئىستە نا كەمىكى دىكە بەردەبىتەوہ و شرىقەى ليوہدى. ئەو گلۆپە نەفرەتییە، دىمەنىكى واى پىدرابوو، ئەگەر بۆ ماوہى خولەكىك، بە دىقەتەوہ سەيرت كردبا، ھەر لە دەعبا و درندەيەك دەچوو، كە لە ئاسمانەوہ بۆت بىتە خوار و راتكىشىتە سەرەوہ. ئەوہى زياتریش منى خستبووہ فەزايەكى ترسناك، جوولانەوہى واىەرەكە بوو، كە بە ئەنقەست لە كونى پەنجەرە بچووكەكەوہ نىژىك كرابۆوہ، ھەر بە سووكە بايەك دەكەوتە سەما. ئەو كاتانەش كە بە ئەنقەست، كارەباكەيان دەكوژاندهوہ، رووناكى پەنجەرەكە لە گلۆپەكەى دەدا، دىمەنىكى كوڤانى لى چى دەبوو، ھەر لە كەسىكى زەبەلاحى دەكرد، لەپر خۆى شۆركاتەوہ و لە قولايى زیندانەكەوہ، پرت بداتى و ھەلتكىشىتە سەرەوہ. يەكەمجار كە بردمىيانە ژوورە تەسكەكە،

خوله كىكى نەبرد، گلۆپە كەيان كوژاندهو، ھەر لە كونی پەنجەرە كەو، جگە لە شەپۆلىكى تۆزوى، كۆمەلە دەنگىكى تىكەلاؤ بە يەكدى دەھاتنە ژوورى، دنيايەك ترس و وینەى تۆقىنەريان دەخستە دەروونمەو. من ھەولم دەدا كەمىك دان بەخۆمدا بگرم، بەلام دەستىك، وەك بىھوى تۆقرەم لى بېرى، ترسى دەرژانده نىو دلەم، ھەستم دەكرد ھەناسەدان و وەرگرتنم لە دۆخى ئاسايى دەردەچوون. قورسايىەك دەكەوتە سەر سنگم و بەرچاوم لىل و تاريك دەبوو، لە كونی پەنجەرە چكۆلەكەى سەرەو، بە چاوى خۆم بالئندەيەكى رەشم بىنى، رەشىكى قەترانى، دووچار تا نىوہى زىندانەكە شۆر بۆو، وەك نەيەوى لىم نىزىك بىتتەو، پىچەيەكى دەكرد و بەرز دەبۆو، دواچار چوو خۆى بەوايەرى گلۆپەكەو ھەلواسى، مىلى بۆ لای من شۆر كەردەو، دەتوت شتىكى لە دلدا بوو، گەرەكى بوو بىدوینى، وام ھەستكرد پىم دەلى: ئەگەر بىمە تەنىشتت نازارم نادەيت؟ بەو پەنجانەت مەلم ناقرتینىت؟ من زۆرىنەى ژيانى مندالىيم، گەران و منەكردن بوو، بەدووى گرتن و كوشتنى بالئندان، ئەو رۆژانەى بمويستايە راوہ بالئندە بكەم، دارلاستىكىكەم دەخستە گىرفانى شەروالەكەم و پارچەيەك نانیشم دەخستە گىرفانەكەى دى، ھەر كە لە مال دەردەچووم، نەمدەزانى بەكویى رىگا و باناندا دەرۆم، راستىيەكەى ئەوہ من نەبووم بەدووى بالئندە دەكەوتم، بگرە بالئندەكان بوون منيان بەدووى

خۆياندا راده كيشا، رهنگبوو كوشتن ياخۆ گرتنى بالنده يهك، به خۆى هينابامه وه و ئهوكات بمزانيبوايه له كوئى گه ره كيكم. ياخۆ به چ كند و دۆلكدا تىپه پريوم، دهستم له هيچ بالنده يهك نه ده پاراست. كه چۆله كه يهك، يان بولبوليك، ياخۆ ههر بالنده يهكى ديكه بكه وتايه بهر بهردى دار لاستيكه كه م، به بهردىكى دارلاستيكه كه م بكه وتبايه سه ر زهوى، وهك تيسكهى گولله بۆى ده چووم، خيرا ملم ده قرتاند، ههستم به ئوخژن و خۆشيبه كى زۆر ده كرد، پتريش رهنگبى ههر بۆ گۆشته كه يان بووبى. كه ده گه رامه وه مالى، ياخۆ له سه ر په نگران ده مبرژاندن، يان له نيو رۆن سوورم ده كردنه وه، ئيستش كه ئه و رۆژم ديتته وه هزارن، ئهوكاتهى بۆ هينانه وهى لاشه ي بالنده يهك، به عاسيترين قه لشته كانى خه رند چومه خوارى، خه رند چ خه رهندي! مرۆق ههر به ته ماشا كردن ترسى تيده گه را، ههردوو چاوى خۆم توند ده گرت، من كه بۆ ئه و بالنده يه، ئه و ريگا عاسيبه م برى و چهند مه تريك چومه خواره وه. بېرم له وه نه ده كرده وه ئاخۆ چۆن سه رده كه ومه وه، گه يشتمه نيزيك بالنده كوژراوه كه، بهردىكى له قيو له بن پيم خزى، ئه گه ر به دار سماقيك نه بووايه، هه لا هه لا ده بووم، به و حاله ش سووربووم له سه ر ئه وهى بالنده كه هه لگرمه وه، ته نيا شه قاييكم ما بوو، به عاسته م ده ستايكم به دار سماقه كه وه گير كرد بوو، دهسته كهى ديكه شم شوڤر كرده وه، به چاويك سه يرى قوولاى خه رهنده كه م ده كرد، ههر

له خۆمهوه، ههژم هورژمی بو هینام، ههزی خۆفیدانه خواری،
 ههژم ههه له ههژی موگناتیس دهچوو، بو لای خۆی راده کیشام،
 تهگه دیمه نی تهو بالنده مردوه نه بوایه، که له بهر چاوم ههردوو
 لنگه چکۆلانه کهی له نیو زگه پر توو که کهی ده رهینا بو، مله
 باریک و سه ره که لا ئاساکه ی له نیو بالیدا شار دبووه، رهنگ بوو
 ههژی خه رنده که بو خۆی راکیشابام و تا بنی بنه وه، راینه گرتبام.
 بالنده مردوه کهم هه لگرته وه، خستمه نیو گیرفام، به
 ده رده سه ره یه که گه رامه وه سه ری، وامده زانی له سه فه ری مردن
 هاتومه ته وه. به ریگاوه بالنده کهم له گیرفام ده رهینا، هه شتا
 گه رمایه له جه سه ته ی مابوو، ویستم ملی بقرتینم، هاته وه بیرم،
 که خواردنی حه رامه، چونکه مردار بووه! تهو بالنده ره شه ی که
 به سه ره وایه ره که ی نیو زیندانه که خۆی هه لواسیبوو هه شتا رووی له
 من وه رنه گه یابوو، له خۆیه وه له بهر چاوم گه وه و گه وه تر ده بوو،
 هه ینده قه له و و قه له و تر ده بوو، ده توت له جه گایه که وه پفی ده دهن،
 ترسی ته وه م لی نیشته له نا کاو بته قی و ته وه ی له هه ناوی دایه به
 سه ره و گو یلاکم بیته خواری. بیرم له وه کرده وه، تو بلایی ته وه
 بالنده یه که ی راست بی، یاخو له پلاستیک چی نه کرا بی؟ ته گه ره
 نیسته بیه ری بجه یته ده ری، چون له وه په نه ره به چو که ده رده چی؟
 دوو سی جارن کشه کشم لیکرد سوودی نه بوو، له پر ده رگای
 زیندانه که کرایه وه. بالنده که خۆی کرد به کونی په نه ره که،

کورپیکى گەنج بە جلی سەربازییەو، بەسەر سوپمانەو، سەیریکى
 کردم، بەناماژە پرسیاری ئەوێ لیکردم (ها چ رووی داو، ئەو
 لەگەڵ کێ قسە دەکە؟!) نەمزانی چۆن چۆنی تیبی بگەینم، کە
 بەئەدیەکی لەو جۆرە یینیم لە پەنجەرە کە هاتە ژوورەو، ناچار
 بووم بە دەست و چاوم تیبی بگەینم کە هیچ نەبوو، کەچی ئەو بە
 گومانەو بە دەوری مندا سوپایەو و چەند جارێکیش لە
 پەنجەرە کە سەرەو، راما، بەلام هیچی دیکەى نەوت، بەرلەو
 بچیتە دەرو، دیسان بە ئیشارەت ییم وت، کە دەمەوئ میز
 بکەم، کەچی دەرگا کە بەرومدا پیو داو رویشت، جارێکى دیکە
 لەسەر خۆ لە دەرگا کەم دا، داوی کەمیکى دیکە گەرایەو،
 دەرگا کە کردەو داوی لیکردم بەو پەرۆیەى کە بە دەستیەو
 بوو، هەردوو چاوم بگرم، پەرۆیە کەم لیوەرگرت، خستە سەر
 هەردوو چاوم، پیو چوو باوەر بە بەستە کەى من نەکا، خۆی لە
 پشتەو گریبە کى توندی لیدا. لە ژوورە کە دەری هینام، تا
 گەیشتینە ناو ئاودەستە کە دەستی بەرنەدام، لەوئ بوئ خۆی
 پەرۆیە کەى لەسەر چاوم لابرد و دەرگای ئاودەستە کەشى لەسەرم
 پیو دا، ئاودەستە کە لە ژووری زیندان زۆر رووناکتر بوو، لەوئ
 زیاتر هەستم بە ئازادى دەکرد، لەگەڵ ئەوێ بوئى خەستى
 پاشەپۆکان وەر و کاسى دەکردى، بەلام هیشتا، لە نەفەسى نیو
 زیندان خۆشتەر بوو، لەوئ گویم لە دەنگى خەلک دەبوو، هاژەى

ئۆتۈمبىيلەكانى ناو شارت بە ئاسانى دەژنەفت، گویت له تەرەفرۆش و دەنگى دوورى شوفیرەكان بۆ پەيداگردنى نەفەرەكانیان دەبوو. ماوہیەك ھەستم دەکرد بەنیو بازاردا ھاتوچۆ دەكەم، لەنیو ئاپۆرەى خەلكەكەدا، دۆست و ھاوړیکام دەبینم، ھەوالی گرتنى خۆمیان بۆ باس دەكەم، بۆنى ئاروو، تەماتە، پیاز و گوشتى برژاو دەكەم، لەنیو ئاودەستەكە گویم لى بوو، كەسیك وەك له گۆرەپانىك ویتا بی، ھاواری دەکرد (دنیا خەراپ بوو.. كەس نەماوہ.. شارەكەش سووتیئراوہ!!)

(دەبی چی بووی، حەتمەن كارەساتىك روویداوہ شاریك ویران كراوہ له دلەوہ حەزم دەکرد ئەو زیندانەى منى تیدابووم، بەفرۆكەكانى عیراق بۆردومان بكرى، بېرم دەكردهوہ، ئەگەر شتى وا رووبدا رەنگبى شانسى ئەوہم پى بېرى، خۆم قورتاركەم، مەگەر بە رووداویكى ئاوا بتوانم، لەو كونە سەیە ھەلبییم، سەیرە بۆ ناين ئەم جیگایانە بۆردومان بكەن بۆ دەچن ناو شار و شوینە قەرەبالغەكان ویران دەكەن؟ دیسان گویم لى بوو پیاویك بە ئەسەفەوہ ناوى ھەلبەجەى دەھینا. ئەوكات لەوہ گەیشتم كە رەنگبى ھەلبەجە بۆردومان كرابى. لەدوورەوہ دەنگى مەلای مزگەوتەكان دەھات، بەلام ھیچی لى تینەدەگەیشتم. ھەستم دەکرد بازار زۆر شلەژاوە، لەدلى خۆمدا وتم: (دەى خودایە، تىكۆپىكى بەدەى، خۆ ئیستە ئیرە بۆردومان بكرى، كەس بە كەس

نابى، توله ريگايهك هەر دەدۆزمهوه خۆمى پيدا بکه، ئەوکات
 كى بهكى رادهگا، هەر باباى دهيهوى لىم دۆزهخه زرگارى بى. تۆ
 بلئى لهو ساتهدا ئەوانهئى ئەشكهنجى خەلك دەدەن لهنيو ئەو
 پاشاگەردانىيەدا بكارن خۇيان وەشيىرن؟ بۆ كوى دەچن، بەلام كى
 دهيانناسى، چما لى دەگەرپن دەموچاوى ئەو كەسانە بيبين كە
 ليكۆلئينه وەمان لەگەلدا دەكەن؟) من نەمدەزانى چەند لە
 ئاودەستەكەدا مابوو مەوه، خولەك كىك بوو يان دوو ياخۆ سى،
 گرینگ ئەوه بوو، كە پاسەوانەكە لە دەرگاگەى دا، خىرا
 هەلسامەوه، شەرۆالەكەم هەلكيشايەوه و خۆم ئامادەكرد بۆ ئەوهى
 هەردوو چاوم بېهستەوه و لەوى دەرچم... من نەمدەزانى دەمژمىر
 چەندە و چەند شەمەيه و چەندى مانگە، سى ژەمى ناخواردن،
 ساتەكانى رۆژ و ئىواره داھاتنى بۆم دەردەخست، تۆ دەبوايه
 زۆرىنەى وەختەكانى نيو زيندانى تاكەكەسىي بە خەوتن بېهيتە
 سەر، يان هەر لەنيو زيندان مەراقت لە شتتەك دابا و ئيدى
 بەدوايدا چووباي، من خۆم بە بەرزايى بەژنى خۆم هەموو وردە
 بەردى نيو ديوارى چيمەنتۆكراوى ژوورەكەم ژماردبوو، زۆر جار لە
 سفروە دەستم پى دەكردەوه، هەندى جاريش هەر خۆم حەزم دەكرد
 لە ژماردەكەدا هەلەيهك بکه، بۆ ئەوهى ديسان دەست پى
 بکه مەوه. زۆرم هەول دەدا ريزە داوهكانى ئەو بەتانيه رهش و
 چلكنەش بژمىرم، كە بۆ بەخۆدادان لەوى دانرابوو، بە نووكى قەلەم

جافنيك كه له يه كه م رۆژه وه بۆيان هي نام ده مژماردن. ئه و قه له مه
له زه تيكي زۆري پي ده به خشم، هه ر له خۆيه وه ببوه ها و پيم و دل م
پي خوش ده بو، زۆرجا له خۆمه وه ده رم ده هينا و به خيال
له سه ر كاغه ز شتيك م ده نو سي. رۆژي ك هه ر ئه و كه سه ي
ليكو ئينه وه ي له گه لدا ده كردم، پيمي وت:

- چه ز ده كه يت، ده فته ريكت بۆ بيتم؟

منيش وه كه ئه وه ي شتيك م لي ونبوي و بۆم بدۆزنه وه، هه ر

زوو وتم:

- زۆر سوپاس، مه منو وتم!

من كه چاوم له شوختيكي ديواره كه گير ده كرد، به ده يان
شوختي ديكه م ده دۆزييه وه، وه كه توله ريگاي به ناو يه كدا چوو،
به نيوياندا تيده په پيم. هه ر له خۆيانه وه ده بوونه ديمه ني سه ير و
سه مه ره، جاري وا هه بوو وي نه ي سه گي ك به دي ده كرد، له پير
ده بووه سه ري مانگا. كه ميكي ديكه لي ي ورد ده بوومه وه، كه لله
سه ري مرۆقيك م ده دي هي نده نه ده ما له گه لم بكه وي ته قسان. به م
چاوانه م، به و هه موو هي ئله خوار و خي چانه ي سه ر ديواره كه، ديمه ني
ئافره تي ك م نه خشان د، هه ر خۆم وامل ي ك ر د له گه لم بدوي، سه ره تا
به چاو ئيشاره تي پي ده دام، دوا جار ده سته كانيش م بۆ دروست كردن.
به ورد ي دي قه تم ده دا يي. سه يربو و ئه و چاوانه ي سه يريان ده كردم
چاوه كاني "تارا" بوون، هي نده لي يان ورد ده بوومه وه، ورده

ده‌ماره‌کانی د‌ه‌وروبه‌ری بیل‌بیل‌ه‌ی چاوه‌کانیشم ده‌دیتن. ئەو فرمی‌س‌کانه‌شم ده‌هاتنه به‌رچاو، که بی‌ وه‌ستان ده‌رژانه س‌ه‌ر گۆنای. لیبی ده‌پارامه‌وه که نه‌گری. پیم ده‌وت من ئی‌ره ه‌ه‌ر جی ده‌هیل‌م، که چی ئەو زیاتر بۆم ده‌گریا. منیش له‌ ه‌ه‌ژمه‌تی رۆندکانی ئەو، ه‌ورژمی گریان جه‌سته‌می داده‌گرت. له‌گه‌ل ده‌رچوونی فرمی‌س‌که‌کانی چاوم، ه‌ه‌موو شتی‌ک لیل و ته‌ل‌خاوی ده‌هاتنه به‌رچاو. جاریکی دیکه ته‌قه‌لام ده‌دایه‌ خۆ، بۆ ئەوه‌ی له‌س‌ه‌ر رووی دیواره‌که، شتی دیکه ببینم. تیرامانه‌کام قوولتر و تیژتر ده‌بوونه‌وه. له‌ چ‌ه‌ند خالی‌ک و ه‌ه‌ندی شوختی تیکه‌ل و پیکه‌لی دیکه‌دا، باوکم بینی خۆی له‌ پشت به‌ردیکه‌وه مه‌لاس‌ دا‌بوو. به‌ ترسه‌وه له‌ نیگا په‌شیوه‌کانی من راده‌ما. دیمه‌نه‌که ده‌گۆرا و ده‌بووه دایکم، به‌ قژ رینه‌وه، به‌ غار بۆ لای ته‌رمی له‌وی فری‌دراوم، رایده‌کرد. دوو توله‌ ریگا، له‌به‌رچاوم بوونه دوو ماری لیک‌ئالو، ناشق و ماشقه. به‌دیتنی ماره‌کان ده‌پرینگامه‌وه. له‌ مندالی‌ش زۆر له‌ مار ده‌ترسام، خه‌ونه ه‌ه‌ره ترسناکه‌کام، به‌ ماره‌وه ده‌دیتن. ده‌بوايه له‌وه‌وانه‌مدا، ماریک ه‌ه‌ر پیه‌وم بدا. به‌ چاوی خۆم مردنی خۆم ده‌بینی، ه‌ه‌ستم به‌ ده‌رچوونی رۆحم ده‌کرد. ژه‌نگی س‌ه‌ر ده‌رگای زیندانه‌که ه‌ه‌ر له‌وه‌زوبیه‌ ده‌چوو، که له‌ رۆژی به‌فریاریندا بۆ ته‌پکه دانانه‌وه، خاوتیمان ده‌کرده‌وه. به‌فر ه‌ه‌موو ته‌مه‌نی مندالی‌یمانی له‌گه‌ل ت‌وانه‌وه‌ی خۆیدا برد. ئیمه‌ی

مندال، هیچ جیوازىيەكمان لەگەڵ ئازەلە بەرەلاگانى دەوروبەرى
 شار نەبوو. راستە ئىمە مالىكمان ھەبوو، بەلام كۆلانەكان بۆ
 مندالان مالىكى خۆشتر بوون. كە بەفر دەبارى، ھەزمان لى بوو
 ھەر بيارى. دلمان بەو خۆشبوو بەفرىكى زۆر تەپلى سەرمان
 داپۆشى. پىمان خۆشبوو بەفرى ھەموو كۆلانەكانى شار و دۆل و
 عاسىكانى دەوروبەرمان بشيلين، ئەوكات بگەرپىنەو. زۆرىنەى
 جارائىش ھەر وامان دەکرد، كە جەستەمان شەلالى بەفر و ئاو
 دەبوو، نەدەگەراينەو مالى، دەترساين داركارى بگريين، بە ناچارى
 دەچووينە سەريان. لە نىزيك دووكەلكيشەكە دادەنيشتين، دەست و
 پەنجەمان گەرم دەکردەو، پەر بە سىيەكانمان بۆنى سوتوانى
 دارەكانمان ھەلدەمشت. قەت ئەو خەونەمان نەھاتەدى، كە لەوبەر
 خەرنەدەو بە ئاسانى بەسەر بەفردا بپەرىنەو ئەوبەر. خەرنەك
 ھەر بەفرى ھەموو دىيائى قوت دەدا، بگرە ناوہ ناوہ كەسانىكىشى
 بۆ خوارەوہ رادەكىشا و نقوومى ھەناوى خۆى دەکرد، كە لە نھىنى
 و سەختىيەكانى ئەو كەندەلانە عاسى و ھەزار بە ھەزارە شارەزا
 نەبوون. ئىمەى مندال كە لەخەرنەك دەبووينەو گويمان لە
 پاشماوہى دەنگى ئەو مردووانەش دەبوو، كە لە كاتى رۆچوون و
 بەربوونەوياندا لە داوانەوہ بەجىدەما... تۆ دىقەت بەدە، ئەو
 بەتانييە كۆن و چلكنەى نيو زىندان، لە كۆنبوونىدا ەك لۆچبوونى
 دەموچاوى پىرەمىردىكى لىھاتووە، لە بى تاقەتيدا شل و خاو، ئەو

ھەموو قەد و چالھى تىكەوتوۋە، ھەر لە شاخىكى وشك و برىنگى، وشكە سالىى دەچى. تۆۋرە ئەو بەتانييە بەخۆت دادە و بخەۋە. ئىمە كە لە شاخ بوۋىن، دروست لە بارەگەكەمان، بەتانييەكى واى لى بو، لە پەناى دىۋارىكى روخاۋى خانوۋىك فرى درابوو. رەنگبى پاشماۋى فرىدراۋى خەلكى ئەو گوندە بوۋى، كە بە زۆر راگوپزراۋونەۋە شار، ئىمەش لە رۆخ كەلاۋەكانى گوندەكە بارەگەيەكمان چىكردبوو. ئەو پەتوۋە، ھىندە كۆن ديار بو، قەۋارەكەى بەقەد تۆپىكى لىھاتبوو. زۆر جارن پشيلە و سەگەكانى ئەو ناۋە، كە ئەوانىش دەربەدەر كرابوون و بە ھاتنى ئىمە بۆ ئەو ناۋە، گەرابوونەۋە. خۇيان لەنىۋ ئەو بەتانييە دەشاردەۋە و ببوۋە ئامرازىك بۆ يارىكىرن. من بە جۆرىكى دىكە لە يارىيەكانى ئەو سەگ و پشيلانە تى دەگەيشتم. زۆر بەجدى بەۋ ھاۋرپىيانەم دەگوت، كە لە بارەگەكەدا پىكەۋە بوۋىن، ئازارى ئەو پشيلە و سەگانە مەدەن، ئەو پەتوۋە كۆنە فرى مەدەن! ئەوان لە مەبەستى من تى نەدەگەيشتن، تا رۆژنىكىان زۆر بەجوانى مەبەستى خۇمم بۆ ھەندىكىان روونكردەۋە و وتم:

- ئەو پەتوۋە، گەمە نىيە! ئەۋە مېژۋى يادگارىيەكانى ئەۋ

سەگ و پشيلانەيە، كە لىرن!

كەچى ئەۋ ھاۋرپىيانە نەك ھەر بەتانييەكە، بگرە سەگ و پشيلەكانىشيان لەۋ ناۋە دوورخستەنەۋە! ئەۋان باۋەرپيان نەدەكرد،

که رۆژی دادی، ئەو پشیلە و سەگانی دینەو، بەلام ئەوجاریان
و هەکو جاران رەفتار ناکەن! لە نیوە شەو کاندای، ئەو کاتانی لە
پرخەیی خەوداین، بەسەرماندا دەدەن! نارهەتمان دەکەن.

- سەران و پینان دەکا!

زۆرجار ئەو قسەیان پێ دەوتم، بەلام هیندەیی نەبرد، سەگ و
پشیلەکان، هاتنەو. دەچوونە هەمان ئەو شوێنەیی که کەلاوی
خانوەکانی پێشووی لێ بە جی مابوو، لەوی و هەکو جاران بەزمی
خۆیان دەکرد. شەوانەش لێ نەدەگەر، تۆزقالتیک پشوو بدەین.
ئەو بەتانییەیی که ئیستە لە تەنیشتمەو دانراو، هەر لەو بەتانییە
دەکا، که سەگ و پشیلەکان یارییان پێ دەکرد، بەلام نە ئەو
بەتانییە هیندە گەورەیی و نە منیش هیندە بچووکم وەک ئەوان، تا
بتوانم بەخۆمی دادەم یاخۆ خۆمی پێ خەریک بکەم. ئەو پەتوو
هیچ یادگارییەکی منی لەخۆدا هەلنەگرتبوو. راستە لە داها توو
دەبیتە بەشیک لە ژیانی من و هی ئەوانەش که پێش من لیڤە
بوون. بەتانی بۆنی هەموومان هەلنەگری. ئەگەر چەند سالتیکی
دیكە ئیڤەش ببیتە کەلاو و ئیمە بیڤەدا گۆزەر بکەین و ئەو
بەتانییە لیڤە جی بمینی، کەس ناتوانی بۆنی خۆی تیدا بدۆزیتەو.
بۆنەکان تیکەل بە یەکدی دەبن و بۆنیکیی دیکەیی لێ چی دەبی.
رەنگەکانیش وەک خۆیان نامیننەو و دەگۆزین، کەچی ئەو سەگ و
پشیلانەیی شاخ، دوای ئەو هەموو سالەیی کۆرەو پینکردنیان بۆ

شاخه‌کان و به‌کیویی بوونیان، بۆنی ئەو بەتانییه که‌ونهی نیو
که‌لاوهی خۆیان، رایانده‌کیشیتته‌وه... من که سه‌یری ئەو بەتانییهی
ته‌نیشته‌ خۆم ده‌کرد، قیزم لێی ده‌بۆوه. به‌ بۆنه‌ خه‌ست و
قورسه‌که‌ی هه‌ردوو چاوم ئاویان تی ده‌زیا. به‌ نووکی پیم له
ده‌رگا که‌م دا، دوا‌یی دامه‌ به‌ر پیله‌قان. گویم لێ بوو پاسه‌وانه‌که
بله‌ز، ته‌پ، ته‌پ، ته‌پ، گه‌یشته‌ پشت ده‌رگا که‌. شیشی پشته‌وه‌ی
راکیشا و ده‌رگا که‌ی به‌روومدا کرده‌وه. به‌ تووره‌یه‌کی تژی له
ترس و نیگه‌رانییه‌وه‌ وتی:

- چیه، شیت بووی؟! -

ده‌ستی که‌م بۆ به‌تانییه‌که‌ درێژ کرد و وتم:

- ئەم به‌تانییه‌م بۆ بگۆزه‌، بۆنیکی پیسی لێ دی!! -

کابرا لیم تیگه‌یشته‌. رووخساری تووره‌بووی خۆی گۆری و به
بزه‌یه‌که‌وه‌ وتی:

- باشه.. له‌سه‌رخۆ!

گه‌ر بته‌وی ئەو پاسه‌وانه‌ی پشت ده‌رگای زیندانه‌که‌ بۆ لای
خۆت راکیشی، یان بۆ ساتیک هاسۆزت بی، گه‌ره‌که‌ له‌و دنیا‌یه
دایرینی. ئەو پاسه‌وانه‌ گوێچکه‌کانی ته‌نیا به‌ گه‌ف و هه‌ره‌شه‌ و
ئهمر و نه‌هی راهیتراون. ده‌بی ئەو گوێچکانه‌ به‌ نهمر
مۆسیقایه‌کی خه‌یالی له‌سه‌ر ره‌زمی دابارینی له‌ته‌ په‌مۆکانی
ئاسمان، ئاشنا بکه‌یت. تاره‌کانی ئەو مۆسیقایه‌ ده‌بی به‌ په‌نجه‌کانی

رۆحیکی بەدەر لە دۆستایەتی کردنی خوین، بژەنرین. تۆ دەتوانی
 پاسەوانیکی چاوبرسی بۆ گوشتی جەستە هەلاھەلابوووە کەت بەو
 مۆسیقایە وەسەما بخە. وای لێ بکە ی روو لە جارەکانی مارشی
 شەڕ وەرگیرێ. هێدی هێدی لەسەر پەنجە پێیەکانی، بالیی خۆنچە
 تازە پشکووتوووە کان نمایش بکا. من خۆم زۆرینە کاتەکانی زیندانم
 بە سەفەری خەیاڵ بۆ هەموو ئەو سەرزەمینانە بەرێکردوو، کە
 کەس پێدا نەڕۆشیتبوو. بەو دەشت و زورگ و تەلان و شاخانە
 هەلدەگەرەم، کە هیچ چاویک نەبیینیبون. بەنیو ئەو جۆگە و رووبار
 و دەریایانە تێدەپەریم، کەس خەونی پێیانەو نەدیوو. راستە من
 لەنیو سی دیوار و دەرگایەکی درێژ، بەقەد ئەو پاسەوانە بالابەرزە،
 کە لە بناری چیاکانی خۆراسانەو پەلکیشی ئەوی کرابوو،
 ئاخرا بووم. دلنیا بووم هەر کیژۆلەیهک لە بالای ئەو کورە
 خۆراسانییە رووانی بیت، حەزی کردوو خۆی پێ هەلبواسی. هەر
 کچیک ئەو سەرزەمینە ئەوی ئەو پاسەوانە بەر دەرگای
 زیندانە کەمی بینیی خەونی بە چاوە هەنگوینی و بزەشیرینەکانی
 بینیو. من هەرچەند ئەو پاسەوانە ورد دەبوومەو، هەستم دەکرد
 گریانیک نیو راستی قورگی داگرتوو. چاوەکانی ویل و سەرگەردان
 خۆیان دەنۆند، دەتوت بەدوای ئەو حەزانە رادەکەن، کە زەمەنیکە
 لییان زەوتکراو. من ئەو کاتانە بۆ خۆم و لەسەر خۆ گۆرانیم
 دەچری، هەستم دەکرد بە حەز و حەماسەتەو گوی لە شێوێ

گوتنه کم ده گری. ئەو لە لای من نەیدەشاردەو و دەبوت (کوردم، بەلام نازام ئیستە بۆچی فارسم!) هەزى دەکرد هەندیک وشەى کوردی لە منەو فێری. من لەو سىحرە تى نەدەگەیشتم بۆچی هەر وشەى کم فێر دەکرد هەردوو چاوی پر دەبوون لە رۆندکان؟ نەمدەزانى ئەو لە خۆشیی ئاشنابوونی بوو بە پەشقە نوێیەکان یان هەستى هاوئەتەوهیى بوو، کە هەزى دەکرد یارمەتیم بەدا؟ کەچی نەیدەتوانى هیچ شتێکم بۆ بکا. ئەو کورە لە چاوەکانیدا ژەنینى مۆسیقایەکی خەمگینم دەبیست. لە بیستنى گۆرانىیەکاندا گویچکەى ئازەلە سرك و کیتویە کاتم دەبینى، من رۆژتیکیان پیم وت:

--- ئاغای محەمدى بۆچی کە سترانت بۆ دەبیژم خەيال

دەتباتەو؟

(محەمدى پورزادە) بەو قسەى سەراپای جەستەى لە بیدەنگیدا

نقوم بوو. کە پیم وت:

- چىیە برادەر؟

سەرى بىزارى بۆم بەدا. ئەو دەچوو هەوالىكى ناخۆشى پىبى، وەك ئەوەى هەوالەكە تايبەت بەخۆى بى و بىهوى منىش بەشداریى بكەم. بۆ جارى دووهم، کە لیم پرسییەو خیرا راست و چەپ ئاورپىكى دایەو و بە پەلە وتى:

- ئاگادارى، هەلەجە، تەواو!

من وهك ٽهوهی ٽهوهه واله به نیوه چلی بکهویته بهر گویم

وتم:

- ٽاغای محمهدی یانی چی تهواو؟

نهیتوانی ٽهوهی له دلیدا مابوو بومی باس بکات، بهلام
 بهدهست و پهنجهکانی وهك ٽهوهی مارشیکی شهر و ویرانکاریم
 بهگویدا بدا، تپی گه یاندم مهرگ میوانی ٽهوهه دهقهره بووه و ژهر
 له ٽاسمانهوه باریوته سهر شارهکه و خه لکه که ی راپیچی
 کیلگهکانی مهرگ کردووه. من لهو په نجانهای پاسهوانه که وه، که
 بهنهیستی سهیرم ده کردن، رق و تازاریکی زورم تیادا بهدی ده کردن.
 من له دوا پیدا له نیو زیندان ته نیا بهرپی دهنگه زه به لاههکانی
 موکه بیرهی مزگه و ته کانه وه، گوئیستی ٽهوهه واله بووم، بهلام
 هیشتا ههر وهك خه بهرک و ابوو، که چی ٽهوهی پاسهوانه که پی
 وتم شتیکی دیکه بوو، من مهرگی هزاران که سم له پانتایی سهر
 و سیمای ٽهوهه کوره و وشه ی (هه له بجه تهواو) دا بهدی ده کرد. له
 چاوه پر ٽهسیرینه کانیدا گریانی سهدان و هزاران لهو چاوه پر ترس
 و په شوکا و نیگه رانبووانه هم ده بینی، که له دژ و عاسیکانی ٽهوهه
 دهقهره به دوا ی تازیزه کانیا ندا ده گه پان. قورگی پر گریانی ٽهوهه
 پاسهوانه، نیژیک بونهوهی مهرگی هه موویانی نیشان ده دام. داوام
 له پاسهوان کرد، که کاغز و قه له میکم بو بینی. ٽهوهه نیویزا
 به لیتیم پی بدا. به سهر ٽاماژهی (ٽهوی و نهری) بو کردم. من پیتم

وت: (تا لیپرسراوه کهت نه هاتۆتۆه، ده توانی گۆرانیه کم بۆ بلیتی؟) من له چاوه کانیدا زۆر شتاتم ده خویندهوه. له خۆمهوه نهو داوايه م لئ نه کرد. چهند جارێک له دوورهوه گویم له دهنگه پر ناو میده کانی ببوو، تهویش به دزی گۆرانی دهچری، به دزیش گوئی له گۆرانیه دهنگ نزمه کانی من دهگرت. من هیندیک لهوه دلنیا بووم، که ته گهر نهو پاسهوانه شتیکی به دهست بوایه، یان له ته مهنیکی ههرزه کاری سه ره پۆ بوایه، رهنگبوو نه خسهی نازاد کردنی منی دارشتبا و بۆ ههر کویش بمویستایه له گه لم دهات. ناغای محمه دی ههر له پشت درگای زیندانه که وه، داواکه می قبول کرد و له سه رخۆش دهنگه به سوژه که ی له که لی نی چوارچیه ی درگا که وه ده نارده ژووره وه. منیش وه که ته وه ی له کۆنسیرتیکی دهنگ غه ریه کانی سه رزه مینی خه یال دانیشتم، هه موو ته ندامه کانی له شم ببوونه گو یچکه یه کی زیت و ماتبوو. بی ته وه ی گویم له دهنگی هه ناسه ی خۆم بی ت، هه ستم ده کرد له گه ل ناواز و په یقان، درگا به ستراوه کانی رۆحم ده بنه وه. له رۆخی رووباریکی مه زندا، که به هیمنی به ده شتیکی بی گریوگۆلدا تیده په ری، له هه موو لایه که وه له ریگای گو یچکه کانی جه سته مه وه، له لقه کانی راست و چه پی رووباره وه، ناویکی ساف در پزایه نیو له شم و چلکه کانی رۆحمی ده شووشته وه و بیابانی گه وره ی دل می ته ر ده کرد. هه ستم ده کرد په نجه نه رمه کانی ده ستیکی گه رم به سه ر

روومه تمدا تئیده پهن. ئاغای محمه دی خه ریک بوو گۆرانیه که ی
به ره و ته و او بوون ده چوو. له سه رخۆ له ده رگا که م داو پهن و ت:
- بیلته تو خودا!

ئاغای محمه دی، که ته مجاره له جاران خۆشتر گۆرانیه که ی
ده چری، هم موو په یفه کان، ئاواز و ئه دای گوتنه کان، له سه ر لاپه ره
هه وریه کانی خه یالم جیگیر بوون. رۆژی دوا یی به نه ینی هه مان
گۆرانیم هه ر به زمانی فارسی بۆ ئاغای محمه دی گوته وه:

دنیا یی زیندوونی، دیواره

زیندوونی ته ز دیوار بیزاره

هه وایی قه فه س کوشه نده ست

بیرون پر ته ز دره نده ست

کوجا بری پهنده؟

که له گوتنی گۆرانیه که بوومه وه، گویم له هه نگاوه
ترستامیز و نیگه رانه کانی پاسه وانه که بوو، هه ر له وه ده چوو هیزی
موگناتیسینک بۆ لای خۆی په لکیشی بکات. دنیا کوشومات بوو،
له گه له ته وه ش سه دای گۆرانیه که وه که ته وه ی له قولایی زیندانیک
دیکه دا بیته ده ری، به نیو ده رو و غدا گوزه ری ده کرد. بیرم له وشه کانی
شیعره که ده کرده وه. بیزاری، هه وا، قه فه س، بۆگه نی، درنده، بالنده،
هه موویان له نیو هه ر چوار دیواری زیندانه که وجودیان هه بوو. چاوم
له هه رکویی دیواره کان ده کرد، ته و بالنده نه ی له وی بوون به دوا ی

ھەناسەدانىڭكى پاڭدا راياندىكى دەيان كەللە سەرم دەيىنى، كە
 لەپىش مەنەۋە لەنيۇ قەلئەشتى دىوارەكان بەجى مابون. ھەناسەى
 بۆگەنيان ھەلدەكىشا. خۆم بىنى، كە چۆن لە ترسى ژەھراۋى
 بوونى ھەۋا، ھەلكشا بوومە نىزىك مېچەكەۋە. سەرم لەنيۇ پەنجەرە
 بېچوۋكە كە بردبوۋە دەرى. لەگەل بالئەدەكانى دەرەۋە قسانم دەكرد.
 ھەستەم دەكرد لەنيۇ كۆمەلئەك لاشەى تۆپىوۋ فېندراۋم، نەك ھەر
 تواناى ئەۋەم نەبوۋ لە شوپىن خۆم رېم، بگرە ناچارىش بووم بۆنى
 گەنيۋى ھەموويان بگوازمەۋە نيۇ سىيەكام. من توند خۆم
 بەدىوارەكەۋە نووساندبوۋ، دەتوت دەمەۋى لە ترسى دېندەيەكى
 كىۋى بچمە نيۋىۋە. چاۋم بېرىبوۋە دەرگاگە. خەيالئەم بۆ ئەۋە چوۋ،
 كە كى دەلئە ئەۋ كورە خۆرەسانىيە خەرىكى ئەۋە نيۋە رزگارم
 بكات. ھەر خۆيشم گالتەم بەۋ خەيالئە دەھات. لەپەر ئەۋەم
 بەمىشكدا ھات، كە ئەۋ بېدەنگىيەى نيۇ زىندان و پشت زىندانەكە،
 نىشانەى خۇتامادە كىرەنىكى لىپرسراۋانى ئەۋىيە، بۆ بانگ كىرەنىكى
 دىكەم و ئەشكەنجەدانىكى دىكە، ئەۋ بېدەنگىيە تەزۋوۋىكى
 ترسناكى بەنيۇ جەستەمدا تېپەراند. ھاتەۋە بەر چاۋم، كە چۆن
 ئەمجارە فەلاقم دەكەن، بە پانكەيەكەۋە ھەلمدەۋاسن و ناۋە ناۋەش
 لەسەرم ھاۋار دەكەن:

- دەى خىراكە، ئەۋەى ھەتە بىلئە!!

خۆش نازام بۆچى خىرايىيەكانى زەمەنى خەيال بىردىمىيەۋە،
سەردەمى مىندالىيم. ئەو كاتەي لە پۆلى چوارەمى سەرەتايدا بووم،
لە رۆژىكى بەفر بارىندا لە گەرمەي شەپە بەفرى زارۋكاندا، تۆپەلە
بەفرىك بەنىۋ چاۋانى مامۆستايە كمان كەوت. ئىستەش نەمزانى بۆ
بەسەر منيان داھىنا. ھەر ئەو رۆژەش لەبەر ئەو تاۋانە منيان بە
پانكەي ژوروى مامۆستاكان ھەلۋاسى، لەگەلئاندا چەند شولكە
دارىكىشم بەركەوت، من دىنيابووم، كە ئەگەر ئەوجارە بمبەنە
ژوروى ئەشكەنجە، وام لىدەكەنەۋە. بىرم كىردەۋە دەبى رىگايەك
بدۆزمەۋە خۆم لەو ئازارە ترسناكە دووربىخەمەۋە، يەكسەر پەنجەيەكم
لە قورگم بىردە خوارى و ھىلنجىكى توند ھەموو گىامى ھەلتەكاندا،
دەنگىك لە دەممەۋە ھاتەدەرى ھەر لەۋە دەچوو، بەردىكى گەورە
بەنىۋەراستى پشتىم بىكەۋى... لەپىر گويم لە تەپە تەپى ھەنگاۋە
خىراكانى پاسەۋانەكە بو، بى ئەۋەي ھىچ قسەيەك بىكا دەرگاگەي
كىردەۋە و تەماشايەكى كىردم و بەسەر سورمانەۋە وتى:

- چىيە؟! -

- دەرشىمەۋە!

ھەر كە پاسەۋانەكە منى بىنى، بە پەشۋكاۋى منى
جىھىشت و غارىدا. نەمزانى چ مەبەستىك لە دۋاي ئەم غاردانەيدا
ھەبوو. بىرم بۆ ئەۋە چوو دىكتورىكم بۆ بىنى. چەند جارىكى
دىكەش ھەولمدا خۆم بىشىنمەۋە، كەچى تەنيا ھىلنجى تووند و

به ده‌نگم ده‌هاتی. خۆم وا دهرده‌خست، که تووشی زگ ئیشانیکی زۆر هاتووم. دووجارانیس سه‌رم به دیواره‌که‌دا کیشا و خۆم له هۆش خۆم برد. زانیم که سیکی دیکه به غهیری پاسه‌وان له تهنیستمه‌وه دانیشتووه. که سه‌که دهستی چه‌پی به‌رز کرده‌وه، دیاربوو ترپه‌کانی دلمی ده‌ژمارد. من به‌رده‌وام بووم له گرژکردنه‌وهی هه‌موو جه‌سته‌م. وام نیشان ده‌دا که نازاری سکم هه‌یه، که سه‌که ده‌نگی هه‌ر له‌و لیکۆله‌ره‌وه ده‌چوو، که چه‌ند جاریکی دیکه قسه‌ی له‌گه‌ل کردووم. به پاسه‌وانه‌که‌ی وت:

- نیوه‌رۆ چی خواردووه؟

- برنج و گوشت.

کابرا له‌وه ده‌چوو برۆی ته‌واوی به تیکچوونی ته‌ندروستیم کهدبی، بله‌ز هه‌لسایه‌وه و به پاسه‌وانه‌که‌ی وت (ده‌بی بیبه‌ینه نه‌خۆشخانه) هه‌ستم کرد کابرا به په‌له ئیمه‌ی جیه‌یشت. پاسه‌وانه‌که له نیزیك سه‌رمه‌وه له‌سه‌ر چیچکان دانیشت. دوو سی جار بانگی کردم. به ئه‌نقه‌ست وه‌لامیم نه‌داوه. داوای لیکردم هه‌لبستمه‌وه و خۆم ئاماده‌ بکه‌م بۆ نه‌خۆشخانه، که بینی توانای هه‌لسانه‌وه‌م نه‌ماوه، به هه‌ردوو دهستی منی به‌رز کرده‌وه، که چاوم کرده‌وه، له گوشه‌ی هه‌ردوو چاوی پاسه‌وانه‌که، دوو فرمیسکی قه‌تیسماوم بینی. نازانم بۆ ئه‌و رۆژه‌م هاته‌وه بیر، که من و دایکم به هاوکاری براده‌ریک، که خاوه‌ن ته‌کسییه‌ک بوو، له ئاخیرین خالی

پشکینینی سه‌ربازانی عیراق، له‌سه‌ر پردی (حافیز) بوّ پشکینین
هاتینه خواری. جیگری ئەفسه‌ریک، که پیاویکی ره‌شتاله‌ی ورگنی
به ئەزموون بوو، لیمان هاته پیشی، نیگاکانی له‌دوو‌ر چاوم چه‌قین.
به ده‌میش پیی وتم:

- ناسنامه‌که‌ت!

منیش، که له‌زمانی عه‌ره‌بیدا کی‌شه‌یه‌کی ئەوتۆم نه‌بوو، بی
ئوه‌ی بشله‌ژیم، ناسنامه‌ی زانکۆم پێدا، چه‌ند جارێک سه‌یری
وینه‌که‌می کرد، پاشان له‌من راده‌ما. هه‌ستم ده‌کرد ئەو چه‌ند
خوله‌که‌ی راوه‌ستامان، منی خستبووه‌ فه‌زایه‌کی ترسناک، به‌لام
نهمده‌هیشت ئەو ترسه‌ له‌ سه‌روسیمام به‌دی بکات، به‌ر له‌وه‌ی
ناسنامه‌که‌م بداته‌وه، لیمی پرسی، (ئهو ژنه‌ی له‌گه‌لتدایه‌ کی‌یه‌؟)
منیش یه‌کسه‌ر وتم (دایکه‌). جیگری ئەفسه‌ره‌که‌ چه‌وه ژوو‌ریک،
که له‌به‌رچاوی من تاریک دیاربوو، من و دایکم هه‌ر له‌وی
وه‌ستا‌بووین، دایکم زۆر له‌ من بو‌یرتر و بی‌منه‌تر ده‌هاته به‌رچاو.
تیسه‌ ری‌ککه‌وتبووین، که مه‌به‌ستمانه‌ بچینه‌ کو‌ی و بو‌چی ده‌چینه
ئهو شوینه، ئەو کاته‌ش که جیگری ئەفسه‌ره‌که‌ لیمی پرسی
(ده‌چنه‌ کو‌ی؟) بی‌هیچ دو‌ولییه‌ک وتم (ده‌رگاله‌)، ئەوان ده‌یانزانی
ئهو گونده‌ به‌ده‌ست پێشمه‌رگه‌وه‌یه، به‌لام مه‌رج نه‌بوو ئەوه‌ی
بجیته‌ ئەوی، ته‌نیا بو‌ سه‌ردانی پێشمه‌رگه‌کان بچی، یاخۆ شتیکی
له‌گه‌ل ئەوان هه‌بی، دوا‌ی که‌مێک چاوه‌روانی، بو‌یان ده‌رکه‌وت، که

ناوی من له نیو ئه وانه نه بووه، که له لای حکومته وه داوا کرابوو. ناسنامه که یان بۆ گه راندمه وه. جینگری ته فسه ره که خوئی وا ده رخت، که قه ناعه تی به قسه کافمان هاتوو. حه تمه ن ته ویش له سیمای مندا ده بی شتیکی ته وتوی به دی نه کردبی، بۆ ریگرتن له سه فهره که مان. له گه له ته وه شدا که خوا حافیزی لی کردین، ده ستیکی له شانم دا و وتی: (چاوه ری گه رانه وه تانین!). فرمیسه که کانی ته و پاسه وانه ی نیو زیندان، دروست له هه مان ته و فرمیسه که نه ی ده کرد، که بۆ دواین جار من و دایکم سه بیری یه کدیمان کرد و له یه کدی جودا بووینه وه. من نازام دایکم چۆن چۆنی سته کانی ته و رۆژه ی به ری کردن، به لام بۆ من تا گه ی شتمه ناو هاوړپیه کام، فرمیسه که له چاوه کام نه ده وه ستا. ئاخر کاکای پاسه وان من چیم بۆ غه ری بیکی وه ک تو، تا به فرمیسه که هاوخه می خۆم نیشان بده ی؟ ته گه ر بزانی ته وه ی من ئیسته ده یکه م، هه مووی نمایشیکه و درۆ له نیو درۆ. چیم پیده ئیی؟ من ته م چوار دیوار و ته م ژووره ته سه که یه، وایان لی کردم، بیرم بۆ ته وه بچی، که من له م دنیا یه دا ناژیم. من له شوینی کددام هه ر له وه ده چیت، ته ستیره یه کی دوور، منی بۆ خوئی راکیشابی. من نازام خه لکی له ده ره وه ی ته م دنیا یه ته سه که، به چیه وه خه ریکن، به چی دل یان خۆشه، بۆچی ده بی خه لکانیک له ده ره وه تا مردن زیندانی بن، هه ندیکیش له م ژووره ته سه که و تاریکه دا، له سفری خه یاله وه بۆ

سفرى خەيال ژيان بېنەنە سەر؟ دەبى من چىم كىردى كاكى پاسەوان؟ نەكەى ئەوانى دىكە ئەو فرمىسكانەت بىينىن، دەنا چاۋەكانت ھەلئەكۆلن. من ئىستە خۆشم نازام، بە چ پەرچوۋىيەك لىرە رزگارم دەبىت. تاۋانى من تەنيا ئەۋەيە، كە سرود و گۆرانىيەكانى ئەوانم ئەزبەر نىيە. من چۆن بكارم تىت بگەينم، كە من چىم و كىم، سالھەى سالھە بە دۋاى چىيەۋە وىللم؟ من ئىستە دەمەۋى ھەناسەيەكى پىر دەنگ و ھەراى دەرەۋەى زىندانى ئىنفرادى ھەلئەكىشم. دەمەۋى بۆ چەند خولەكىكىش بىت بۆنى چلكنى ئەم بەتانىيەيە لەناۋ سىنگم بىتە دەرەۋە. بەم چاۋانەم جارىكى دىكە خەلئەكە بىينم، كە چۆن بە رىگاۋە دەرۆن، چۆن لەگەل يەكدى دەدئاخقن، چۆن شەران دەكەن و بە چ شىۋەيەك دەگرىن و پىدەكەنن؟خەرىكە ھەموو ئەو شتانەم لە ھىزان دەچنەۋە. من دەمەۋى ئەگەر جەستەيەكى مردۋى نىۋ جىگاڭاش بىم، چاۋە بزىۋەكانى ئەم و ئەو بىينم. دەمەۋى چاۋەكانى (تارا) لە پشت بەردە رەنگىنەكانى بارەگەكەمان بانگى من بگەن، لىيان بچمە پىتش، بە ھەسرەتەۋە سەيرىيان بگەم، بە ناسكىيەۋە پەنجەكانم بەسەر پىلئەكانىدا تىپەرىنم، ئەو چاۋە گەرۆك و مەستانەى لەسەر چاۋەكانم پشۋوبدەن. من دەمەۋى كاكى پاسەوان چى دىكە ئەو فرمىسكانەت نەبىينم. دەزانم مېژوۋىك، كارەساتىكى مەزنى مېژوۋىيە لە پشتى ئەو فرمىسكانەۋەيە. ئەۋە ھەموۋى كوردانى

خۆرەسانن، كە لە پانتايى چاوه كانتەوه ريزيان بەستووه، بە چاوه پر حەسرەتەكانى تۆوه، رۆندكان دەپرژن. خودايە چۆن بكارم حەقىقەتى ئەم غمايشەمى پى بلىم، چۆن بتوانم پىيى بلىم ئەمە تەنيا فيلىكە و گەرەكمە بمەنە دەرەوه؟ دەرەسم ئەم هەموو پاكىيە لىل بكەم و چى دىكەش گۆرانىم بۆ نەلى! كاكى پاسەوان بى ئەوهى چاوم ببەستى، دەستى گرت و لە پىيىلكەكان بردمىيە خوارى. لە پىشەوهش كابرەيەكى زەبەلاحى چوارشانە، كە جليكى خاكى لەبەردابوو، بە خىرايى هەنگاوى هەلدهينا، پىدەچوو ريشيكي پان و بەرىنى هەبى، چونكە لەلای راست و چەپىيەوه دەبينرا، لە شيوهى رۆيشتن و شەقاوه قورسەكانىدا هەستت بە بى فيزى دەسەلاتدارىك دەگرد، كە لەوپەرى قودرەتەوه كارىكى بچوك ئەنجام بدا. ئەو پىاوه بى ئەوهى نيوه ئاورپىكىش بداتەوه، هەر دەرۆيى. كە گەيشتە بەردەمى پىكايىكى خاكى بە قور سواخدراو، ويستا و چاوهروان بوو تا من و پاسەوانەكەش گەيشتىنە لای. بۆ خۆى دەرگای ئۆتۆمبىلەكەى كردەوه و لەگەل پاسەوانەكە منيان سواركرد. چاويكم بە دەورى خۆمدا گىرا. هەستىكى سەير و نامۆ هەموو گىامى داگرت. لە ساتەوهختىكى زۆر كەمدا دوو دنيای جياواز بەبەرچاومدا رەتبوون، جياوازی نيوان زيندانى تەنيايى و ژيان لە دەرەوهى زيندان. بىرم كردەوه، كە چۆن لە زيندانى تەنيايىدا ژيان لە واتابەخشين و گەورەبييدا زۆر بچوك دەبىتەوه.

ھەر ئەۋەشە ۋا دەكات كەسى گىراۋ، مانايەك بۆ بوونى خۆى
 نەدۆزىتەۋە، مەگەر خەيال بە ھاناپەۋە بىت و واتايەكى دىكەى بۆ
 ژيان پى بەخشى، خۆ خەيالئىش لە سنووردارکردنى مەۋداكانىدا
 بىبەش نىبە. من بۆ خۆم ۋەنەبى كەسىكى پىر خەيال نەم، بەلام
 ئەۋ خەيالئەى، كە لە زىندانى تەنبايدا دەمكا بە گەرىدەپەكى ۋىل
 و سەرگەردان، ھەمىشە ترسىك راۋى دەنى، قامچىبەك بەدوايدا
 رادەكا، زلەپەك بناگوپى سۈر دەكاتەۋە، ئاۋە ساف و
 بىگەردەكانى لىل دەكا. ھەردەم پاسەۋانىكى چاۋسۈرى فرمىسك
 مردوۋ بۆ پەراندىنى سەرى خەيال لە ئامادە بوۋنداپە. من ھەزم
 دەكرد بە ئارەزۋى خۆم زىندانىبەكى تەنباپم ھەبوۋاپە، با لەھەر
 كۆپى سەر روى ئەم زەمىنە بىت. من زۆرچار بۆ خۆپىندەۋەى
 كۆمەلە كىتپىك، بىپارم دەدا نەچمە ھىچ شۆنىكى شارەكەم،
 چاۋم بە ھىچ كەسىك نەكەۋى، لە ھىچ كۆر و كۆپۈنەۋەپەك، كە
 زۆرىشم ھەز لىبۈۋ ئامادە نەم. زۆرچار نىۋە شەۋانىش ھەر
 خەرىكى خۆپىندەۋە بووم. ھەموۋ ئەۋ شەۋانەش، كە درەنگ
 دەخەۋتم، دەبوۋاپە داىكەم چەند جارىك دەرگای ژوررەكەم بىكەتەۋە و
 سەپىركەم بىكات، ئەگەر بىنىباى لەسەر كىتپەكە خەۋم لىكەۋتوۋە،
 بە ئەسپاى دەھاتە ژوررەۋە و پىخەفەكەى پى دادەدام. من لە
 دەمى ئەم داىكەم چەند جارىك بىستۈمە: (سەران، يان شىت
 دەبى، يان كۆپىر!) بۆ نا؟ داىكەم لەۋەدا ھەقى بو، ئەى ئەم ھەموۋ

خویندنه و هیه و شه و غونیییه، جوړیک نه بوو له شیتیتتی؟ نه گهر
چاوه کاڼم هیڼده ماندوو نه کړدبان، قهت ئاوا بیټییز دهبوون؟ من
پروا ناکه دواى هم هه موو ساله ی ئیشکردن و نه شکه نجه دانی
چاوه کاڼم، بتوانم رهنگه کان وه کو خویان بیینم، سه روسیمای
مرؤقه کان وهك ته و هی هه ن ئاوا بیته بهرچاوم. من ئیسته شین و
مؤر، په مبه و سوور، زهره و نارنجی، رهش و نیلی، لیك جیا
ناکه مه وه. نه ی نه مه سه ره تای کویربوونم نییه؟ نه و هه موو دیمه نه
سهیر و سه مه رانه ی، که له سه ر دهر و دیوار، بهرد و دار، ده بیینم
چین؟ نه و هه موو خه ونه پر له درنده و مار و مارمیلكه و مرؤقی
حهوت سه ر و خه رهنده کانی په رمؤدا و ئاوه رهنگا ورهنه گه کانی
کیلگه و بیابان، به شوودانی مامزی کیوی بو گویدریژی، تاوسی بو
باشوکه بی، له شیشدانی بو ق و دیتنی ته سپه کیسه لی، نه وانه،
نه گهر شیتیبوونی نه بن ته دی چین؟! من ئیسته که له نیو ماشینیك
و دوو پاسه وان دانراوم، وا هه ست ده کم سواری پشتی فیلیك
بووم، دوو که سیش له تهنیستمه وه له گه ل هه نگاوه کانی فیله که
ریده که ن به نیو دارستانیکدا تی ده پهرین. له سه ر هه ر لقه داریک
که سیك دانیشتووه و ملی به ئاراسته ی ئیمه شوړکردوته وه. نه و
حه شامه ته ی له نیو نه و دارستانه دا ده بییری، له ژمار ناین،
ئاوه کانیان له ئاسماندا بهرووی ئیمه دا دینه خواره وه و
گوچکه کاڼان ور و کاس ده که ن. من له و خه لکه تی ناگه م چیان

دەوئى، من ئەگەرچى لەسەر پىشتى ئەو فىلە زەبەلاخەم، كەچى دەستم بە ھىچيان راناگا، دەنگم لە دەنگى ھىچ يەككىيان ناکا، ھەر كە لە كۆمەلەكىيان نىزىك دەمەو، ھەموويان دەچنەوہ نىو خۆيان تەنيا دووچاوى مۆلەقيان جى دەمىنى، فىلى زەبەلاخ وەك ئازەلە شىتەكانى فىلمە ترسناكەكان، بەنىو شاردە سووراپەوہ و شار لەنىو تەپوتۆزى ژىر پىنى فىلەكەدا نەدەبىنرا، ھەموو شتىك لە جوولە كەوت... لەپەر گويم لەدەنگى بوو، بە فارسى پىنى وتم: (فەرموو، وەرە خوار!!) من لەوہ تىنەگەيشتم ئەو جىگۆر كىيە چى بوو بەمىيان كرد. لە پىكايەكەوہ بۆ قەمەرەكە سى. بى ئەوہى چاوم بەستەن، دەرگای دواوہى قەمەرەكەيان بۆ كردمەوہ، كە سوار بووم، بە شۆفېرەكەوہ سى كەسى لەنىو دانىشتىبون. زەلامە رىشدارەكە، كە لە زىندانەوہ تا شوينى قەمەرە وەستاوہكە لەگەلمان بوو، لىمان ھاتە پىش و بە پاسەوانەكانى نىو قەمەرەكەى وت: "زۆرتان ئاگا لە سەران بى، كورپىكى چاكە. بۆ ئەوانىشم نووسىوہ، كە رىزى لى بگرن!" ھەر لە پەنجەرەى ئۆتۆمبىلەكەوہ دەستە زل و زەبەلاخەكەى بۆم درىژكرد و تەوقەيەكى گەرمى لەگەل كردم، تۆزقائىك مابوو دەمم بەكەمەوہ و بلىم: "بۆ كويە دەبەن؟" ئەو خىرا لە سىماى من، ئەو پرسىارەى خويندەوہ و ھەر زووش وەلامى دامەوہ و وتى: ئىنشاللا نازاد دەكرىت! من بەو قەسەيە دلەم خۆش بوو، ئاورپىكم بۆ لای پىكابەكە

دایه‌وه، پاسه‌وانه خۆره‌سانییه‌که‌م بیینی، دوو چاوی زه‌قی پر له نیگه‌رانی و بی ئومیدیم دیت. دووچاوا، که له‌نیو فرمیسکدا غه‌رقیبوون. من هه‌ولمدا خۆم کۆنترۆل بکه‌م و نه‌هیلم فرمیسک هه‌لمه‌ت بۆ چاوه‌کام بهیینی، به‌لام له‌و کاته‌ی ئۆتۆمبیله‌که‌ جووله‌ی کرد، چه‌ند دلۆپه فرمیسکیک بارینه سه‌ر په‌نجه‌کانی ده‌ستم، نه‌وه‌ی له‌ ته‌نیشتمه‌وه دانیشتبوو، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا، هیچی نه‌وت، به‌لام وا هاته‌ به‌رچاوم، نه‌و فرمیسکانه‌م یادگاریه‌کی تالی وه‌بیر هی‌نایه‌ته‌وه. من پیم سه‌یر بوو، نه‌وانه گه‌ره‌کیانبوو بۆ کویم به‌ن؟ خۆ من نه‌و هه‌موو نمایش و فیلم ده‌ره‌یتانه‌م، بۆ نه‌وه‌بوو، بمه‌نه نه‌خۆشخانه، که‌چی تا ئیسته‌ خه‌ریکه له‌ شاریش دوور ده‌که‌وینه‌وه. قسه‌کانی زه‌لامه ریشداره‌که‌م هاته‌وه بیر، که به‌ر له ئیسته‌ هی‌وای ئازادبوونی بۆ خواستم. بیرم کرده‌وه، کوا نه‌خۆشخانه له‌و چۆله‌وانیه‌ی؟ نه‌و ری‌گایه ده‌چیتته شاریکی دیکه، نه‌وانه چه‌ند به‌ نه‌رمی نه‌خشه‌کانیان پیاده ده‌که‌ن! به‌چ زمانیک له‌ دۆزه‌خیکه‌وه ده‌تگوازه‌وه دۆزه‌خیکه‌ی دیکه. ده‌بی نه‌مجاره‌ چ زیندانیکم پی‌ نیشان بده‌ن؟ ترسیک، وه‌ک هه‌والیکه‌ی ناخۆش په‌لاماری دام، ده‌توت له‌ خه‌ونیکی ناخۆشه‌وه، ده‌چمه نیو خه‌ونیکی ناخۆشتر، جه‌ستم هه‌ر له‌وه ده‌چوو خوینی تیدا نه‌گه‌ری، چاوی نیگه‌ران و پر غه‌ریبیم به‌و ناوه‌دا ده‌گیرا، هه‌تا بیناییت حوکم بکا، راست و

چه پمان دارستان بوو، دارستانیک چروپرییه که ی بهرادهیه ک بوو،
 واتدهزانی دهریایه که له سهوزایی، من که نهمدهزانی بو کویم
 دهبن، نهمدهزانی چ رۆژیکی رهش چاوه پیم دهکا، چون بتوانم
 تامی شو دیمه و فهزا شیرینه بکه م؟ من ئیسته په لکیشی
 سه فهریک کراوم، نازانم مه وداکه ی چند نیزیکه و چندیش دووره،
 شهوه شهوان، که سیکی وه ک منیان که وتوته بهرده ست و بو هه
 کوی شه دنیا به چن، له گهل خویان ده مهن. ئوتومبیله که ودها
 دهروا، ده لئی به نیو ده می کراوه ی دارستانه چروپه که دا تیده پهری،
 ده لئی شه ریگایه ی به سه ریدا رته ده بووین، ده چیته نیو قورگی
 دارستانه که. ههرسی که سه که ی ناو ئوتومبیله که، بی شهوه ی
 نیگایان راست و چه پ بسورینن، ده توت په یکه ریکن کر و بیدهنگ
 دانیشتبوون، له وه تی نه ده گه شتم بوچی له گهل یه کدیش قسه یان
 نه ده کرد. بیدهنگی و متبوونی شهوان، شه ریکی گه وره ی دهروونی
 بوون، ئاخر شهوانه یاخو شه وه ته هیچ شتیک له باره ی من نازانن،
 یان له وه ده ترسن شتیک له ده میان ده ربچی و سوودی بو من هه بی.
 ئاخر من کیم، تا بهو بیدهنگییه پر نازار و شه شکه نجیه، شه
 سه فهره نادیاره م پی بکه ن؟ ئیسته رهنگی له دل خویاندا، وا
 بزنانن شه ریکی گه وره یان پی راسپیردراوه و به شه مانه ته وه جی
 به جیتی ده که ن، شه سی که لله سه ره ده لئی سی کوارگی ره شی
 هه لئوقیوی نیو دارستانن، شه کوارگانه ی بهرده وام لیان ده ترسام،

ھەموو ئەو سالانەى كە لە شاخیش بووم، بۆ جارێكیش نەمتوانى
 بە دلئى خۆم، لە گەل ھاوړپىكانم، بیاخۆم، كوارگ، لە ژيانى مندا
 داستانىكى وەحشەتناكى ھەيە، ئەگەر ئەو رۆژەى لە داوھتپىكى
 كوارگ خواردن ئامادە بوومايە، ئىستە ئەو سى كەللە كوارگەشم
 نەدەبينى. ئەوانەى كوارگەكەيان خوارد، زۆرينەيان نەگەيشتنە
 نەخۆشخانە و مردن. من نازام بۆ ئەو ئىوارەيە، داواى ئەو
 برادەرەى دراوسىمانم بەجى نەھينا و نەچووم بۆ مالىيان؟ ئەو
 برادەرە زۆر پاراپەوھە كە ئىوارە لە مالىيان پىكەوھە ژەمە كوارگىك
 بخۆين. من نەچووم، بۆ بەيانى ھەوالئى مەرگى ئەو برادەرەم و چەند
 نەسىكى دىكەش لە خانەوادەكەيم پىگەيشت. لە پىشمەرگايەتیش
 خۆشترين خواردن بۆ ھاوړپىكانم كوارگ بوو، وەرزی بەھار بۆ ئەوان
 وەرزی كوارگ بوو، كەچى بۆ من وەرزی كارەسات و مەرگ بوو،
 بەلام ئەو رۆژە ھات، كە بەدەر لە برىار و ئىرادەى خۆم، ناچار بم
 ئەو ژەھرە مەرگھىنەرە بخۆم. كە تۆ چەند رۆژىك لە نىو ئەو
 شاخانەدا، ھىچت بەدەست نەكەوى بىخۆيت، لە شەرىكى خۆتريين
 و ھاوړەگەزىدا دژرابىت و لەگەل سەدانى دىكەدا راوھ دوونرابىت و
 ھەر بەرىگاوھ نەوھستىت و رابكەيت، جگە لە مەرگ چ شتىكى
 دىكە ھەرەشەت لى دەكا؟ برسيتى، تۆ ئەگەر بزانى برسيتى چ
 ھەرەشەيەكى كوشندەيە، ئەوكات تى دەگەى ھەموو خواردنىك،
 ماناكانى پىشوى لەدەست دەدا، لە ھەموو ئەو خواردنە نىزىك

ده‌بیته‌وه، که تا دوینی رقت لییان ده‌بووه، پیت سه‌یر نه‌بی
 له‌کاتیکی وادا چاوت بنوقینی و شتی وا بخۆیت، که له ژیانندا
 بیریش لی نه‌کردیته‌وه.. بینه به‌رچاوت، سوپایه‌که له شه‌ریکی
 بیمانا، دۆرانیکی گه‌وره‌ی تووش هاتبی، به‌نیو دۆل و عاسی و
 په‌ناو پیچی شاخه‌کاندا رابکا، له‌وه‌ش دلنیا بی، که نه‌یاره‌کانی
 دوا‌ی که‌وتون، به‌رای توو سوپایه‌که له‌وه‌سه‌فه‌ره‌ نادیاره‌یدا، به‌چی
 ده‌توانی جه‌سته‌ی تیکشکاوی راگری؟ ئه‌وه‌ هیزه به‌و ریگا دوور و
 دریژ و بی کۆتاییانه‌دا پروا و نه‌یاره‌کانیشی به‌دوایه‌وه‌ بن بیر له
 چی ده‌کاته‌وه؟ بینیت؟ هیچ شتی‌ک و ه‌کو جارن نایتته‌وه به‌رچاو،
 هیچ ه‌زی‌ک له‌ ه‌زی جارن ناچی، قسه و پیوه‌ندی نیوان
 که‌سه‌کانیش ده‌گۆری، ئه‌وه‌ی حوکم به‌سه‌ر ئه‌و سوپا تیکشکاوه
 ده‌کا، مه‌نتیقیکی دیکه‌یه‌ جیا له‌ پیشوو، ره‌فتاریکی دیکه‌یه‌ جیا
 له‌ ره‌فتاری به‌ر له‌ شه‌ر و سه‌رکه‌وتن له‌ شه‌ردا. ئیمه‌ دروست
 ئاوابوین.. تاکه‌ شتی‌ک بیرمان لی ده‌کرده‌وه، هه‌لاتن و خواردن
 بوو، به‌تایبه‌تی دوا‌ی ئه‌وه‌ی راگردنه‌که زۆری خایاند. ئه‌وه‌ ئیمه
 نه‌بووین بریارمان ده‌دا چ بخۆین، زگه‌کامان چ‌ه‌ند هه‌نگاوێک له‌پیش
 که‌لله‌کامانه‌وه رایان ده‌کرد، گه‌روومان به‌نیو هیشکاییدا ده‌گه‌را،
 هه‌رچی ته‌پایی سه‌ر زه‌وی بوو وشکیان ده‌کرد، بو‌ق، کیسه‌ن،
 ماسی، ته‌یر و تاشی ئه‌و ناوانه، به‌رگه‌ی چاوبرسیتی ئیمه‌یان
 نه‌ده‌گرت، لیتمان تی‌ک نه‌چی، من باسی روژانی یه‌که‌مین جه‌نگی

دنيا ناکەم، باس لە قاتوقرێ رۆژانی دواى ئەو شەپەرە ناکەم، کە
 خەلکی هەرچ شتێکیان بکەوتبایە دەست و حەرامیش بوایە
 دەیانخوارد. من باس لەو شەپەر و تێکشکانانە دەکەم، کە لە شاخ،
 هەر بۆ حەزی چەند کەسیک هەلمانگیرساندبوو، یە کدیمان راودەنا،
 لە هەمووی سەیرتر ئەوەبوو لەسەر لاشەى نەیارەکانى خۆمان،
 لاوکی سەرکەوتنمان دەگوت! لێدە.. پرشیئە قوربانت بێ، ئەمە
 رۆژی سەرکەوتن و لەناوچوونی دوژمنەکانمانە! هەلپەرە قوربانی
 دەسماڵی دەستت بێ، ئەمە فریشتەکانی دوندی سەرکەوتن، هەوالی
 زیندوو بوونەوهی شەهیدانمان بۆ دەهینن! ئەمە کوارگە پیسکەکان
 لەژێر پێی پۆلایینی ئێوەدا بوونە تۆزوبا! بۆ کوی دەچن، هەوالی
 مەرگی ئێوە لەنیو گیرفانی ئێمەدایە، رۆحی تێکشکاو تان وەك
 تێکشکانی سەنگەرە کانتان، لەنیو لەپی ئێمەدایە. لەجیاتى ئاو،
 زمان لەمیزی خۆتان وەریدەن، لەجیاتى نان، شایى لەدەوری گوی
 وشکی خۆتان بکەن، لەجیاتى گوشتى بزى و مەر و گا و گۆلك،
 بەدواى مار و کيسەل و بۆق بکەون.. خۆ بەگویی خۆت ئەو
 قسانەت بیست؟ من یەکیک بووم لەنیو ئەو شەپەرە تێکشکاوانە،
 یەکیک بووم لەو سەدان کەسەى دووجار نەمەهێشت لەخۆرا زەوی
 میزم هەلمزی، چاوم دەنوقاند و فرم دەکرد، ئەوەی باش بوو،
 میزەکە هی خۆم بوو، دەنا زۆر زەحمەت بوو بتوانم هی کەسیکی
 دیکە بخۆمەوه، نازانم لەوانەشبى ئەگەر ئاو لە لەشت نەمیئى و

توئینییه تیش هه‌په‌شه‌ی مه‌رگت لی بکا، میزی شه‌وانی دیکه‌ش
 به‌په‌له فرکه‌یت! من ناکارم شه‌وه‌شت لی بشارمه‌وه، که چۆن وه‌ک
 شه‌وه‌ی گوشتی برژاوی مریشک بچۆم، ئاوا گوشتی برژاوی بۆقم
 ده‌خوارد، هه‌ر به‌ته‌نیشته‌ منه‌وه، چهند سه‌ریکی برسی له‌نیو
 دووکه‌لی کیسه‌لی سه‌ر ئاگره‌که‌ نقووم ببوون، من نازام گوشتی
 کیسه‌ل، مار، قه‌له‌په‌ش، سه‌گ، که‌ر، جوانوو، چ تامیکیان هه‌بوو،
 به‌لام تامی گوشتی بۆقه برژاوه‌کانم بۆ هه‌موو شه‌وانه‌ ده‌گی‌په‌یه‌وه،
 که‌ نه‌یاغخواردبوو، بینیت؟ له‌تیکشکانا، یاخۆ له‌قاتوقری دا،
 هه‌یج شتی‌ک واتای جارانی نامینی، شه‌و کوارگه‌ی که‌ له‌کاتی خۆیدا
 له‌سه‌رده‌می مندالی‌مدا، مه‌رگی که‌سانیکی نیژیکی خۆمی
 هه‌لگرتبوو، له‌سه‌رده‌می شاخدا، هه‌موومان‌ی له‌مه‌رگ
 پاراست..من له‌سه‌فه‌ری تیکشکان و هه‌لاتندا، شه‌و کوارگه‌ی
 به‌رده‌وام لیی ده‌ترسام و مه‌رگی نیشان ده‌دام، چهند جاریک بۆ
 راونانی مه‌رگ ناچار بووم تاقی بکه‌مه‌وه، من هه‌موو شه‌و جارانه
 تا ماوه‌یه‌ک ترس به‌رۆکی ده‌گرتم، ترپه‌کانی دل‌م خیرا لییان ده‌دا،
 ئاره‌قه‌ی له‌شم زیاتر داده‌چۆرا، که‌چی هه‌ر ده‌مخوارد، شه‌وه‌ی که‌ زۆر
 لیی ده‌ترسام، کوارگی ره‌ش بوو، دروست که‌لله‌سه‌ری شه‌و سی
 که‌سه‌ی نیو ئۆتۆمی‌په‌که‌ له‌و کوارگه‌ ره‌شانه‌ ده‌چن، هه‌ر شه‌و
 کوارگانه‌ش بوون، مندالی‌می ره‌ش کرد، شه‌و کوارگه‌ ره‌ش و

نه فره تيبانه بوون، كه ئيسته له بهرانبه رمدا ههلتوقيون.. نا،
نامه وى بتانينم، بهرچاوم چۆل كه ن...

- چيه، شيت بووى؟

ئسته من له ژورتيكدام، به منوه ده گيراوى ديكه تيباه،
كه سيك له نيوماندايه جلوه رگى سه ربازي له بهره، ده لين گوايه
له بهره كاني شه هه لاتوه، به كيك له گيراوه كان پيم ده لي:
- درۆ ده كهن، له به كى له خاله پشكينه كاني به ردى شه به
سه رخوشى گرتوويانه.

ئيره گرتووخانه يه، هه كه سيك به ده ستى سوپاي ئيمانداران
بگيرى، به هه تومه تيكه وه بى ده هينرته هم ژوره و ژورتيكى
ديكesh كه به تهنيشتمان وه يه، به قسه ي هم سه بازه بى، چوار
پينج ژوروى ئينفرا ديشى لييه، ناوه ناوه به تاييه تى دواى
ده مژمير دوزدهى شهو گويمان له دهنگى شهو گيراوانه ده بى، كه
شه شكه نجه ده درين، پيده چى شه شه شكه نجه تاييه تى بى به وان،
ئيمه نه گرته وه، له گه له شه وشدا هه موومان به زيره و هاوارى
شه وان نيگه ران ده بين، ئيمه زور به زه سمه ت ده تانين له گه له يه كدى
بدوين، سه يره هه موومان له يه كدى ده ترسيين، هويه كesh شه وه يه
هه چمان شه وى ديكه نانسين، هه ريه كه و له شوينيكه وه

دەستگیرکراوین، ئەگەرچی زۆربەشمان کوردین، بەلام گومانیک
 کەوتۆتە نیوانمان، کە منیان هینایە ئیڕە هیندیک سوکناییم بە
 دلدا هات، ئاخر وەک دەزانن ئیڕە لەکۆی و زیندانی تاکە کەسی
 لەکۆی! لیڕە هەستدەکەیت ژیان هیندیک واتای بۆ گەراوەتەوه،
 لەخۆتەوه وا دیتە بەر چاوت، کە چەند هەنگاویک لە مردن
 دوور دەکەوتەوه، لە پێوەستبوون بە ژیان نیزی کەدەبیتەوه، شتیکی
 ئاساییە، کە بۆ یەکەجار بێتە شوینیکی ئاوا، کەسیکی لاپرسەن
 لیت بێتە پێش و پرسی (بۆچی گیراوی؟) تۆش ئەگەر لەوانە بیت
 حەز بەکەیت بەلەز دەردی دلی خۆت هەلپێژی، بە دوور و درێژی بۆی
 دەگێریتەوه، ئەگەر لە نەینییەکانی زیندانیش شارەزا بیت، ئەوه
 زەحمەتە راستییە کە بلێی، من کە هاتمە ئەم ژوورە، دلەم بەوه
 خۆشبوو، کە لە تەنیاپی زیندانی تاکە کەسی رزگارم بوو، بایی
 ئەوه نەدەش ئەزمونم هەبوو، کە بە ئاسانی بەرسقی هەموو
 پرسیاریک نەدەمەوه، لەگەڵ ئەوه شدا یەکیک لەو گیراوانە خۆی
 گەیاندمی و لیمی پرسی :

- خەلکی کویندەری؟
- ئەو دیو.
- لەسەر چی گیراوی؟
- نازانم!

ويستم ناراسته‌ی قسه‌کانی بگۆرم و رامنه‌کیشیتته نیو کرۆکی
بابه‌ته‌که، لیّ ئەو هەر مەکوربوو لەسەر پرسیارکردنه‌کانی خۆی:

- هیچیان پیننه‌وتی؟

- با چۆن هیچیان پیننه‌وتم!

کابرا وه‌ک ئەوه‌ی له‌ بیزاربوونی من تیگه‌یشتبێ، هەر زوو به
(نم) ئیک کۆتایی به‌ قسه‌کانی هینا و هه‌ستیکرد به‌ ئاسانی
ناکه‌ومه‌ چنگییه‌وه‌، منیش بۆ ئەوه‌ی رقم لیّ هه‌لنه‌گری، به
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه‌ و تم:

- ئەم شاره‌ ناوی چیه‌؟

گیراوه‌که‌ وه‌ک بیه‌وی بۆ کۆمه‌لێک پرسیاری دیکه‌ خۆی ئاماده
بکاته‌وه‌، زیاتر لێم نێزیککه‌وته‌وه‌، ئەمجاره‌یان له‌سه‌رخۆ پێمی وت
:

- دياره‌ لێره‌ نه‌گیراوی؟

که‌ ئەو پرسیاره‌ی لیّ کردم زانیم هه‌له‌یه‌کم کرد، ده‌بێ به
خێرایی راستی بکه‌مه‌وه‌ و نه‌هینلم درێژه‌ی پێیدا، هیندیک به
جدییه‌وه‌ پرسیاره‌که‌م دووباره‌ کرده‌وه‌ و تم:

- من ده‌لێم ئەم شاره‌ ناوی چیه‌!؟

له‌ ده‌مورچاوی کابرا هیندیک نار‌ه‌حه‌تیم به‌دی‌کرد، هه‌ولیشیدا
نه‌ختیک لێم دوور بکه‌ویتته‌وه‌، به‌لام بۆ ئەوه‌ی نیشانی بدا، که
له‌شپوه‌ی قسه‌کردنه‌که‌م زویر نه‌بووه‌، له‌سه‌رخۆ پێمی وت :

- مەبەستم هیچ نەبوو، دیارە تۆیان لە شارێکی دیکەو بە
چاوبەستراوی هیناوتە ئێرە؟

هەر زوو بە چاوانامژە (بەلێ)م پێدا، بۆ ئەوەی بێدەنگ
بێت، کەچی دەلیقەیه کی دیکە ی بۆرە خسا و پرسیارێکی دیکەشی
لێکردم:

- ئەو شارە ی لێی گیرای ناوی چ بوو؟ من نەمدەزانی بۆچی
ئەو کابرایە لە سیما و قسە کاتم تۆ نەدەگەشت؟ لەوەش نەدەچوو
کەسیکی راسپێردراو بێ و بیهوی قسە کاتمان بگوازیتەو؟ من
هەستم دەکرد تازە دەبێ لە گەلێ برۆم، خۆیشم نابێ وا نیشان دەم کە
لێی دەترسم، بە ناچاری بەرسقم دایەو و وتم:

- هەر کە هاتە ئەودێو، لە یە کەم خالی پشکنین گیرام.

- بەلگەت پینەبوو؟

- بەلێ پیمبوو بەس گومانیان لێمکرد.

- لەسەر چی؟

- هەر وا، هیچیان لە گەل باس نەکردووم.

- دوایش یە کسەر بۆ ئێرەیان هینای؟

- بەلێ، ئیدی نازانم چیم پێدەلێن.

- پێشمەرگەیت؟

- نەخێر، هیندیک نەخۆشم ویستم لێرە چارەسەری خۆم بکەم.

- چ نەخۆشییەکت هەیه؟

- ريخۆلە كام تەواو نين.

- هيچ نيبه، ئينشاللا چاك دەبيتەو و ليړەش نازاد دەبى.

- سوپاست دەكەم.

ئيدى ھەستەمكرد ئاخاوتنەكەمان تەواو بوو، كابرش لەو ھەچو نەيەوئ چى ديكە پرسيارم لى بكا. لەو دەمە دەرگاكە كرايەو، كورپىكى گەنجيان ھينايە ژوورئ، كورە زۆر پەريشان و ناپەھەت دياربوو، بى ئەو ھى سلاؤمان لى بكا، بە ھەپەساوى لە نيو ھەستى ژوورەكە وەستا. پاسەوان ھيشتا ھەر لەبەر دەرگاكە وەستابوو، وەكو ئيمە بە ھەپەساوى لە كورە گەنجەكە رادەما، دواتر بە كوردبىھەكى تىكشكاو پيى وت:

- برۆ لەوئ دانيش.

كورە جاريكى دى تەماشاي ھەموومانى كرد و چاوەكانى پرپوون لە فرميسك. چەند پينگاڤيەك ھاتە پيش و لە تەنیشتم دانىشت. منيش بە خيړھاتنم كرد، ئەويش لەسەر خۆ سوپاسى كردم، كە لە سەروسيماى رامام، ھەزىك فشارى بو ھينام، كە لىي پيرسەم خەلكى كوئىھ، بەلام زمانى خۆم گرت و ھيچم نەوت. ئەم گرتووخانەيە بو من بە بەراورد لەگەل زيندانى تاكەكەسيى جياوازى ئەرز و ئاسمانيان ھەيە، ليړە ھەر ھيچ نەبى بە كۆمەل دەمانبەنە دەرەو و لە ھەوشىكى پان و بەرين بەرەلامان دەكەن، من بو خۆم ئەو يەك دەمژميرە بە پياسە و دالغەليدان دەبەمە

سەر، پیتان سەیر نەبی ئەگەر بلیم ھەموو رۆژنیک، کە دینە دەری، زیتەر لە سەد کەرەت ئەو کاشیانە ی ژیر پیم دەژمیتم، زۆر بەوردی لە پیکھاتە و ھیل و نەخشە لەخۆرا دروستبووھەکانی کاشییەکان دەروانم. مەراق لە یەکیکیان دەدەم و لیبی ورد دەبمەو، دەزانن چی دەبینم؟ سەر و کەللە ی مرۆف و دیمەنی ئازەلی ڕەنگاوریەنگ و جوولە ی دارودرەخت. ئەگەر ئیستە قەلەمیکم پی دەبوو، نەخشە ی ھەموو ئەو دیمەنانەم دەکیشان، کە بە ھیزی بینین بۆم دەردەکەون، من ئیستە لەنیو پیکھاتە ی ئەم کاشییە ی بەردەم، کیژیکی قز دریزی چاوخومار دەبینم، کە چۆن شیتانە پەنجە ناسکەکانی بەسەر نامیریکی مۆسیقا دادەھینی، گویم لە دەنگ و ئاوازی مۆسیقاکیە، ھەست بەو دەست و پەنجە نەرم و ناسکانە دەکەم، کە چۆن بەسەر تارەکانی ئەو ئامیرەدا کەرویشکە دەکەن. رەنگبێ وا بە ئاسانی باوەر بەو توانایەم نەکەن، کە من لەخۆمدا دۆزیومەتەو، من توانای ئەو دەم ھەییە لە نیو ئەم بەردە وشک و رەق و بیروھانەدا گویم لە حکایەتە دوورو دریتەکانی سەردەمی منالییم بی. گویم لەو دەنگانە بی، کە لە قولایی زەویدا عاسی بوون و ناگەنە گویچکە ی ھیچ کەسی. من کە چاوەکانم دەنوقینم، ھەموو ھزر و ھۆشم لە یەک خالدا کۆدەکەمەو، گویم لە ئیقاعی پی ئەو کەسانە دەبی، کە رۆژە ڕیپەک لیخەو دەورن. ئیو ئەگەر بەو ئەزمونەدا تێپەریبان

گالته تان بهم قسانه ی من نه ده هات، من هه موو روژانی شهو
 گرتووخانه ییم بهو شیوه یه ده برده سهر، خوژیا له کونی که وه
 ده تانیینی که چۆن له و کاتانه ی ده مانبه نه ژووره وه من ئاخیرین
 که سم به راته کاندن نه بی به ئاگا نایمه وه و له شوین خوژما
 هه ئناسمه وه. وهردیانه کانی زیندان، که من بهو شیوه یه ده بینن، به
 مه زنده ی خوژیان واتی ده گهن تووشی جوژیک له شیبتبوون
 هاتوومه. جاری وابووه دلیان پیتم سووتاووه. ههندی جاریش به زۆر
 هه لیانساندوو مه ته وه. جار جار هه له ته نیشت خوژمه وه وهردیانیک
 ده بینن، که چۆن له گهل من، له کاشییه که ی به رده مم ورد
 ده بیته وه. شهوان له وه نار هه حهت ده بوون، که هیچیان نه ده بینن، له
 هه ژمه تان لیم تووره ده بوون و توند شانیان راده ته کاندن و وه پش
 خوژیان ده دام و ده یان برده ژووره وه، منیش بهو کاره زۆر نار هه حهت
 ده بووم و وامده زانی به شه نقه ست نایانه وی بو چهنده ساتیکیش بی
 له دنیای شهوان بچمه ده ره وه.

لیره شهوانه ش که هه موویان هه و بیده نگیان ده کا، ته نیا منم له
 چاوه روانیدا ده مینه وه و به سانایی خوژم راده ستی هه و ناکه م. خو
 شه گر ههر که سیک بهو شیوه یه بمینی ئه رخاین ده بی که منیش
 خه تووم، که چی من قهت شه ونده به ئاسانی نه ده نووستم. من هه موو
 شه ویک وه که شه وه یه له بو سه یه کدا بم، چاوه ریم ده کرد هه موویان بجه ون،
 شه کات پیلوی چاوه کاتم داده خستن، خوژم له گرژی ده ماره کانی

جهسته مدام رزگار ده کرد، هه موو گیانم خاو ده کرده وه، به خه یال
 ديقه تم تهنيا له شتيك ده گرت، هه ناسه ی قولم هه لده کيشا و
 ده رمده دابه وه، له هیکرا هه ستم ده کرد مه و دای بیستتم فره وانتر و
 قولتر ده بیته وه، وامده زانی گویچکه کام به کپارچه بوونه ته به هیترین
 موگناتیس بو راکیشانی ده نگه کان. باوهرم پی بکن تاوازی هه ناسه ی
 هه موو ته وانیه له ژووره که خه وتبون، لیکم جیاده کردنه وه. تریه ی
 لیدانای دلای هه موویانم وه که ره زمی گلوربوونه وهی که قرینکی مه زن،
 گوی لی ده بوو. ته گهر گومان له قسه کام ده کهن، ده کارن له پشتی
 زیندانه که به ئاره زووی خوٚتان، ههرچی ده لین، بیلین، ههر
 مؤسیقایه که ده ژهنن، بیژهنن، جه زده کهن به هه ناسه له گهل یه کدی
 بتاخفن، به چ زمانیک قسان ده کهن، بیکن، تهو کات هه موو
 شتیکتان پیده لیتم و گومانه کانیشان ده ره وینمه وه. من واملیهاتبوو
 به نیو شه پۆلی هه ناسه و هاژه ی ههوا و له رینه وهی دار و دره ختاندان
 رۆبچم، به لام ده بی تهو راستیی هه ش بلیم که له کاتی ناساییدا هیچیه که
 لهو توانایانم نامینی، بو نمونه نه که ههر ناتوانم هیچ جوړه
 مؤسیقایه که بژهم، بگره ناوی ئامیره کانیش نازانم، به لام تهو کاتانه ی
 سه رنجه کام تیژ و هه سته کام به هیتر ده بن، خویشم نازانم چون له م
 دنیا به دادهرپیم و ده چمه دنیاکی دیکه، له ویدا هیچ شتی که به
 ناسایی نایته بهر چاوم، خویشم ده به شتیکی دیکه ههر له با، یاخو
 تیشک یاخود له موگناتیس ده چم، من تهو ماوه به راسته له نیوان

ئومىد و ئاومىددا دەژيام، لەنيوان گەفت و بەليني خوڤش و قسهى
 ژههراويدا مابوومهوه، بەلام بۆ خوڤم توانيبوم سوود لەو توانايەى
 هەمبوو وەربرگرم، بە تايبەتيش ئەو کاتانەى ليکۆلئينهوهيان لەگەڵدا
 دەکردم، لەو ساتانەدا هەولم دەدا بە ميڤشکيکى سارد بەرسقى
 پرسيارهکان بەدەمهوه، باقى وهختهکانى دیکه فرم بەسەر دنيای
 زيندانەوه نەدەما. با ئەوهشتان پى بلیم ئەو کاتەى لە قسهکانم قەلس
 ياخۆ وەرپس دەبوون و هيچيان چنگ نەدەکەوت، شیت و هار دەبوون،
 لەو کاتانەدا که من چههرەى کهسيانم نەدەبينى، زرمە لەبن گويمهوه
 دەهات، پشتيشم بە شريقهى قامچيهک قيت دەبووه، بەلام ئەوهى
 ئەوان نەياندەزانى و پەيان پى نەبردبوو، هەستنهکردنم بوو بە
 تازارى زهبرى ئەو قامچى و شهپازلانە، که ناوه ناوه و لە ناکاو
 پيم دەکەوتن، وا بزائم ئەوهى جينگای سەرسرمان بوو بۆ ئەوان،
 بيدهنگى من بوو لە هەمبەر ئەشکهنجەدانم. ئەوان پى نەدەچوو لە
 نهينى تواناکانى من شارەزاييان هەبووى، دنا حەتمەن بيريان لە
 بەکارهينانى ريگای دیکه دەکردهوه و وايان دەکرد تازاريکى زۆرم
 پى بگهينن. خاترجەم بووم هەرچاره و منيان بردياى بۆ ئەو
 شوينهى که تايبەت بوو بۆ ليکۆلئينهوه و ئەشکهنجەدان، وا بيريان
 دەکردهوه که شتيکيان لە من هەر دەست دەکەوى. ئەوان لەوه بى
 ناگابوون که من بەردەوام مەشقم بۆ ئەو بانگکردنانه دەکرد، هەر
 کاتيکيش بانگيان بکردبام و چاوميان ببهستايهتهوه، دەمزانی بۆ

چیم دەبەن، ھەر بە رینگاوە لەگەڵ خۆمدا دەموت (سەران..ئێستە تۆ لەبەرانبەر کەسێک دەووستین، رەنگبێ کۆمەلێک پرسیاری نویت لێ بکا، ئەگەر وەلامەکان بە دلێ ئەو نەبێ، خۆت بۆ ھەموو شتێک ئامادە بکا، ھەرەشە، تۆقاندن، ئەشکەنجە. تۆ وا بێنە بەرچاوت ئەو کەسە پرسیارت لێ دەکا لەپەر زلەلەکیشت لێ دەدا، یاخود بە قامچی دەکەویتە سەرت، ئەوەی بۆ تۆ گرینگە، نابێ هیچ قەسەیکە خۆت بگۆری، بە مێشکیکی سارد و زۆر بە ھێمنی وەلامەکان بەدەرەو. تۆ کە ئێستە لەسەر کورسییەک دادەنێن، نازانی لە دەورووبەرتدا چ روودەدا و چ دەگوزەری. ئەگەرچی تۆ لەنیو فەزایەکی تاریکیدا دەژیت و ھیچ نابینی، بەلام ھەر بە زەین پیلوی چاوەکانت دادەخە و دوور دەروانی، گرژی دەمارەکانی جەستەت خاودەکەیتەو، بێ تۆقرەبی لە ھزر و ھۆشتدا مەھیلە، تەنیا بیر لەجەستەت بکەو کە رەنگبێ ئێستە نا کەمێکی دیکە وەبەر ھەلمەتی لێدان بکەوی. تۆ ئێستە دەتوانی وا بێنیتە بەر چاوت، کە لەسەر کورسییەک نەماویت و بە ھەزێ خۆت بۆ شوێنێکی دیکە دەگوازیتەو، لەویدا رۆح و جەستەت سەفەریکی تولانی دەکەن و بە ئەزموونێکی سەخت و دژواردا تێ دەپەرن. جەستەت گۆپراپەلێ ئامازەکانی رۆح دەبێ. تۆ پەيامێک لەو ئامازانە بۆ مێشکە سارد و خاوەکەت دەنیری، داوا لێ دەکەیت ھەموو ئازای بەدەنت بەرگری لە زەبری ئەو ئازارانە بکا،

كه پيى دهكهون. ئىستته همموو گيانت گهرم دادى، تو به هيمنى
 وهلامى همموو پرسيارهكان دهدهيتهوه، با جهستهشت بو همموو
 زهبرىك ناماده بى، لهوه ئهراخين به ئهوكاتانه نازارت دهدهن كه
 قسهكانت به دللى ئهوان نابى، ههر كاتى بهسهرتدا قيژانديان، ئهوه
 بزانه جهستهت داوهموويك له ئهشكهجهدان نيزيك بوتهوه. لهوه
 مهترسه چيت پى دهكهوى، تو واى دانى زللهيهكه، ياخو
 قامچيهكى زور بههيزه، گرینگ ئهوهيه لهوه لهزهيه دهبي تاكات
 لهوه بى، كه همموو لهشت خاوكردبيتهوه، ئهوكات دهبينى چ
 هيژيك روو له جهستهت دهكا، تو لهو ساتانهدا تهنيا گويت له
 دهنگى قامچى و زللهكانه، ههست به هيچ نازارى ناكهت. ئهوان
 لهوهدا دهتوقن و ههست به بهرائهتى تو دهكهن، بهلام به ئاسانيش
 دهستت لى ههئناگرن. ئهوان بو ئهوه هاتوون گويبىستى قسهيهك
 بن كه تو پيى تاوانبار كراوى، ئهگهر هيچ شتيكت لى نهبيستن
 ئهوه هيچيان پى ناميئى تهنيا ماندووبوون و بيژارى نهبى، دواتر
 ناچار دهبن بهر لهوهى جيت بهيلن و به رووشتدا هاواربكهن:

-- تو له چ جنسيكيت، ئينسان نيت؟!

ئهو دهمه دهكاريت پييان بليت:

-- بهلى ئينسانم، بهلام من ئهوه نيم كه ئيوه به دوويدا

دهگهريين.

ئهگهر پتر پى لهسهر قسهكانيان داگرن و بليين:

منیش بۆی هه‌لسامه‌وه و له وینه‌که نێزیک که‌ومه‌وه، که
 دیکه‌تم دایی، دروست شه‌وهی بیرم لی ده‌کرده‌وه، وینه‌ی شه‌وو.
 منیش بی شه‌وهی تۆزقالینک خۆم تیک بده‌م، ده‌ستم بۆ وینه‌که درێژ
 کرد و لی‌مه‌رگرت. به‌و ره‌فتاره‌م ویستم با‌وه‌پێکی وا له‌ می‌شکی
 که‌سی پشت می‌زه‌که‌ بچه‌سپینم، که شه‌گه‌ر بیناسم، شه‌وه پێی
 ده‌لێم، به‌لام هه‌ر زوو وینه‌که‌م دایه‌وه ده‌ستی و پیموت:
 - نه‌خێر نایناسم.

کابرا، که وینه‌که‌ی لی‌وه‌رگرتمه‌وه به‌ شی‌وه‌یه‌ک سه‌یری کردم
 وه‌ک شه‌وه‌ی پیم بلی (شه‌و قسه‌یه‌شت وه‌ک قسه‌کانی پێشوو راست
 نه‌بوو، به‌لام با وا بی!) من له‌وه تی‌گه‌یشتم، که نیشان‌دانی شه‌و
 وینه‌یه‌ له‌ دوو شت به‌ده‌ر نه‌بوو، یاخۆ شه‌وه‌تا (موحسین) شه‌وه‌ی
 له‌گه‌لم گیرابوو، ئیعتزافی له‌سه‌ر خاوه‌ن وینه‌که‌ کردبوو، که
 هاو‌پێی هه‌ردوو‌کمان بوو، یاخود ده‌بی له‌می‌ژ بی خاوه‌ن وینه‌که
 له‌ژێر چاودێری ئاسایشی شه‌و شاره‌دا بی. من شه‌گه‌رچی به‌بینینی
 شه‌و وینه‌یه‌ هه‌ستم به‌ هه‌ژانی‌کی رۆحی گه‌وره‌ کرد، به‌لام
 نه‌مه‌یشت له‌ سه‌روسیمامدا ده‌رکه‌وی. راستییه‌که‌ی ترسی گه‌وره‌م
 شه‌وه‌بوو خودان وینه‌که‌ بگیری، چونکه‌ به‌ گرتنی شه‌و، زۆر شت
 تی‌که‌لوی‌یکه‌ل ده‌بون، به‌ تاییه‌تیش شه‌گه‌ر هه‌رسی‌کمان رۆبه‌پروو
 بکه‌نه‌وه. من زۆر له‌وه دل‌نیابوم شه‌گه‌ر (موحسین) ئیعتزاف له‌سه‌ر
 شه‌و براده‌ره‌ بکا، شه‌وه لی‌کۆلینه‌وه‌کان ئالۆزتر ده‌بن و کی‌شه‌کان

گه وره تر و پرسپاری تازه تر دیننه گۆرئ. من بۆ خۆم قه ناعه تییکم
 لا چی ببوو، که رهنگبی له ماوهیکی نژیکیدا بهرمبدهن، بهلام
 نیشاندانی ئه و وینهیه، جاریکی دیکه بی ئومیدی کردمه وه و
 زانیم شتگه لیکی دیکه بهریوهیه، ئه و کارابیهش که لیکنۆلینه وهی
 له گه لدا ده کردم، بهر له وهی جیم بهیلتی، ئاخیرین قسه ی کرد:
 - گهر دهتهوی ئیسته نازادت بکه م، باشتر وایه بۆ خۆت ئیعترا ف
 بکهیت و برابیه وه.

ئه و قسه یی کرد و هه لسا یه وه، بی ئه وهی ئاورپیشم لی
 بداته وه رۆیشت و له سه رخۆ ده رگا که ی پیوه دا.

هیئده ی نه برد پاسه وانیک هات و په رۆ ره شه که ی خسته وه
 سه ر چاوم و بردمییه وه ژوره که ی خۆم. من ماوه یه ک بوو له و
 ژوره دا بووم، نه لیکنۆلینه وه م له گه ل ده کرا و نه هیچ ئامازه یه کیش
 هه بوو بۆ بهردانم. نازانم له و گوی پیینه دانه یان گهره کیان بوو جیم لی
 بکه ن؟ ئه وی گرتوو خانه یه کی کاتیی بوو، زوو زوو به ندکراویان
 ده هینان و ده یان بردن، که س نه یده زانی نازاد ده کرین یاخۆ بۆ
 شوینیکی دیکه ده گوازی نه وه. گرینگ ئه وه بوو نه که س ده مایه وه
 و نه چۆلیش ده بوو، پاسه وانه کان زمانی کوردییان ده زانی، به لام
 له وه ده چوو یان فیترکرا بن یاخۆ به و شیوه یه فیتربوو بن، زۆرینه ی
 ئه وانه ش، که ده هیترانه ئه وی کوردبوون، تا ک تاکیشیان به نازه ری
 و فارسی قسانیان ده کرد. ئیمه هه موومان چاومان بریبوو ده رگا ی

ژووری به ندىخانه كه، مات و بىدهنگ، له چاوه رپى هاتنه ژووره وهى
گىراوىكى دىكه دا بووین. له پر ده رگا كه كرايه وه، پیره مېردىك كه
له وه ده چوو دووسى رۆژ بى ریشى نه تاشیبى، هینرایه ژووره وه.
من هه ر كه بینیم له شوین خۆمه وه تاسام، گیانم پر بوو له
موچر كهى سۆز و غه ریبى، پیره مېرد بى شه وهى سه ر به رز بكا ته وه
به شه رمه وه سلاوىكى كرد و یه كراست له ته نىشت من دانىشت.
له پى ده سته كام به خیرا ئاره قه یان ده ردا. به لاوونىو له
پیره مېرده كه م پروانى. به شه نقه ست به كوردى به خیر هاتم كرد.
شه ویش هه ر به كوردى وشه ی (خۆشبى) له دم ده رچوو. هه ولما
له به رانبه ر شه وانى دىكه دا خۆم به ئاسایى نىشان بده م، كه چى له
ده رووندا شتىكى دىكه ده گوزه را. مېژووئىك راگه یاندى بوون، یه كه
یه كه به به ر چاومدا ره تىبون. شه و چادرانه ی كه له بن داره زل و
زه به لاحه كانى گوندى مه لای ناوچه ی لۆلان هه لماندا بوون. شه و
خانوانه ی كه له وى قىتمان كرد بوونه وه، شه و ئىزگه یه ی كه
وتاره كانان تىدا ده خویندنه وه، هه موو شه و دیمه نانه به هاتنى شه و
پیره مېرده له به رده مدا ئاماده بوون. پیره مېرد وه كه شه وهى له
ژیانیدا منى نه ناسیبى به ئاسایى سه یرى ده كردم. له چاوه كانیدا
شه زموونىكى زۆرى زیندان و شه شكه نجه و ده ربه ده ریم ده بینى. خۆى
وا ده رده خست وه كه شه وهى به هه له كه وتبیتته شوئینىك و نىازى نه بى
هېچیش پېرسى. بى ئۆقره یى له چاوه كانیدا ده بینرا، به لام نىگای

به نيگای هيچ كه سيك نه ده كه وت. قروقپ له شوين خويدا
 هه لئروشكا. كه يه كه مجاريش سه يري منى كرد، ته نيا بو شه بو،
 كه به چاو پيمبلي (نه من تو دهناسم، نه توش من دهناسي!)
 راستييه كه من له ده ليقه يه كه ده گه رام، به په له دوو قسانى
 ده گه لدا بكه م، كه چى شه خوى وا نيشان نه ده دا، كه پيوستى
 به هيچ قسه يه كه نه بى. دوو رۆزى ره به ق نه من شتيك م وت نه
 شه ويش. زور له وه ده ترسام له ژوره وه كه سيك چاو دييمان بكا. شه
 كاته ي پيره ميديان برده دهره وه، دل م به وه خو شبو، كه ئيدى
 ناگه رپته وه، كه چى هينده ي نه برد هي نايانه وه ژورى. پر به دل
 حه زمه كرد هه ندى پرسيارى لى بكه م، كه بوچى بانگيان كرد و
 ده بى چييان پيوتبى، به لام هه ر زوو په شيمان بوومه وه و بيدهنگ
 بووم. ههستم كرد شه ويش به نيازه شتيك م پى بلى. له دهره فتيك
 ده گه را ليم نيزيك بيته وه. له شانسى شه، له دهرگا كه درا و
 وه ردييانه كه داواى كرد دووسييه كمان بچين خواردنى نيوره ژو بينين،
 كه له پشت دهرگا كه دانرابوو. پيره مييرد خيرا سه رى هي نايه بن
 گويم و وتى:

- من ناوم دكتور ره حيم نيه! له توشيان پرسى وتم نايناسم.

منيش به ز وتم:

- زور باشه، ته واو.

نازانم بۆ بەو قسەيە شەپۆلتيك لە موچرکەي خۆشیی بە لەشما
رەتبوو. زوو لێی دوور کەوتەووە و خۆم گەيانده دووانەکەي دیکە و
خواردنەکەمان هینایە ژوورەووە. ئەو رۆژە ئەگەرچی دلێشم زۆر
خۆشبوو، کەچی هەر دوای ناخواردنەکە پینچیکي بەهیتز بە
هەناومدا هات و هییدی هییدی ئازاریکی توندی لەگەڵ خۆیدا
دەهینا و تەواو بیتاقەتی دەکردم. یەکی لە گێراوەکان بە توندی لە
دەرگاکی داو وتی:

- ئەری کاکي پاسبەوان، برادەرێک زۆر نەخۆشە، دەرگاکی
بکەرەووە.

پاسبەوان لەسەرخۆ دەرگاکی کردەووە و بە چاوی تژی لە
پرسیارەووە تەماشای هەموومانی کرد و بە کوردییەکەي خۆی وتی:

- چییە کي مرد، بۆ دەرگا دەشکینن؟!

کە پاسبەوانەکە منی بیني، یە کسەر رووی لە دکتۆر رەحیم
کرد و وەک هەوالتيکی خۆشان پیندا وتی:

- ئەو دکتۆر لیرە، با تەماشای کا.

دکتۆریش بە دەست ئامازەي بۆ پاسبەوان کرد، کە جانتاکەي بۆ
بیني، بۆ ئەوێ پشکینیم بۆ بکا. من بە شیوەیەک خۆم پیشانی
پاسبەوانەکە دا، وەک ئەوێ هەوالتيکی خۆشم لی بیستبێ، دنیا یەک
بیرەوێری خۆش و ناخۆشم لەدور چاوەکانی بیرەمیرد بیني. بۆ
ساتیک هەستمکرد خۆی لەبیر چۆتەووە. وا هاتە بەرچاوم وەک ئەوێ

له ژورړيكي باره گه كاني راگه يانندن دانيشتبين. نيگا پر له
 بهر ائه ته كاني پيره ميږد، فينكاييه كي بي ته ندازه ي خسته
 د هروغه وه، هر له فينكي هه واي تپواره هاوينييه كاني سهر
 كانيه كي نيو باره گه كه مان ده چوو. كه س له گرتو خانه كه
 نه يده تواني حه رفه كاني نيوان چاوه كانمان بخوښيته وه. پيره ميږد بي
 ته وه ي هيچ نيراده يه كي به سهر خوښه وه مابي، به ده ست و په نجه چرچ
 و لوچه كاني توند ده ستم ي ده گوشي. ناوړي كم له پاسه وانه كه دايه وه،
 بهر له وه ي قسه يه كه بكه م، ته و خيرا پي مي وت:

- ته وه دكتور، عيراق، به س زماني عه ره بي...

من هه ردوو ده ستم بو پاسه وانه كه به رز كرده وه و سو پاسم كرد.
 ته وه نده شم پيوت، كه دكتور داواي جانتا كه ي ده كا، بو ته وه ي به
 جيهاز فه حسم بكا. هينده ي نه برد بله ز جانتا كه يان هيئا. دكتور
 داواي لي كردم له به رده مي، له سهر پشت راكشي م، پيره ميږد تاميري
 پشكيني ه كه ي به كه مجار له سهر دل م دانا، له سهر خو پي مي وت:
 - هه ناسه يه كي قول هه لكيشه.

خودايه! چ دوباره بوونه وه يه كي سه ير روو ده دا؟ بوچي ده بي
 ژيان پر بي له و جوړه روو داوه له يه كچو وانه؟ كي هه يه له و كاته ي
 ديمه ني به چاوي خوښه وه بي ني، ياخو بويه ريكي توشبي، به
 زه يني دا بي كه له شوينيكي كه و له زه مه نيكي كه، ته و ديمه ن و
 روو داوه ي بيني بي؟ من كه دكتور ره حيمم به سهر سه رمه وه بيني،

وام ههستکرد ژيان ههه مووی له خهونیککی دووپاتکراوه دهچی. تاکه جیاوازییهک له دووبارهبوونهوهی ئەو دیمهه، شوپینهکه بوو. لهو ساته بیرم لهوه دهکردهوه، توۆ بلینی دکتوریش ههمان دیمهه کۆنهکهی نیۆ ئەو چادرهییتهوه بیر که له بنکهیهکی شاخ بوۆ ئەو ههلدراووو؟ له رووانینه پر پرسیار و له گرژبوونهوهی دهووروبهری چاوهکانی، بوۆم دههکهوت، که ئەوهی ئیسته رووده دا بوۆ ئەویش جیگای سههسپمانه، بهلام به هیچ شیوهیهک خۆی وا نیشانی من نهده دا، که ئەو دۆخه جاریککی دیکهش روویدا بی. پیره میرد زۆر به هیمنی ئامیره کهی گواستهوه سهه زگم، چهند جاریککی دیکهش داوای لیکردم ههناسهی قول ههلبکیشم، دووسی سههه پهنجهی له سکم دا:

- لیره نازارت ههیه؟
- بهئی، بهئی.

دکتۆر وهک ئەوهی ههمان دیمهنی ئەو جارهی شاخی هاتبیتتهوه بیر، له ناکاو ههردوو چاوی له نیۆ رۆندکان پر بوون. بهههز به پشتی دهستی، فرمیسهکهکانی سپینهوه. ههستمکرد له نیۆ جهستهی منیشدا شهپۆلیک له فرمیسهک ههلهکشیتته سهههوه و به پره پر له نیۆ چاوهکاندا دهبنه قهتره قهتره و به تهنیشت گوۆشهی چاوهکاندا دینه خواری، دکتۆر که دیمهنی فرمیسهکهکانی بینی، خۆی پی رانهگیرا و ئەویش فرمیسهکهکانی خۆی ئازاد کردن، ئەو

واى نیشان دەدا که هەر خەریکی پشکنینی منە، جارێکی دیکە بە چاو تێی گەیاندمەو، که من و ئەو بە هیچ شێوەیەک یە کدی نانا سین، منیش ئەرخانیم کردەووە که هیچ نیگەران نەبێ. بە هەلیشم زانی لێی بیرسم که چۆن گیراوه، که چی پێمی وت:

- گرینگ نییە چۆن گیراوم، گرینگ ئەو یە من تۆ نانا سم!
تیمە بە زمانی عەرەبی لە گەڵ یە کدی دەدواين، ئەو دڵنیا بووین که هیچ کەس تێمان ناگا، ئەو کاتەش که پارچە کاغەزێکی دەرھێنا و شتیکی لەسەر نووسی، هەلیکی بۆ رەخسا پێم بلێ:

- فۆرکەکانی عیراق زۆر شوینیان کیمیا باران کردووه، هەزاران کوژراو و بریندار هەیه....

خێرا قسەکانی خۆی گۆزی و هاتەووە سەر نەخۆشییە کە ی من و پێمی وت:

- تۆ ریحۆلە گەرەت هەوی کردووه، دەبێ ئەو دەرمانانە بۆ ماوهی مانگێک بە کار بهێنی..

راچیتە کەم دایە دەستی پاسەوانە کە و هەر لە تەنیش ت دەرگا کە دانیشتم و سەرم خستە نێوان ئەژنۆکاغەو، ئەو رۆژەم هاتەو بەیر که چۆن لە ئیوارە یە کی ساردوسری دۆلی (دەراو) من و چەند هاوڕێیە کە لە دەوروبەری سۆیادارە کە ی ژووریکی بارە گە کە مان دانیشتبووین، لە دەری بە فریکی خەست باریبوو، ئە گەر ئیشیکی

زۆر گرینگمان نه بوايه، نه ده چووينه ده ره وه. وه ختيكي زورمان به
 گفتوگوي جدی ده برده سهر. روزانهش هه ندي کاتمان به گه مهی
 مشکه کان ده دا، که له دهیان کون و درزی ژورره که مانه وه ده بیان
 ده کرد و به بن ده ست و قاچماندا ره ته ده بوون و باز بازینیان ده کرد.
 ئهو مشکانه وه که ئه وهی له چاوی ئارام و تووره نه بوونی ئیمه دا
 شاره زا بووبن، به بهر چاومانه وه بهر له وهی نی و میکانیان جووت
 بن، ده که وتنه سه مایه کی شیتانه، دواتر به زمانیان رووخساری
 یه کدییان ده لیسته وه و ئیدی ده که یشتنه قوناخی
 ئامیز له یه کگرتنیکی به هیژ و له یه کتر نه ده بوونه وه تا به لا دا
 ده که وتن. (ئاسۆی هاوړپم شه وانه له بهر سه فا و مه روای
 مشکه کان نه یده و یرا به بی (کیسه خه) بنوی، له وهش زیاتر ناچار
 ده بوو زنجیری کیسه خه وه که تا ته وقی سه ری ببا. زورجار به و
 شیوه یه ش خه وی لی نه ده که وت و ئوقره ی نه ده گرت، له داخان
 له کیسه خه وه که ش ده هاته ده ره وه، تا به یانی شه ری له گه ل
 مشکه کان ده کرد. له هه مووی سه یرتر و کۆمیدیاتر ئه وه بوو،
 شه ویکیان ئه و براده ره مان بریار ده دا فیلیک له مشکه کان بکا و
 له و ناوه بیان دوور بخاته وه. له نیوهی ئه و شه وه دا له نیژیک کونه
 سه ره کییه که ی هاتوچۆی مشکه کاندا خۆی مات ده کا، گوئی له
 چرپه ی هاتنیان ده گری، هه ر مشکیک بیه وی سه رده ربینی، خۆی
 لیده کا به پشیله و به میاو، میاو، میاو ده یانتر سپینی! ئیمه له

دەنگى پشیلەئاسای ئەو، بە ئاگا دینەو، کە گوپی لە چریه چری
ئیمه دەبی، یە کسەر بو لامان دی و چوارمشقی بۆمان دادەنیشی و
دەلی:

- مياوووووووووووووووووووو...بیدەنگ نەبن ئیوہش دەخۆم !!

من ئەو شەو خۆشانەم بە ئیش و تازاری هەناوم دەبردەسەر، ئەو
شەوی مياو مياو شەم لەو برادەرە تال و ناخۆش کرد، کاتیک
پینچیکى توند و درێخایەن بەنیو زگمدا هات و لە پەلپۆی خستم،
هەموویانم لەنیو جیگادا هەلساندەو و خیرا لامپە کەیان پیکرد،
هەستم دەکرد لەنیو خۆیاندا مشتومریان بوو لەسەر ئەوێ چۆن بەو
شەو خۆیان بگەینە دکتۆر و لەو دۆخە رزگارم بکەن، لەلاوہش
تازاری سکم گوشاریکی ئەوتۆی بو دەهینام، کە نەمدەزانی خۆم بە
کۆبی ژوورە کەدا بکەم.

جاری لەسەر پشت و جاریکی دی لەسەر سک دەکەوتم، جاری
جەستەم دەبوو بازەبی و جاری راست راست. ئیشە کە بەرادەیه ک
گیانمی داگرتبوو، دەتوت لە دواين ساتەوختەکانی ژياندا دەژیام،
گەیشتمە ئەو قەناعەتە کە دەبی بە هەر نرخیک بی لەو تازارە رزگارم
بی. لەپەر دەستم بو دەریچەى سۆپاکە برد و کردمەو، کە سەرم لە
کورەى ئاگرە کە نێزیک کردەو، توند لە پشتەو بو دواوہ رایانکیشام.
من ئیدی ئاگام لەخۆم نەمابوو، وەختیک چاوم هەلینا، خۆم لەنیو
کۆشى ئاسۆی هاوڕێم بینییەو، پێم سەیر بوو نەمدەتوانی لەو بارودۆخە

تېبگەم، وروگېژ بېوم، كە ئاوپرېكم لە تەنېشت خۆم داېهوە، (سەرۆ) و
دكتور (ئەبو گۆران) لەسەر چۆك دانېشتېبون، بزەپە كيان بۆم كرد و
دكتور پېمى وت:

- سەرۆ گوتى وا بزائم سەران مردووه، كە چى دەبېنم زېندووى؟!
ئەو كات زانېم سەرۆ بەو نېوھ شەوھ، بەو دنيا بە
بەفرداپۆشراوھ خۆى گەياندۆتە دكتور، ئەبوگۆران دەستېكى لەسكەم
داو يەكسەر نەخۆشېيەكەمى دەستېشانكرد و وتى:
- ئېلتېھابى رېخۆلەتە.

بەو شەوھ دەرزېيەكى لېدام، دوو دەستە گولاجېشى پېدام و
وتى:

- رۆژى سى دانە لەو گولاجانە دەخۆيت، ئەگەر چاك
نەبېتەوھ ئەوھ دەست لە خۆت بشۆ!!!

من لەرېگای دكتور رەحېمەوھ زانېم، كە خەلك و شارى
هەلەبجە چيان بەسەر هاتووه، گرتوو خانەكە نەرادىۆى لېبوو نە
تەلەفېزىيۆن. تاكە سەرچاوهيەك بۆ زانېنى هەوالەكانى دەرەوھ تەنيا
ئەو كەسانە بوون، كە رۆژانە دەگېران. تېياندا هەبوو بى ئەوھى لە
كەسېكى گومانلېكراوى نېو زېندان بترسى، وەك ئەوھى رووداويكى
ئاسايى بۆ برادەرە نېزېكەكانى بگېرېتتەوھ، خۆى بۆ ئېمە قالالا
دەكردەوھ. ئەو كورە گەنجەى كە لەدوايېدا زانېمان خەلكى
هەلەبجەيە، دواى ئەوھى دوو رۆژ زمانى لە گۆكەوتېبوو، پاش

ئەو ەى دوو رۆژ سەرى لە نىوان ەردوو ئەژنۆى عاسى کردبوو، لە
هەيکرا سەرى بەرز کردەو و بە چاوه پڕ لە خوین و
فرمىسکە کانىيەو سەيرى يەك بە يە کمانى کرد، وەك ئەو ەى پىمان
بلى ئىدى ەقە ەيندىکىش گوى لە من بگرن. من ەر كە
سوورايى چاوه کانيم بينى خىرا وتم:
- ئەو ە چاوت بۆ وای لىهاتوو ە؟

سەرەتا ەستمان کرد بەر لەو ەى بىهوى قسە يەك بکا، گريان لە
قورگى عاسى ببوو، چەند جار يک ەه و لىدا خوى ئاسايى بکاتەو،
دوچار پاشەکشەى بە گريانەكەى کرد و لە دەستپىندا چەند
پەيقانى بە نيوچلى و پچر پچرى لە دەم دەرچوو (كىم.. يا..
كىم.. يا، گويتان.. لىبوو ە؟ ەلەبجە.. تەيارە؟! دياربوو ئەو
برادەرە لەبىرى چووبوو، كە لە ماو ەى ئەو دوو رۆژەدا ئىمە ەر لە
تەنىشت ئەو ەو بە زمانى ئەو، قسەمان لەگەل يەكديى دەکرد.
لەو ەش دەچوو، تەنيا بە جەستە لەلای ئىمە بوو بى، دکتۆر رەحيم
كە لە زمانمان نەدەگەيشت، كەچى بە بينىنى چاوه خويناوييەکانى
كۆرە گەنجەكە، يەكسەر وەك بىهوى ەيندىك ەپۆرم بکاتەو
دەستپىكى منى گوشى و لەسەر خو بە ەرەبى پىمى وت:

- ئەو كۆرە بەر كىمىاوى كەوتوو ە!

منيش دەم لە گويچكەى نىزيك کردەو و وتم:

- بۆ بە پاسەوانەکان نەلپىن دکتۆر؟

دكتور ھەر بە ئىشارەت پىمى وت، كە باشتر وايە بېردىتتە نەخۆشخانە. من جارىكى دىكە بە دەست و چاوم ھامدا كە قسان بكا، ئەويش ھەستايە سەر پى، وەك ئەوھى ئەكتەرى شانۆگەرىيەك بى و ئىمەش بىنەرەكەى بىن، بى ئەوھى ھەست بكا كەسەك لە ژوورەكەدایە، چەند ھەنگاويك بۆ دواوہ گەرايەوہ و خۆى بە ديوارەكەوہ نوساند، ھەناسەيەكى قوولئى ھەلكىشا و يەكراست لە دور چاوەكانى من راما و وتى:

- من لە مائەوہ دانىشتبووم، داىكم تازە لە بازار ھاتبۆوہ، تراكسوتىكى وەرزشى بۆ كرىبووم، ھىشتا لە عەلاگەكە دەرى نەھىنابوو، خوشكە بچوكەكەم نازانم لە كئى تورەببوو، مانى لە خواردن گرتبوو، ھەرچەند ھەولمان دا، پاروويەكيشى نەخوارد، نەماندەزانى بۆ ئەوئەندە رووى لە ئاسمان دەكرد؟ من لەخۆمەوہ وام زەندەبەرد، لەو دەمە دوعا لە ھەموومان دەكا، برا ناوہنجىيەكەم لە نىوہراستى ھەوشە بە تەنيا يارى لەگەل تۆپەكەى دەكرد، من لەتەنىشت نەنكم لە سەر پشت پاكشابووم، ناوئىنەيەكى بچووكم پىبوو، لەخۆم رادەمام، كەس نەيدەزانى لەنىو ئاويئەكەدا چىم دەبىنى، من ئەسلەن سەروسيماى خۆم لى ديار نەبوو، لەگەل كچە دراوسىكەمان دەدوام، ئەو كچەى زۆرىنەى ئىواران لە سەربان يەكدىمان دەبىنى، ئىوہ ھەتمەن زۆرىنەتان خۆشەويستىتان كرووہ؟ دەبىننە بەر چاوتان، ئەو كاتەى دنيا تاريك دادەھات ئىمە

هەردوو کمان دەبووینە یەک جەستە و لەنیۆ تاریکیدا ون دەبووین،
 باوەر دەکەن ئەو کاتانەی دەمانویست لەیەکدی جیا ببینەو،
 نەماندەتوانی! ئەو خوایە چ سیحر و لەزەتییکی هەبوو، ئەری تو
 خوا ئەگەر ئیوێ من و (شەنگول) تان وا بدیبایە ویژدانتان ریگای
 پێ دەدان بمانکوژن؟ باوەرناکەم، کەچی من و شەنگول لەنیۆ
 ئاویئە کەدا بووین، کە روژی قیامەتمان بینی، بەلێ گەر ئیوێ
 قیامەتتان نەبینیو، ئیمە بینیمان، دروست لەو کاتە بوو کە
 دایکم خەریکی دەرھێنانی تراکسوتە کەم بوو لە نیۆ عەلاگە کە،
 دایکم لەو کاتە دەیویست تراکسوتە کە تا قی بەکەمەو، منیش بە
 دەستیک ئاویئە کەم گرتبوو، بە دەستە کە ی دیکەیشم ئاماژە ی
 نەخێرم بە دایکم دەدا، من راستییە کە ی لە دنیای خۆمدا بووم،
 ئاویئە کە بۆ من وە ک شاشە ی تە لە قیزیۆن وابوو، لە نیویدا زۆر بە
 جوانی خۆم و شەنگولم دەبینی، لە ناو دارستانیکی چروپردا رامان
 دەکرد، ئەو ی مەخلوقی خودایە لەو ی نەبوو، لە سەر کانیاوی
 گیرساینەو، هەردوو کمان لە ناو کانیاو کە باوەشمان بەیە کدا کرد و
 گرمان لە ئاوە ساردە کە بەردەدا، ئەو کاتە دنیا بە گەورەیی خۆی
 بۆ من و شەنگول تەنیا ئەو کانییە بوو، لە پەر کۆمە لە گرمە یە ک
 وە ک ئەو ی یە کدی ی راو بنیۆ بە دوا ی یە کدا لە ناو جەرگە ی ئاسماندا
 هاتنە خوارەو، دنیا بە هەموو تالی و ناخۆشییە کانی هاتە بەر
 چاوم، هەموو دیمە نە جوان و رووخسارە شیرینە کان بەرگی حەپە سان

و بى ئۆقرەبىيان گرت هيچ شتىك له شوين خۇيدا نەمايەوہ و تىكەل بەيەكدىي بوون، برا ناوہنجىيەكەم كه يارى به تۆپەكەي دەکرد، لەبەرچاوم وەك تۆپ بەرز بۆوہ و زرمەي لىوہ هات، خوشكە بچوكەكەم كه تا ئەو كات مانى له خواردن گرتبوو، پەناي بۆ دايكەم برد و بە گريانەوہ داواي تىكە نانىكى لىكرد، نەنكەم تەنيا يەك وشەي لەدەم دەرچوو ئەويش يا سەتتار بوو! ئىدى ئىستەشى لەگەلدا بى نەمدىتەوہ، من كه سەيرى ئاسانم كرد، هەر لەوہ دەچوو لەویدا گرگانىك تەقىبىتەوہ، ئەوہى منى بەجارى شپرزە كرد، ئەو خوشكە چكۆلەم بوو، لەنىو باوہشى دايكەمدا جىگاي نەدەبۆوہ، هەولئى زياترى دەدا بەنىو جەستەي ئەودا رۆبجى، لەویدا خۆي بشارىتەوہ، منىش وەك ئەوہى شەنگول لەبەر چاومدا هەلۆرەيبى، لەنىو پارچە شكاوہكانى ئاوينەكەمدا بە دوويدا دەگەرەم، نەماندەزانى بۆ چ لايى رابكەين، ئەوہى زۆر گرینگ بوو، دەبايە لەو شوينە بچولئىنەوہ، رىگايەك ببىنەوہ و لەوى دەرچين، لەكاتىكدا مالىكەمان دەرگايەكى گەورەي هەبوو، كەچى هەموومان بە رادەيەك سەرمان لىشىوايوو، وامان دەزانى لەنىو دۆلئىكى عاسىداين هيچ رىگايەكمان شك نەدەبرد بۆ رزگاربوون، ئىمە لەو ساتەدا تەنيا ئەوہمان دەزانى كه دنيا بەسەر ئىمەدا خاپوور دەبى، ئەوہى زياترىش هەترەشى هەموومانى برد، تىكەل بوونى قىژە و هاوارى نىر و مى، گەورە و

بچووك بوو، سهره رېمی هه موو دهنگه كانیښ هاواری بیكوتایی
 مندا لان بوو، ده گه یشته كه شكه لانی فه لك، من ته نیا ئه وه م
 پیکرا خوشكه بچووكه كه م له باوه شی دایکم ده ربه ینم،
 خوشكه كه م ئه وه نده ی بو دایکم ده گریا و ده پاراپیه وه ئه ونده ترسی
 له دارمانی ئاسمان و زه مین نه بوو، من هه رچه ند هه ولّم ددها
 بیلاوینمه وه و بیده نگی كه م ، كه چی ئه وه هه ر ده ستی بو دایکی
 دريژ ده كرد و هاواری بو ده برد، دایکم زوری هه ولدا نه نكم قیت
 بكاته وه، كه چی نه یتوانی، من هه ر ئه وه نده م پیکرا هاواربكه م
 (دایه میران رزگار بكه، خیرا كه!) میرانی برام هیشتا له ژیر
 کاریگری زه بری گرمه ی ته قینه وه كان له نیو حه وشه كه دا
 ده گه وزا، من خوشكه كه م توند له باوه ش كرد و چوومه ده ره وه،
 خه لکی وه كه ئه وه ی هیژیکی غه یی راویان بنی راست و چه پ
 غاریان ددها، كه س نه یده زانی بو کوی ئه وه شاره هه لدین، منیش
 به دواي كۆمه لئيك له وه كه سانه كه وتم، هه ر به ریگاوه هه ستم
 ده كرد خوشكه كه م وه كه ئه وه ی به هه ورازیكدا هه لبگه ری، به
 زه حمه ت هه ناسه ی ددها، من خۆیشم له بهر زوورانه وه ی چاوه كانم
 بهر پیی خۆم به باشی نه دده ی، له وه ده مه بیرم له هیچ شتیك
 نه ده كرده وه، به غه یری ئه وه ی چۆن بتوانم خوشكه كه م له وه
 مهینه تیبه رزگار بكه م، هه ر به ریگاوه زور كه سم ده بینی وه كه
 ئه وه ی توانای رۆیشتنیان نه مایی، به لادا ده كه وتن، باوه رپم پی

بکەن منیش بۆ چەند جارێک قاچەکانم دەنوشتانەو و هیئەندە
 نەدەما بکەوم، بەلام کە سەیری خوشکەکەم دەکرد هیزێکی
 سەیر لەنیو گیاندا چەکەرەوی دەکرد، توانایەکی زۆری پێ
 دەبەخشییم و لە قورسایێ ئەویشی کەم دەکردهوه، بەلام گرفتی
 گەورە ئەو بوو، ئەو دیمەنە ترسناکانەیی دەمانبینی، بەردەوام ترس
 و تۆقاندنی لە وجودمان بەرھەم دەھینا، ئێمە ھەر رامان دەکرد و
 ھەر دەپۆشیتین، شاریشمان بە جێھێشت و ھەر بە پێو بووین،
 ھەر بابای لە دەشتەکانەو بەرەو ھەوراز و بەرزاییەکان رایدەکرد،
 دەتوت گژوگیا و دارودەونی ئەو سەرزەمینە سیوی لی پوو، بۆ
 ھەر لایێ دەچووی بۆنی سیو ھوروزمی بۆ دەھینای، روت لە ھەر
 کوێی دەوروبەرت بکردایە، کەسێک دەینالاند و لەسەر ئەرزەکە
 دەگەوزی...

من بیرم لە ھیچ نەدەکردهوه، ئەوێ گرینگ بوو دەبویە لەو
 ناو دەور بکەومەو، ھەر کاتیکی سەیری چاوە پر ھاوار و
 چەپەساوێ کانی خوشکەکەم دەکرد ھەردوو قاچەکانم تێکدەنالان،
 ھەنگاوەکانم راست و چەپیان دەکرد و سەرم بۆ ئاسمان بەرز
 دەکردهوه و ھاوارم بۆ خوا دەبرد، کە تەنیا ئەو خوشکە
 جوانکیلەییەم لە مردن دەور بخاتەو، من ھەموو گیانم لەنیو
 گریاندا نھووم ببوو، ھیچ کەسێک نەبوو لە دەوروبەرم ھاوار نەکا و
 نەقیژینی و داوای کۆمەک و یارمەتی لەوانی دیکە نەکا، من کە

خۆم لەو شارە لە دایک ببووم و هەموو تەمەنیشم لەوی بردبوو
سەر، کەچی نەمدەزانی بۆ کوێی دەرەوی ئەو شارە رادەکەم، هەر
لە کەسێک دەچووم سەرلێشێواو، یاخۆ میناک ئەوەی تازە هێنرابە
ئەو شارە، دوور و نێزیکم لێ تێکەڵ ببوو، باوەر بکەن کەسەم
نەدەناسیەوه، رەنگبێ هەر لە تەنیشت خۆمەوه کەسانی زۆر
نێزیکیشم بەلامەوه تێپەری بن، من لە تاوی گریانە جەرگبەرەکانی
خوشکەکەم، ئەوەی هۆش بێ لە سەرمدا نەمابوو، ئەو خوشکەم
چەند غەریب بوو براینه! کە بە هەموو گیانی هاواری دەکرد:
دایه!! هیچم بۆ نەدەمایەوه و منیش لەگەڵیدا رووم لە ئاسمان
دەکرد و پر بە دل دەمقیژاند (ئەری دایه گیان توخوا لە کویت،
وەرە لای کچە جوانکیلە کەت؟) خوشکەکەم تا دەهات دەنگی
دەنوسا و قیژەکانی کەمتر دەبوونەوه، تا دەهات نوزە ی لێدەپراو
هەناسە هەلکێشانێ تەنگتر دەبوو، جەستە ی تا دەهات شلوخاوتر
و قورستر دەبوو، منیش لە زەینی خۆمدا وامدەزانی هەنگاوه کاتم
بۆ دواوه دەگەرێنەوه، ترسی گەرەم ئەوه بوو (سوورگولی)
خوشکەم لە دەست بەریتەوه، ناچار بووم لە شوێن خۆم دابنیشم،
سوورگولم لە تەنیشت خۆم درێژکرد، چەندجاریک دەستم بە
نیوچاوانی داهینا، لە گۆشە ی هەردوو چاوه کانیدا فرمیسک
دەهاتنە خوارەوه، من لەبەر خۆمەوه قسەم لەگەڵیدا دەکرد،
دەمگوت: (سوورگول گیان، تۆ پشە خەویک بکە، هێندە نابا دایکم

و نه نكم و براكانيشم ده گه نه لامان، له من تورې مه به، ده بوايه
 له وى دوورت بجه مه وه، ده زانم بۆ تۆ زۆر ناخۆش بوو، چار نه بوو،
 ئېسته من و تۆ له مهرگ دوور كه وتووينه ته وه، ئه ي نابيني،
 له سهر ته پۆلكه يه ك دانيشتووين، ته نيا خوامان لى دياره، ئه ها
 ده بينى خه لكى شاره كه مان چۆن به دووى يه كه وه راده كه ن؟
 ته وانيش وه كو ئيمه خوښيان نازانن بۆ كوى ده چن، ده لئى له
 دۆزه خه وه هه لدين و گه ره كيانه بگه نه به هه شت، به لام حه يف و
 مخابن هه ر به ريگاوه به لادا دين و ده كه ون، ره نگبى بۆ دوا جارش
 چاوه رپى ته وه بن به ر له وه ي چا و ليك بنين نازيزه كانيان بينن،
 توش مه نوو سوورگول گيان، كه ميكي ديكه دا يكم ده گاته لامان،
 ته و خوى پيى وتم.. دياره زۆر ماندوو يت؟ ته وه تا يه كي ك له دووره وه
 ده بينم، هه ر له دا يكم ده چى، به لام پينا چى كه سى له گه لدا بى،
 ئه ي خواى ليقه و ماوان له كو يت؟ هه موو به له نگاز و
 به دبه خته كانى ته م سه رزه مينه هانا يان بۆت هينا وه، ره حميان
 پي بكه، فريشته يه ك بۆ ئيره بنيره تا بزانى چ ويران بو نيك لي ره
 رووده دا، تا بزانى خه لقه نده كانت بۆ وا يان به سه ر دى. كوا ده سته
 پر ميهر و پر به ره كه ته كانت، ئيمه له سه ر زه مينى تۆ دا چ
 قه باحتيكي گه و ره مان كر دبوو تا ته و سزا يه مان بۆ برپينه وه؟!
 ئيمه له زر ئه ستي ره يه كى تۆ دا نه ها توينه ته خوار و ئه رزى
 كه سيكي ديكه مان دا گير نه كر دو وه.. كوا په نجه يه كى ته م

ناسكۆلەيەم نیشان بدە لە چ زەمىن و زەمەنىكدا تاوانى پيكر دووه،
 ئيوه سهيرى ئەم ئيوچاوانه پاكو بينگەردە بكن نيشانهى چ
 تاوانىكى پيوهيه؟ نا نهكهى ئەو چاوه چكۆلە و شيرينانهت بۆ
 هەتا هەتا داخەى، من ليڤەم لە تەنشت تۆوه دانىشتووم،
 سوورگول خان دايه دواى ساتىكى كه لە باوهشت دەگرى، ئىدى
 بەلئىت پى دەدەم چى دىكه هەلتنەگرم، تۆ لە ئامىزى دايه بنوو،
 منيش جىتان ناهيەلم، ئەى خودايه ئەم ئاسمان و زەمىنه بۆ وا
 دەكولى؟ ئەو خەلكە بۆ ناتوانن لەسەر پى بووهستن، بۆچى زەوى وا
 بە ئاسانى هەلياندهلوشى؟ ئەگەر ئەمروژ رۆژى قىامەتە، كوا
 فريشته چاكەكانت، من كه چىدىكه نەتوانم ئەم خوشكه نازدارەم
 ليڤە دووركەمەوه، بۆ بە هانامەوه نايين؟ سوورگولەكهى دايه
 دەبى بمبوورى، من دەمويست لە بۆنى سىر و سىوه رزىوهكان
 دوورت بچەمەوه، كه چى ئەو بۆنه، وەك ميوانىكى رەزا قورس
 ليئمان جيا نايئتهوه، ئەوهتا بە چاوى خۆت دەبينى چۆن چۆنى
 هەموومان لەبەرى هەلديين، دەزائم تۆ ئىستە ئەوهنده لەم ئاسمان و
 زەمىنه بيزاريت، ناتەوى جارىكى كه بيانىنى و چى دىكەش ئەو
 پرسىاره سهير و سەمەرانە ناكەى، كه منيش زۆر جار لە ئاستياندا
 دۆشادەمام و نەمدەتوانى وەلاميان بدەمەوه، سوورگول من لە
 هەناسەگىران و دەست و پى كوتىنەكانت تىدەگەم كه ئىستە لە
 خۆشى بينىنى داىكت بەم هەورازە دەچىتە خوارى، وەك ئەوهى

بآلت گرتبى، له سهر ئەم زهوييه نه فره تيبه بهرز دهبيتتهوه، له ناکاو
 ده فرپيت، له هه ورازه وه به ره وه دهشتايى، له دووره وه داى که ماندوو و
 کلۆله کهت چاوه رپيت دهکا، تۆش به نه غمهى شه قهى باله کانت، به
 جهسته يه کى ليوانليو له خه نده، بۆى هه لده نيشى، هه ردوو کتان
 باوهش له يه کتر ده گرن، هينده له ئاميزى يه کديدا ده ميننه وه، تا
 رۆده چنه گيانى يه کتر و بۆ ته بهد جيا نابنه وه... من ئيستشه
 نازام سوورگول بۆ کوى چوو، چۆن له نيو ده ستى مندا ونبوو، من
 هه ر ته وه ندهم زانى به شوينى کدا هه لده گه رپيم مه گه ر نازه له
 کيو ييه کان ملى ته و شوينانه بگرن، وه نه بى من له و شوينانه دا به
 ته نيا بووم، نا، زۆريک له و که سانهى له ترسى هه ره شه کانى مه رگ
 هه لاتبوون، له گه ل مندا بوون، به لام وهك ته وهى هه چمان له گه ل
 هه چ کهس نه بين، هه ر يه که و ملى ريگايه کمان گرتبوو، بى ته وهى
 بزاني بۆ کوى ده چين، هه ر ده ريشتين، ته وهى بۆ من جيگاي
 سه رسورمانبوو، له و سه فه رى هاتوو نه هاته دا، له و خه لکه زۆره
 که به ريگاوه ده مديتن، ته وهى مندا بوو له نيوانماندا نه مابوو،
 هه موومان ده ستمان قالا بوو له هاوچکۆله کافمان، شه کهت و
 ماندوو، برسى و تينوو، زۆرينه مان وامان ليها تبوو، هه نگاويک
 ده چوينه پيش دوو هه نگاو ده گه رايينه وه دواوه، ده توام بليم من
 يه کيک بووم له وانى مردن ده رۆستم نه ده هات، له ئاخو و
 ئۆخره کهى هه ستم ده کرد من ته وه تا خه ريکه مردن راوده نييم، نازام

بۆ لە قوولایی دەرووندا بەردەوام کەسێک لەگەڵدا بوو، لەو دەلئییای دەکردمەو، کە سوورگۆلی خوشکم گەراوەتەو لای دایکم، هەر بە رینگاوەش چەند جارێک گویم لە خودی دەنگی خوشکەم دەبوو، کە ئاوپم دەدایەو لە پشتمەو پەرییەکی چکۆلە بۆم دەووستا و بزەییەکی پڕ سۆزی بۆ دەکردم، کە بۆی دەچووم، هەردوو قاچی لە زەویە کە دادەبران و وەک دەستێک بۆ ئاسمان هەلیکیشتی، لەبەر چاومدا بەرز دەبوو، لەگەڵ ئەوێ بە هەلقەینەکی دلگێر و نیگەرەن دەبووم، بەلام ئومیدیێک هەموو گیانی لەخۆیدا نقووم کردبوو، هەر بە راستی وایلیکردبووم باوەر بەو بەینم، کە سوورگۆلی خوشکم لەلای دایکە!

من و کۆمەڵێک کەسی دیکە پاش ئەوێ کۆیێکی سەخت و عاسی لە دوامانەو جیما، خۆمان لە پێدەشتێکدا بینیبو، کە بۆ دەستنیشان کردن و چاودێریکردنمان زۆر ئاسان بوو، ئێمە چەند لە شارە کەمان دوور دەکەوتینەو زیتەر و زیتەر لە دلئییای نێزیک دەبووینەو، ئێمە غەریب و سەرلێشیواو، گەرۆک بە دواي پەناگەییە کدا، نەماندەزانی ئاراستەیی هەنگاوە کافان روو و کوی بکەین، ئەوێ کە زۆر هەپەشەیی لێ دەکردین ترسبوو لەوێ توانای رۆیشتنمان نەمیێ و نەگەین بە هیچ کوی، ئێمە تا گەیشتیێ سنووریش هەوای ئەو ناو بە بۆنی سیو ئالوودە بوو، من خۆم نەمدەزانی لە کویێ سنووری ئێمە کۆتایی دی و سنووری

ئىرانىش لە كۆيۈ دەست پىدەكا، بەلام ئەو كاتەى لە پىدەشتەكەدا
 لەگەل كۆمەلەك لەوانەى وەك خۆم ھەلاتبىون يەكمان گرتەو،
 زانىم كە ئىستە ئىمە لە نىو خاكى ولاتىكى دىكە داين، من بەو
 زانىبارىيە نە دلّم خۇشبوو نە ئۆقرەم دەگرت، ناوہ ناوہ دادەمام،
 وەك ئەوہى شتىكى گرینگم ون كرتى، ياخۇ بەشىكى جەستەم لە
 شوئىك جىمابى، من گويم لە مشتومرى ئەو كەسانە دەبوو كە
 لىمەوہ نىزىكبون، بەلام بە روونى نەمدەزانى چى دەلین، لە
 كەسىك دەچووم وروكاس بى، لە يەككىم دەگرد نەخۇشپىيەكى
 كوشندەى گرتى و بىەوى سەردانى دكتور بكا. چاوەكام بە
 رادەيەك دەسورتانەوہ و دەخوران تاقەتيان لە بەر برىبووم، دەبوايە
 بەردەوام دەستىك بۆ خوراندىيان بەكار بەينابوايە، ئەوانەى لەگەل
 منىشدا بوون زۆرىنەيان توشى ھەمان دەردە چا و ھاتبون،
 پىدەچو يەككىيان لە ئاخ و ئۆخرى ساتەكانى بىنىندا بى، من
 كە خۆم لەگەل ئەوانى دىكە بەراورد دەگرد، ھەستم دەگرد لە رووى
 تواناوە ھىشتا لەوان باشتى بووم، ھەر ئەو تىنەى كە بە
 جەستەمەوہ مابوو، واى لىكردم خۆم بگەينمە ئەو كابرايەى كە
 لەبەر تازارى زۆرى چاوەكانى، خەرىكبوو بە لادا دەكەوت، خىرا لە
 كابرا نىزىك بوومەوہ، دەستىكىم گرت و ھەلمساندەوہ، سەيربوو
 خودايە! ئەو پىاوە پىرىش نەبوو، كەچى ھەموو گىيانى وەك ئەوہى
 لە مەرگ نىزىك بوويىتەوہ دەينالاند، نەمدەزانى چى لى پىرسم،

زمانم له ناست نازاره کانی لهشی له گۆ که وتبوو، له هه مووی
 سه رسامتر شهوه بوو ههستم به گریانیک ده کرد وهک شهوهی له
 شوینیکی قووله وه ده ربچی و به سه ره جهسته پیدایه خهش بیته وه،
 گریان به شهسپایی به لام پر له خوگریی، له بن لیو و چاو و له تاک
 تاکی په نجه کانیه وه ده ده چوو، له ریگای په نجه کامه وه به نیو
 جهستهی منیشدا ره تده بوو، له گه لیدا ناگری له دهروونی منیش
 بهرده دا، له وه ده مه وامده زانی شهسهش مه حکومین به وهی دوی
 ساتیکی دیکه، پیشوازی له مهرگ بکهین، من بز خوّم شه وه روداو
 و کاره ساتم میناک خه ونیکی تال و هوقیناک دهاته بهر چاو،
 گومانم له هه بوونی خوّم ده کرد، له وانه بوو شه گهر به تهنیا بوومایه
 شه گومانم زیده تر بوایه، هه ندیجار تروسکه یه کی شه مید به
 هه بوونی شه و پیاهوی دهستم گرتبوو بۆم ده گه رایه وه، شه وانه شه که
 له ده ورویه رمدا ههنگاوی قورس و بی تاکامیان هه لده هیئا،
 په یامی شه وهیان پی ده به خشیم که زۆر زه شه ته جاریکی دیکه زیان
 بگه ریته وه جهسته مان، له گه ل شه وه شدا ویده چوو هه موومان
 چاره نوومان دابته دهست قه دهر. شه و پیاهوی که توند قۆلی له
 قۆلم ئالاندبوو، بهرده وام لیوی پرده بوو له هه نسکی گریان و
 دوعا کردن، ههزم ده کرد له یه کی شه وه دوعایانه تیبگم، که چی
 په یقه کان له بن لیویدا گرمۆله ده بوون و هیچی لی تینه ده گه یشتم،
 له ناکاو کابرا له شوین خووی ویستا و به جوړیک سهیری منی کرد،

له دلی خۆمدا وتم (رهنگبێ بیهوی وهسیه تم بۆ بکا) که چی له
سیما و چاوه سوور و خوین تیزاوه کانیدا گله بیه کی زۆرم بینی، بهر
لهوهی ده می بکاته وه، به زهحمهت هه ناسه بیه کی هه لکیشا و به
پچر پچر ده ریدایه وه و وتی:

- ته و او کوره کهم هه موو شتیك ته و او!!

ویستم به دلدا نه وه که میك له نازاره کانی دوور خه مه وه، به لام
سوودی نه بوو، به نا ئومیدییه وه قسه که می بری کاتیك پیموت:

- ئارام بگره مامه گیان ئیسته ده گهینه ئا وایی!

- کهس ناتوانی له مردن رابکا کوره کهم!

ئیمه له سه رخۆ کیسه لئاسا به رپوه ده رۆیشتین ها وشاره کانم
له دووری ئیمه به نشیوی کدا شۆر ده بوونه وه، له پر هه ر له نیزیك
خۆمانه وه ده سترپۆن کمان لیکرا، من و ئه و پیاوه بی ئه وهی
بستیکی دیکه هه نگاو بنیین، له شوین خۆمان دانیشتن، من
چاوه رپۆ بووم شتیکی دیکه رووبدا، له دووره وه چهند کهسانیکم
بینی که دوای ته قه که له پشت که فر و قه دی داره کان ده رپه رپین و
به ئاماژه دا وایان له ها وشاره کانم کرد، که له شوین خۆیان
نه جوو لینه وه و دانیشن، ئه و که سانه هه موویان چه کدار بوون و
جلی سه ربازیان له به ربوو، ئه گه ر به زمانیکی دیکه قسانیان
نه کردبا و امان ده زانی سه ربازی عیراقین و پشتیان لی گرتووین،

كابرا كه له هه موو شتيك ناوميد ببوو، رووی له من كرد و
وتی:

- نه مگوت بۆ هه ر كوی بچين مه رگ پيشوازي مان ليده كا!
تازه ئيمه شتيكمان نه مابوو لي مان زه وت بكري، له پشته وه
تارمايي مه رگ راوی ده ناين، له پيشه وه ش چاره نووسيكي ناديار
چاوه رواني ده كردين، هاوشاره كام بۆ خۆبه دهسته وه دان له
سه ربازه كان چوونه پيش، من و كابراش و امان ده زاني كه س له و
سه ربازانه ئيمه يان نه بينيوه، هاوه له كه م به سه رسرمانه وه له من
راما و وتی:

- ده ته وی چي بكه يت؟ ههسته با ئيمه ش بچين خۆمان به
دهسته وه بدين، به ته ماي خوا.

دهسته جي هه ردو و كمان ده ستمان به رزكرده وه و له سه ربازه كان
نيزيك بوينه وه، ئيمه يان له يه ك شوين كوكرده وه و
دايانيشاندين، يه كيك له ئيمه به تامازه داوی دكتور يكي كرد و
دهستيشي بۆ چاوی هه موومان دريژ كرد، به مه به ستي ئه وه ی به
خيراترين وه خت چاره سه ريك بۆ تازاره كاني چاومان بدۆزنه وه،
ئه وان زۆر گرنگيان به داواكه ی ئيمه نه دا، ته نيا ئه وه نه بی چهند
مه تاره ئاويكيان بۆ هينانين، داوی ئه وه ی به تييري ئاومان
خوارده وه، هه ريه كه و پارچه سه موونيكيان پيدانين، هينده ی نه برد
گويمان له گره گري ئوتۆمبيليك بوو، تا دههات لي مان نيزيك

دهبۆوه، ئاماژه‌یان پێ داین که هه‌لسین و رووه و ئەو زیله بچین که له خوارهوه بۆمان وه‌ستا‌بوو، من بۆ خۆم هه‌شتا له‌نیۆ فه‌زای ترسیکی زۆر ما‌بوومه‌وه، ئەو کا‌برایه‌ش که به‌ ئاسته‌م به‌رپێی خۆی ده‌بینی و له‌نیۆ زیله‌که‌ش هه‌ر ده‌ستم گرت‌بوو، به‌ قسه‌ پر نائومی‌ده‌کانی زیاتر و زیاتر ده‌یت‌ساندم، کاتی‌ک که بۆ ئاخ‌رین جار پێی وتم:

- نیوان ئەو سنوورانه هه‌مووی خه‌ره‌ندی مه‌رگه‌!

وا هاته به‌رچاوم، پشتی ئەو زیله‌ی که هه‌موومانی تێدا ئاخ‌را بووین وه‌ک ئەوه‌ی گۆرپکی به‌ کۆمه‌ل‌ بێ و ها‌کا به‌رد و خاشی ئەو شاخانه به‌سه‌رماندا باری، ئەو کاته‌ی ئێمه‌ سواری زیله‌که‌ بووین خۆر له‌ ئاوابووندا بوو، پشتی زیله‌که‌ش که به‌ چادریکی خاکی دا‌پۆشرا‌بوو، تا ده‌هات تاریک‌تر و تاریک‌تر ده‌بوو، وامه‌هه‌ست ده‌کرد زیله‌که‌ به‌ خێراییه‌کی له‌ ئەندازه‌ به‌ده‌ر به‌نیۆ تونیلیکی تاریک‌دا ده‌پ‌روا، تا ده‌هات تونیله‌که‌ ته‌سه‌ک‌تر و ته‌سه‌ک‌تر ده‌بیته‌وه، من ئەوه‌نده‌ ئاگام له‌خۆم بوو که تارمایی ده‌ستی‌ک به‌نیۆ هه‌ناومدا گه‌پ‌را و له‌و دنیای گواسته‌مه‌وه، که چاوم کرد‌ه‌وه، خۆم له‌نیۆ ده‌ستی که‌سی‌ک بینیه‌وه، که به‌ ئاو ده‌موچاومی ته‌ر ده‌کرد، دواتر بێ ئەوه‌ی هه‌یج قسه‌یه‌کم له‌گه‌ل‌ بکه‌ن، منیان به‌ ئۆتۆمبیلی‌ک هه‌ینایه‌ ئێره‌.

كوره لاوه هه له بجه بيه كه، كه حيكايه تي بوني سيو و شكاني
 قامه تي هاوشاريه كاني بو ئيمه ده گيرايه وه، هه موومان تاسابووين،
 من بو خوم هه ستم ده كرد هه واي نه و ژورره ي كه گيراوه كاني ليبوو،
 بوني سيوي لي ده هات. دكتور ره حيم كه له ته نيشته منه وه
 دانيشتبوو، له سيماي گه نجه كه ورد بيووه، چاره كاني به نه بله قي
 وه ستابوون، ده توت چاره ري كه سيكي ده كرد، كه له دووره وه بي و
 هه واليكي گرينكي بو بيني، نه و نه گه رچي ماوه يه كي باشيش له
 شاخ بوو، به لام وه كه نه وه ي من بيناسم له چوار پينج وشه ي كوردي
 زياتر نازاني، بويه بي نه ده چوو هيچ شتيك له و رو داوه ي كوره
 بو ماني گيرايه وه تي گه يشتبي، منيش ناچار بووم پوخته ي
 كاره ساته كه ي بو بگيرمه وه، له ژياندا بو يه كه مينجار بوو، دوو جار
 شه پولي فرميسك به چاوي سه ركرديه كي ناواي سياسييه وه بينم،
 نازانم بو له كاتي قسه كردندا هه زيك يه خه ي گرتم، واي لي كردم
 ناراسته ي باسه كه م بگورم، بي نه وه ي وه ختي نه و پرسيا ره بي پي
 بليم:

- گه ر بتناسن چيت لي ده كه ن؟

دكتور بو ساتيكي كه م بيده نگ بوو، بزهيك له سه ر
 ده موجاوي هه لنيشت، دواتر له سه رخو وتي:

- نازانم، شايه د به رمبده ن!

وه لّامیکی سه یربوو، یه کسه ر دیه نی ئه و لیکۆله ره وه م هاته
 به رچاو کاتی ره پوراست پیی وتم (تیمه ده زانین تو چیت، چیت
 ماندوو مان مه که و براییه وه!) ویستم به دکتۆر بلیم (خۆ ده زانن
 منیش چیم، ئه ی بۆ به رم ناده ن؟) به لّام ههستم کرد ئه گهر ئه و
 قسه یه بکه م ره نگبۆ به جوړیکی دیکه لیم تیبا و نارچه ت
 ببی. له گه لّ ته وه شدا نازانم ئه و وه لّامه ی دکتۆر بۆ هینده نیگه رانی
 کردم؟ بیرم کرده وه بۆ نا که سینکی وه ک من کۆ پیی ده زانی، کۆ
 هه و لّی نازاد کردنی دده ا، کۆ ده زانی ئیسته له کویم، چیان
 لیکر دووم و چیم لی ده که ن؟ من ده زانم ئیسته ئه و ده ستانه ی به
 کوچه و کۆلانه کانی ئه و ده و لّته ده گهن، به پله و پایه کانی
 ده سه لات تاشنان بۆ نازاد کردنی من ناجوولینه وه، ئیسته هه و لّی
 گرتنی دکتۆر له ریگای حزبه وه گه یشتۆته هه موو دنیا، چهند
 روژێکی دیکه نازاد نه کری، کۆبوونه وه ی گه و ره ی بۆ ده کری، له
 هه موو کون و قوژبنی ئه م دنیا یه به یاننامه و هه لّمه تی نازاد کردن
 بلا و ده کرینه وه، ئه گهر گیرانه که ی زۆر دوا بکه وی، ئه و
 خۆپیشاندانی جه ما و هری و نامه ی نارهبازی و ئیمزا کۆکردنه وه
 سه رتاسه ری دنیا ده گریته وه، له سه ر روویه پری روژنامه کان به
 مانشیته ی گه و ره ده نووسری (هاوری ره حیم عه جینه نازادکه ن،
 ئه شکه نجه و لیدان له سه ر تیکۆشه ری گه له که مان هاوری ره حیم
 هه لگرن، له پایته خته کانی دنیا خۆپیشاندانی نارهبازی گه و ره

دهه ممبر بالیۆزخانهی ئییرانهوه بهرپوه چوو، ئییران دوژمنی
 سه سه ختی رژیمی عیراق هاوری ره حیم عه جینه ده گری و... هتد)
 ئیدی دهسته به هیژ و کاریگه ره کان ده گنه زیندان و
 گرتووخانه کانی سه رتاسه ری ئه م و لاته، تا دکتور نه دۆزنه وه
 ناوهستن، تا نازادی نه که ن ئۆقره ناگرن، ئاخو وه نه بی دکتور
 شایسته بی ئه وه هه ولانه نه بی، به لām نارشه که ئه وه یه ئاخۆ من چ
 جیاوازییه کم هه یه له گه ل دکتور، ئه ی ئه وه نییه منیش له ته ک
 ئه ودا راکشاو، ئه ی بۆ که سی لیمناپرسی، کی ده لی ئه وه هر
 ئیسته نازاد ناگری و منیش به و تۆمه ته بیست سال زیندانیم بۆ
 نابریته وه؟ ئه گه ر ده ستیک به هانا مه وه نه یت خۆ هه ر ده بی لی ره
 پالده مه وه، ره نگبی دوا ی ده رچوونیشم بلین ئه وه ئیمه بووین
 هه ولئیکی زۆرمان دا بۆ نازادکردنت، ئاخو ئه گه ر ئه م حکومه ته
 دلنیا نه بووی که من کۆمۆنیستم، بۆ ده مگری؟ نا ئه م قسانه
 هه مووی بیمانان، باشتر وایه حزب له گرتنی من بیده نگ بی،
 دکتور که سیکی ناسراوه و تازه چۆن ده توانی نه ناس بکا، ئه و
 هه رچییه کیش بلی باوه ری پی ناکه ن، گالته یان به قسه کانی ئه و
 دی، له وانیه ده یان وینه و به لگه ی به هیزیان هه بی، که هیچ
 قسه یه کی بۆ نه کری و ناچار بی دان به کۆمۆنیستبوونی خۆی
 دابنی، به لām من وه ئه و نیم، من هه ر له سه ره تاوه و تومه هیچ
 نیم، ئه ی چۆن ده کری دا کۆکیم لی بکه ن؟ به لām بۆ نا، خۆ ده کری

وهك كه سيكي دژ به سه دام داواي نازاد كردنم بكن، تازه كه س
 نه ماوه نه زاني، كه من گيرام، من له بهر چاوي خه لكه وه گيرام،
 تهوانه ي له كاتي گرته كه م له وي بوون، برادره م بوون، هه موويان
 بينيان كه چون پيكاييكي پاسداران هات و له بهر دوكانی ته و
 برادره م وهستا، كه له گه ل من گيرا، چه كداری له توتومبيله كه
 هاته خواره وه و داواي له هه موومان كرد ناسنامه كامان ده ريئين،
 زور به بي بايه خه وه سه يري ناسنامه ي تهواني ديكيه ي كرد، ته نيا
 ته وه ي من و برادره كه مي گي پايه وه، به چاو ناماژه ي پيماندا كه
 سواري پيكابه كه بين، ئيمه يان برد، به لام هه والي گرتمان له وي
 مايه وه، له وه ئه رخاين بووين، كه هه ر هه مان رور حزب به گرته ي
 ئيمه ي زانيوه، ئه ري كه من نكوئي هه موو شتيكم كردي بؤ
 چاوم له وه بي حزب به ياننامه م له سه ر ده ريكا تازه هه رچيه كم
 گوتبي ده بي هه ر ته وه دو ياره بكه مه وه، ئيوه پيتان سه ير نه بي،
 كه من ته و شتانه م به ميشكدا ده هات، ئاريشه ي هه ره مه زني
 من، ته و هاورييه م بوو كه له گه ل من گيرا بوو، ته و هه موو شتيكي
 مني له ناو ده ستي ليكو له ره وه كان نا، ته وان ئسته به شينه يي
 شه ري ده روونيم له گه ل ده كهن، منيش گه يشتبومه ته و راستيه،
 كه ده بي نمايشيكي زور چاك بكه م، ته گينا به ئاساني ده سته موم
 ده كهن و ئاخيره كه ش به تومه تي نه ندا م بوون له حزبيكي
 قه ده خه كراوي دژ به ئاين، له نيو زيندان ده مرزينه وه. سه يره بؤ

ھەر كۆيى ئەم دىنبايە رادەكەيت، زىندانىك چاۋەپرىتتە و گۆشەيەكت
 پى پىر دەكەنەۋە، بۆ ھەر كۆي بچىت چاۋىك بە دواتەۋەيە، من كە
 تا ئەم لەھزەيە ھەستدەكەم لەنىۋ ئەم گەردوۋنە پانوبەرىنەدا جىم
 نايىتەۋە و ھەر لە شتىكى زياد دەكەم، بۆچى دەبى ھەموو ژيانم
 پەرىنەۋە بى بە سەر خويىن و مەرگ، بۆچى دەبى لە زىندانىكەۋە
 بچمە زىندانىكى دىكە، لە خەرەندى سنوورىكەۋە بگەۋمە
 نىۋخەرەندى سنوورىكى دىكە؟ تۆ بلىيى ئەۋەى من دەيكەم ھەر لە
 بىنەرەتەۋە ھەلەيەك نەبوۋىيى و پىم نەزانىيى، تۆ بلىيى ئەۋ
 قەناعەتانەم قەدەرىك بن و ھەر دەبى لەسەريان بىرۆم؟ ئاخىر بۆ
 دەبى لە بەرەكانى مەرگ رزگارم بى و ژيان لە بەرەكانى زىندان
 بەسەر بەرم؟ من كە چەند جارنىك مردن چاۋشاركىيى لەگەل
 كىردووم، گوللە ختووكەى پىستى داوم، كۆپتەر لە خەيالنىكى قول
 بە ئاگاي ھىناۋمەتەۋە، تۆ بلىيى بۆ رۆژنىكى ئاۋا بوۋىيى، بۆ ئەۋەى
 زىاتىر بىم تا زىاتىر و زىاتىر زىندان و گرتوۋخانەكانى ۋلاتان بىنم؟
 ئەۋ ۋلاتانە ھەر ھەموۋيان لەيەك دەچن، بە يەك شىۋە
 ساتوسەۋدائىيى لەگەل گىراۋەكان دەكەن، مەبەستىشيان يەك شتە و
 بەس، ئەۋىش داننانە، دواتر ھەموۋيان ۋەكو يەك ياخۇ ئەۋەتا
 ھەموو تەمەنت دەبەخشىنە زىندان يان لە چاۋتروكانىكدا كۆتايى
 بە لاسارىيەكانت دىنن! خۇ ئەگەر بزائن سوۋدىكى مەزىيان پى
 دەبەخشى، ئەۋە رەنگىيى بەۋ مەرجه ئازادت بگەن، كە خۇيان

ده يانه وئى. ئەو كاتەى لە شاربووم يەكئى لە برادەرەكانم كە لە
 خۆپيشاندانەكانى قوتاييانى زانكو له سالى هەشتا و دوو دەستگير
 كرابوو، لە لىكوئىنەو لە گەلیدا پىيان وتبوو (ئەگەر ئازادت
 بکەين هاوکاريمان دەکەيت؟) ئەوئيش لە ترسى ئەشکەنجە و فەزای
 هۆقیتناكى زیندانى ئینفرادى، بەئىنى پىدا بوون هەرچىيەکیان بوئ
 نامادەيه هاریکاریان بکا، لى ئەو برادەرەم هەر كە ئازاد دەبئ
 وئیدانى رىگای پىنادا بچىتتەو نىو خۆبىندکارەکان، هەر ئەو رۆژە
 بریار دەدا لەبەر چاوان ون ببئ و ملی شاخەکان بگرئ، كە من لە
 شاخ بینىم، هەر زوو پىئى وتم (سەران من وەكو تۆم پى ناکرئ،
 ئىرەش جئ دەهئلم!) سەيرە ئەو برادەرەم نەك هەر لە زیندان، بگرە
 لە شاخیش بە دووى ئازادیدا دەگەر! ئەو لە هیچ جىگایەك
 ئۆقرەى نەدەگرت، هەر وائىشى كرد دوايى چەند رۆژئىك شاخیشى
 جىهئشت، ئىستە لە ولاتئىكى ئەورویایى دەژئ، منیش دوايى ئەو
 هەموو سالانەى شاخ ئەوەتام لەناو گرتوو خانەيەكى ئەودىو سنوور.
 ئەو لەنىو شەقامەكانى ئەورویا دەسوورپتتەو و هەر شەوئەش خوا
 دەزانئ لە باوئەشى چ نازدارئىك رۆژ دەکاتەو، منیش لەم ژوورە
 داخراوئەدا بە خەون و خەيال رۆژ و شەوئەکان بەسەر دەبەم...!

(خۆتان سەخەت مەكەن ئىمە هەموو شارمان كۆنترۆل
 كەردوو، تەواوى ئەو لىپرسراوانەى ئىرەمان كوشتون، ئىستە بە
 نىازين ئەم زیندانە بەسەر لاشەكانيان دا برمىنين، ئىوہ خىرا خۆتان

ناماده بکهن، لهو دیو دەرگای زیندانهوه رزگارتان دهکهین، لهوه مهترسن جارپکی دیکه بکهونهوه دهست ئهم حکوممهته، لهگهلاؤ خۆمان دهتان بهین، تهگهر ههز بکهن لهناو ئیمهه دا بئینهوه، ئهوه ئازادن، تهگهر بتانهویش بگهڕینهوه ولاتی خۆتان، ئهوه، تا ئهوه شوینه دهتان بهین، که دهتانهوی، خیراکهن ههنديک بهدهستوبرد بن، نهوهکو هیژپکی سهربازی گهوره بگاته سهرمان. تۆ(سهران)، ئهمه چهکینکی زیادهیه وههلبگره، تۆ له ههموویان به ئهزمون و بزپوتری، ئهوه چهند ساله ی پيشمه رگه بوویت، سوودی بۆ رۆژپکی وهک ئهمرۆ ههیه.. من که رقیکی زۆر له دهرووندا پهنگی دابۆوه، له ساتپکی ناوا دهگه پام، که دەرگا و پهنجهرهکانی ئهوه زیندانه به ههواوه ببینم، ههر که ئهوه چه کدارانهم بینی، وامزانی خودا له ئاسمانهوه فریشتهی ئازادبی بۆ ناردووین، ئیمه ههموومان بهوه شهوه تاریکه، خۆمان له شاخی ترس و خهرهندی مهرگ دهدا، بهوه شهوه ههموو دەرگاکانی زیندانمان شکاند و ئهوهی هاته سه رپیمان له پاسهوانهکان ههناسه برمان کردن، که هاتینه سه ره شه قامی بهر دهرکی گرتوو خانه که که سمان له پیاوانی دهولت نه بینی، ته نیا چهند چه کدارپک که ههر له سه ره تاوه زانیمان پيشمه رگهن، به ره و روومان هاتن، داوایان لیکردین ریگای یهکی له کۆلانه ته سه کهکانی شار بگرین، ئیمه هه رچهند له گرتوو خانه که دوور ده که وتینه وه، دهنگی ته قه کانیش کزتر و په رتوبلاوتر ده بوو، قهت

كهسيك لهو شاره نهیده و پرا سهر دهریښی، دهتوت همموویان له
 پشت په نجره‌ی ژووره کانیانه‌وه تیمان دهروانن، ههر به ریگاوه
 دهیان لاشه‌ی کوژراوی چه کداره‌کانی ده‌له‌تمان بینی، ههنديکیان
 هیشتا له نیو خویښی خویان ده‌گه‌وزان، داوای کومه‌کیان لی
 ده‌کردین، من له‌گه‌ل‌ته‌وه‌ی زوریش رقم لییان بوو، به‌لام هیچیانم
 نه‌کوست، ته‌وه‌ی بو من گرینگ بوو قورتار بوونم بوو له‌و دۆزه‌خه،
 چونکه له‌وه دل‌تیا بووم ته‌گهر هه‌تا زووه له‌وی رزگارمان نه‌بی ته‌وه
 له‌داردانان مسوکه‌ریوو، له هه‌مووی سه‌یرتر بو من ته‌وه بوو، ته‌وه
 چه‌کدارانه‌ی تیمه‌یان له زیندان هی‌نایه دهری، من خوم نه‌مده‌زانی
 کین و سهر به چ حزینکن، له‌وه‌ش سه‌یرتر ته‌وه‌بوو که ده‌یانزانی
 من له کاتی خویدا پيشمه‌رگه بووم، ههر له‌به‌رته‌وه‌ش بوو
 چه‌کيکیان به من داو داوای ته‌وه‌شیان لی‌کردم ده‌بی ته‌وه چند
 گپراوه‌ی له‌گه‌ل‌مندا بوون بیانپاریزم، من زور به وریاییه‌وه به
 ریگاگاندا هه‌نگاوم هه‌لده‌ینا و گپراوه‌کانیش له قسه‌ی من
 دهرنه‌ده‌چوون، له سهری ههر کولانی‌کیش نی‌زیک باینه‌وه، کومه‌له
 پيشمه‌رگه‌یه‌کمان ده‌بینی و ئیشاره‌تیاں پی ده‌داین که بو کوی
 بچین، زورمان نه‌مابوو له شار دوور بکه‌وینه‌وه، له‌پر گرمه‌ی
 توییک هممومانی لی‌ک جیا‌کرده‌وه، من بو خوم هیچم لی نه‌هات،
 به‌لام بوم روون نه‌بۆوه چند که‌س له تیمه‌ی گپراوه‌کان کوژران یاخو
 بریندار بوون، ههر دوا‌ی گرمه‌ی تۆپه‌که له چوارده‌وری ته‌وه

شوینەى ئیمەى لى بووین به ریژنەى گوللە دایانگرتین، له یهك
 چرکه ویزهى سەدان گوللە به بن گویمدا دەهات و تیددەپەری،
 ترسینک به هەموو گیاندا هەلگەرا، زانیم تازە ئیدی یهك ریگام له
 پیش ماوه یان ئەوەتا وەك ئەوانی دیکه تا دوا گوللە بهرگری
 له خۆم بکەم یاخۆ دەبێ خۆم به دەستەوه بەدم، ئەوەشم له پیش
 چاوی خۆم دانا، که رەنگبێ بگێریم یاخۆ له شەرەکهدا بکوژریم،
 گرفتەکه ئەوەبوو ناوی کەسێکم لهو چەكدارانەى ئیمەیان رزگارکرد
 ئەدەزانى، هەر یارۆی له شوین خۆیانەوه تەقەیان دەکرد و له
 ناکاویش هەلدهاتن، له ساتیکى ئاوادا زۆر زەحمەت بوو بۆ منى
 نەشارەزا بکارم تەقەى دۆست و دوژمن لیک جیابکەمەوه، که
 ئاورم له دەورووبەرى خۆم دەدایەوه و کەسم له دوور و نیزیکی
 خۆمەوه نەدەبینى، وام هەست دەکرد هەموو ئەوانەى له گەڵ مندا
 بوون یاخۆ ئەوەتا گیرابوون یان کوژرابوون، چەند جارێک بههزرى
 ئەوه بووم ئەو شوینەى خۆم تیا حەشار دابوو، به خیرایی جی
 بهیلم، بەلام ویزه ویزی گوللەکان رییان لى دەگرتم، ئەو کاتانەش
 که تەقەکان دەهەستان، وام زەندەبرد، که چەكدارەکانى دەولەت به
 دواى ئیمەدا دەگەرپن، بیرم کردەوه باشتەین چاره ئەوەیه لهوی
 رابکشیم و شوینی خۆم ئاشکرا نەکەم، نازانم بۆ مرۆڤ له ساتیکى
 وادا خەيالى بۆ هیچ شتێک ناچى، تەنیا بیر لهوه دەکاتەوه چۆن
 مەرگ زەفەرى پێنەبا، من هەر به راستى میناک ئەوهى تەسلیم

بهو قه دهره بووم، برپارم دا هيچ ته قه يه كيش نه كه م، چونكه نه مده زانی گولله كانم به كيئوه بنيم، مادام ئه و شوينهش كه لپی راکشابووم بو كه س ئاشكرا نه بووی، بو ئاشكرای بکه م؟ له نیئو فهزای بیده نگییه کی وه حشه تناکدا، که سیك ناوی منی هیئا و بانگی کردم، به ترسه وه که میك سهرم هه لپی، له دووری ده مه تریك چه كداریك بینی، زانیم ده بی ئه وه یه کی له دۆسته كانم بی، چونكه ناوی منی ده زانی، خه ریکبووم بۆی هه لسمه وه، که چی له ته نیشتمه وه گولله یه ك دهستی راسته می پیكا، جاریکی دیکه بۆه ته قه، ته قه که هیئده چروپر بو، ده توت له ئاسماندا شه ری گولله كانه، هیئده ی نه برد ته واوی ده ستیكم نقومی خوین بو، خه ریکبوو بتۆقم، هه ر ئه و خوینه زۆره ش وای لینکردم، وره به ربده م و به خیرایی هه ستمه سه ر پی، پر به ده نگم هاوار بکه م:

- تو کیتی، من ئه وه لیڤه م برادر، خیراکه ن من بریندارم!

راسته ئیمه به شه و گرتوو خانه که مان جیهیشت، به لام شه ویکی زۆر رووناك بوو، کۆلانه کان و بهر ده رگای هه موو مالتیک به گلۆپیکی شه و قدار رووناك کرابۆه، من نه مده توانی له شوین خۆم هه نگاویك بیمه دهره وه، که چی ئه و که سه ی ناوی منی هیئا له نیوه راستی کۆلانه که وه ستابوو، جاریکی دیکه بانگی کردم، ئه و جارهیان به بی ترس هه لسامه وه، ئه و ناوه هيچ ته قه یه کی لی نه مابوو، ته نیا بۆنی باروتی لی ده هات، له چرکه یه کدا خۆم گه یانده چه كداره که، ئای

خودايه چي ده‌بينم! ئەوه هه‌مان ئەو هاو‌پييه‌مه به‌ر له‌گرتنه‌که‌م
نامه‌يه‌کي پي‌دام، که له‌دواييدا لتيان گرتم، ئەو هاو‌پييه‌ چي ده‌کا
ليزه؟ حکوومه‌تي تيره‌ کون به‌ کون به‌ دووي‌دا ده‌گه‌ري. هه‌ر که‌ لتي
ني‌زيک بوومه‌وه، توند باوه‌شي تي‌وه‌ره‌ينام، ويستم لتي بي‌رسم تو‌ بو
له‌گه‌ل ئەوانه‌يت، که‌چي ئەو خيرا ده‌ستمی گرت و به‌ کولاني‌کي
ته‌سکدا برده‌ميه‌ خوازي، له‌ني‌و ئەو هه‌موو ته‌نگه‌تاوي و شه‌پولي
تازاره‌کانی ده‌ستم، موچرکي‌کي خۆش به‌ له‌شما هه‌لده‌گه‌را، تا ده‌هات
سوکناييه‌ک هه‌موو گياني داده‌گرت، هه‌ستم ده‌کرد له‌ مردن دوور
ده‌که‌ومه‌وه و له‌ ژيان و تازادي ني‌زيک ده‌مه‌وه، ئەو هاو‌پييه‌م وه‌ک
ئوه‌ي شاره‌زاي کون و قورژبني ته‌واوي شاره‌که‌ بي، به‌ ني‌و کوچه‌ و
کولاني وادا ده‌بيردم، که‌ دوو که‌س زياتر جيگانان نه‌ده‌بووه به‌
ته‌نيشت يه‌که‌وه برۆن، هه‌موو ئەو مالانه‌ي ده‌مديتن له‌ خشت و قور
دروست کرابوون، هاو‌پي‌که‌م له‌به‌ر ده‌رکه‌ي ماليک وه‌ستا، به‌ په‌نجه‌يه‌ک
ده‌رگا‌که‌ي کرده‌وه، مني برده‌ ژووره‌وه، بي‌ ئوه‌ي فزه‌يه‌کي له‌ دەم
بيته‌ ده‌ره‌وه، به‌ناماژه‌ داواي لي‌کردم خيرا جله‌کام دابکه‌م، منيش
ناچار بووم پتي بلتم، له‌به‌ر ده‌ستم ناتوام، که‌ سه‌يري‌کي ده‌رو ديواي
ژووره‌که‌م کرد له‌ شوين خۆم چه‌په‌سام، خه‌ريکبوو پر به‌ ده‌نگم هاوار
بکه‌م (ئهي ئەمه‌ ئەو خانووه‌ نييه، که‌ من و تو و هاو‌پي‌کانی ديکه
دروستمان کرد، ئەي ئەمانه‌ کتيبه‌کانی من نين؟) هه‌رچه‌ند له
ژووره‌که‌ راده‌مام، جي‌په‌نجه‌کانی خۆمم به‌ سه‌ر ديواره‌که‌وه ده‌بينی،

ئەو دۆشەكەى لەسەرى دانىشتىبووم، بۆنى منى لى دەهات، ھەقم بوو
خۆم وەكو شىت و سەرلىشىئاو بىتتە بەر چا، ئاخىر ھەر كەسىك لە
شۆين من بوايە ئەو دنيا سەير و سەمەردەى كە من دەمدى، ئەو
بىدىيايە راست شىت دەبوو، من ھىشتا لەسەر پى نەوہستابووم بۆ
ئەوہى جەكەم بگۆرم، لە ھىكرا، گويم لە ھەرا و ھەندامە و دەنگە
دەنگىكى تىكە لاوبوو، بۆم روون نەدەبۆوہ چى دەلین، بەلام ھەر
ھەموو دەنگەكان بە گوچكەم ئاشنا بوون، وەختىك خۆم لەنىو
ئامىزى ئەو ھاوړپىيانە بىنىيەوہ كە چەند سال پىكەوہ لەو ژوورەدا
ژيانمان دەبردە سەر، بە بىنىنى ئەو دىمەنە، گريان بىنە قاقاى گرتم، بە
دەنگ گريام. يەكى لە ھاوړپىكانم بۆ ئەوہى ھىورم كاتەوہ، دەستە
برىنداربووہ كەمى راگوشى. لە تاوى ئازارەكەم ھاوارىكى توند لە
دەمم دەرچوو، ئەو جارەيان نەمزانى كى بوو دەستى رادەتەكاند و
چەند جار پىكيش بە ناوى خۆم بانگى دەكردم:

- سەران بىدار بەوہ، حەتمەن خەونىكى ناخۆشت دەبىنى!؟

شەو بوو كە ئىمەيان پەلكىشى دەرەوہى گرتووخانەكە كرد،
من نەمدەزانى ئەوانەى لەگەل مندا بوون چەند كەس بوون، ھەر
كە لە ژوورەكە دەريانھىنام يەكسەر چاوميان بەست، شەپۆلىك
لە ترس، ترسىكى وەحشەتنەك ھەموو گيانى داگرت، نازانم بۆ
لەو ساتەدا بۆنى خوین ئەو ناوہى داگرتبوو، لەژىر پىمدا ھەستم

به جوولہیہک دہکرد ہەر له جوولہی بۆمەلەرزه دەچوو، من
 ئەگەرچی هیچیشم نەدەبینی، بەلام لەنیۆ چریی تاریکیدا
 سوپایەک لە دەرویشانی ئیمامم بینی، بە یەك دەنگ و یەك ئاواز
 دەیانوت (سەرمان لەپیتتە ئیمام.. دوژمن ناگا بە مەرام!)
 نەمدەزانی ئەوانە چییان لیم دەویست بۆچی بەو دەنگە تۆقینەرە
 بە دەوری مندا دەیانقیژاند؟ خودایە گەرەکیانە بۆ کویم بەرن؟
 ئەو دەنگ و نمایشکردنە تیمی ئەو سەربازانە هیئایە بەرچام،
 کە خۆیان بۆ لەدردانی کۆمەڵە کەسیک ئامادە دەکەن و هاکا
 پەنجەیان لەسەر پەلایتکە تەفەنگەکانیان هیئایە دواوە و ملی
 گیراوەکانیان بە رووی زەویدا لارکردووە، من لەنیۆ ئەو
 تاریکییەدا یەکیەک بووم لەو گیراوە دەست و چاوبەستراوانە، وام
 هەست کرد یەکەم گوللە سوپای ئیمام بە من کەوت، لەو
 دەچوو گوللە کە بە نیوچاوانم کەوتی، بۆنی خۆین کەللەمی پیر
 کرد، وام زەن برد لەنیزیکمەو گەرەگری شوڤەلینک دی و پاش
 کەمیکی دیکە فریمان دەدەنە کەندەلانیك و خۆلبارانمان
 دەکەن. چیمان لی دەکەن خودایە؟ من هەستم دەکرد خراومەتە
 قۆرتیک و بە خیراییش خۆلبارانم دەکەن. ئیدی لە هەناسەدانیش
 دەکەوتم. هیئەدی نەبرد دەستیك بە هانامەو هات، بە پڕەپیر
 منی لەژێر خۆلە کە دەرھینا، بۆ کویم دەبەن خودایە؟ کەسیك بە
 دواي خۆیەو دەستمی رادەکێشا، بەلام بۆم مەعلوم نەبوو، ئەو

كەسە كىيە، لە گىراوكانە يان پياويكى دەولتە، بەگرەى
 ئۆتۆمبىل و تەوژمى ھەواى ئەو ناوە بۆم دەركەوتن كە من لە
 دەرەوئەى زىندانم، بەو چرپانەى كە لە دەوروبەرمدا گويم لى
 دەبوون، وا دەھاتە بەرچاوم چەند كەسىك دەورىان دام، لەو
 دەچوو پاسەوان بن. كە سوارى ئۆتۆمبىلىكىان كردم، گويم لە
 كۆخەى كەسىك بوو زانيم دكتور رەھىمىش لە گەلماندايە،
 منىش ھەر بە كۆخەيەك وەلامم دايەوہ بۆ ئەوئەى ئەرخاين بى،
 كە منىش لەنيو ئۆتۆمبىلەكەدام، كەسىك فەرمانى بە شوفىرەكە
 كرد، كە ئۆتۆمبىلەكە لىبخورپى، خودايە ئەوانە چيان لىمان
 دەوئەى؟ بەو شەوہ چىمان لى دەكەن؟ من تەنيا بىرم بۆ ئەوہ
 دەچوو، بمانبەن بۆ جىگايەك، لەوئەى ئەشكەنجەمان بدەن، يان
 بمانكوژن و تەرمەكانىشمان لە چۆلەوانىيەك فرى بدەن، شوفىرەكە
 ناوى خوداى ھىنا و ئۆتۆمبىلەكەى وەگەرخست، گويم لىبوو
 كەسىك كە لە تەنىشتەوہ دانىشتبوو بە ھەناسە ئايەت كورسى
 دەخويىند، ئۆتۆمبىلەكە چەند جارىك پىچى دەكردەوہ، دەتوت بە
 دەورى خۇيدا دەسورپتەوہ، دواتر بى ئەوئەى بەملاو بەولادا
 رىيىكا، بە راستە رىيەكدا رۆيشت، من ھەستم دەكرد بەرە بەرە
 لە ھەناوى شاردا دەردەچىن و بە رىيگايەكدا دەرۆين لە دەرەوئەى
 شاردايە، ئۆتۆمبىلەكە ھىندە بە خىرايى دەرۆيشت دەتوت لەو
 وەختەى بۆى ديارىكرابوو، دواكەوتبوو، لەوئەى دەچوو كەسانىك

هەبن لە شوێنێک چاوەڕێمان بکەن، بۆ ئەوەی پادەستی ئەوان
 بکەین، ماوەیەکی زۆر کە بە مەزنی دەو دەمژێران پتر دەبوو،
 کەسمان نەمان لێوە نەهات، چاوەڕێی ئەو قەدەرە بووین کە بۆیان
 کیشابووین، من لە هەموو ئەو ماوەیەکی کە بە رێگاوە بووین،
 چەند جارێک خەوم لێکەوتبوو، تەنیا ئەو کاتانە بە ئاگا
 دەهاتمەوە، کە ئۆتۆمبیلە کە لە خالەکانی کۆنترۆل دەووستا، مەژۆ
 زەحمەتە لە ساتێکی ئاوادا خەو بێتە چاوانی، کەچی من پێتان
 سەیر نەبۆی چەند جارێک کە لە شاخیش بووم لە کاتی تەنگژە و
 ناخۆشیشدا، لەسەر پشستی و لایخ خەو هەلمەتی بۆ دەهێنام، لە
 هەموو ئەو جارەکاندا تەنیا کەرەتییان بەربوومەتەو و سەرم
 شکاوه. سواربوون لەسەر پشستی و لایخ میناک ئەو وایە لەنیو
 لانکدا بیت و کەسێک راتبژەنی، سەفەرەکانی سەر پشستی و لایخ،
 گەرانیکی ئازادانە بوو بە دواي دۆزینەوێ ئازادی! بەلام سەفەری
 ئەو کاتە نیو ئۆتۆمبیلە کە، گەرانی بوو بە دووی چارەنووسی
 نادیار، من هەر لەو کۆرە هەلەبجەییە دەچرووم کە توانیبووی چەند
 هەنگاوێک بە پێش مەرگی خۆی بکەوێ و دواجار مەرگ
 ببەزینی، کەچی لە گەرانییدا بە دواي ئازادی، قەدەرێکی کە
 چاوەڕێی بوو، لە سنوورەکانەو زیندانەکانی ئەودوو و لات
 هەلیانلوشی. ئێستە ئەو، رەنگبۆی تەنیا بێر لە چارەنووسی ئەو
 کەسانە بکاتەو کە لەناکاو دا، لە چارەنووسی بۆ ئەوەی

خواجه‌فیزیان لی بکا، به جیی هیشتن، رهنگبی سوورگولی
 خوشکی ئیسته‌ش به باوه‌شیه‌وه بیّت و له‌نیو سه‌فه‌ری نادپاری
 ئەو ئۆتۆمبیل‌ه‌دا (ئەگەر لەگەڵمان بی) هەر پیی بلّی (کاکە
 بە جیم مەهیله). خاترجەم بووم دکتۆر رەجیمیش، کە بە
 کۆخە‌کە‌ی دە‌مزان‌ی لە‌گەڵمان‌دایە، پیری لە‌وه دە‌کرده‌وه، کە بۆچی
 لە‌ هە‌موو تە‌مە‌نیدا بۆ سات‌یکیش بە‌ خە‌ونی ئازادیی نە‌گە‌یشت؟
 ئیمە لە‌و ئانوساتە‌دا تاکە‌ شانسی‌کمان هە‌بوو، کە تروس‌کاییە‌ک
 هیوای پیّ دە‌بە‌خشین، ئە‌ویش بە‌رده‌وامی شە‌ری سە‌ختی نی‌وان
 عی‌راق و ئی‌ران بوو، دە‌نا چاره‌نووسمان یە‌ک شت بوو، ئە‌ویش لە
 جیاتی ئە‌وه‌ی لی‌ره بانه‌یلنە‌وه، رهنگبوو راده‌ستی حکوومه‌تی
 عی‌راقمان بکە‌نە‌وه، کە بۆ تارومار‌کردنی ئە‌و، چە‌کمان
 هە‌لگرتبوو، هەر ئە‌و هیوایە‌ کە‌مه‌ وای لی‌کردبووم ئە‌شکە‌نجە‌ و
 زیندانی ئە‌ویم پیّ قبوڵتر بی. ئە‌وه‌ی بە‌ درێژایی ری‌گاکە
 ماندووی کردبووم و ئازاری دە‌دام ئە‌و پەرۆیە‌ی سەرچاوم بوو،
 ئە‌ویش بۆ خۆی ئە‌شکە‌نجە‌دانێکی دیکە‌ بوو. من کە‌ منداڵ بووم
 زۆر‌جار لە‌ یاری‌کردن لە‌گە‌ڵ منداڵانی دیکە‌ چاوی خۆمان بە
 هە‌مان شیوه‌ دە‌بە‌ست، ئە‌و کاتیش هە‌ولمان دە‌دا هیچ شتی‌ک
 نە‌بینین، بە‌لام لە‌وه دە‌ترساین، کە‌للە‌ی سەرمان بە‌ر یە‌کتر بکە‌وی
 یاخۆ هە‌لدی‌ری‌ک رامان‌کیشیتە‌ خواره‌وه، لە‌ تاریکە‌ شە‌وانیشدا
 یاری ئاوامان کردووه، بە‌ تاییه‌تی لە‌ یاری (بە‌رده‌ گەرمانی)‌دا

دەبوايە ئەو بەردە گەرمە بدۆزىنەو، كە لەنيۆ ئاگردا گەرم
 دەكراو فېرى دەدرايە دوورى ئاگرەكە، لە گەرانىشماندا گەرەكبوو
 زۆر بە دىقەت و ئاگايىەو دەستمان بكووتىن، ئەو كە پەنجەكانمان
 بسووتىن. ئىمە لەنيۆ ئۆتۆمبىلەكەدا نەپەرۆى چاوشاركىمان لە
 چاوبو، نە بەدووى هېچ شتتېكىشدا دەگەراين، ئەو ئەوان بوون
 بە ئارەزووى خۆيان چاويان دەبەستىن و دەيانگەراندىن، وەك چۆن
 لە كاتى لىكۆلىنەو دە بە چاوبەستراوى داتدەنن و خۆىشت
 نازانى شەق و زلە لەناكەوكان كەى و چۆن و لە كۆيوە دىن.
 لەنيۆ ئۆتۆمبىلەكەش هەر ئاوا نازانى بۆچى ئەو رىگا دوور و
 درىژەت پى دەبەن و لە دوايىشدا لە كۆى دەتەيىنە خوارەو و لە
 چ ژوورىكى تەسكوترىسك فېرىت دەدەن. لە ھەموو
 دانىشتنەكانىشدا ھەر ئەو قسانە دووبارە دەبنەو، كە لە يەكەم
 لىكۆلىنەو بەر گووت كەوتوون، بەلام لە ھەموو جارەكاندا
 ئەشكەنجەيەكى نوى دادەھىنن. چ پەرتازارن ئەو ئەشكەنجەنەى كە
 بە چاوبەستراويىەو بەر جەستەت دەكەون؟! لە ھەلبەزىن و
 دابەزىنى ئۆتۆمبىلەكە بۆم دەركەوت، كە بە رىگايەكى پە لە
 كەند و كۆسپىدا دەرۆين. مەن بۆ خۆم وام ھەست دەكرد ئەو
 شوينەى پىيدا دەرۆيشتىن، چۆلەوانى و دوور لە ئاوايى بوو.
 گووت لە هېچ شتتېك نەدەبوو، تەنيا لە گەرە گرى ئەو ئۆتۆمبىلەى
 كە ئىمەى ھەلگرتبوو، ئۆتۆمبىلەكە دواى ماوہيەك لە

که مکرده وهی خیرایی، به هیواشی وهستا. گویم لیبوو که سینگ لهسه رخۆ داوای کرد که دامانبه زینن. بۆ ئیمه ی چاوبه ستر او هه موو شتیك وهکو یهك بوو. من بۆ خۆم لهو سهفه ره دوور و درێژه دا، ههستم نه ده کرد له شوینی که وه گواسترایتته وه شوینی کی دیکه، ئاخ له نیو تاریکی خهست و چاوبه ستندا هیچ واتایهك بۆ جولو هکانی ده ره وهی مرۆف نامینی!

ئیمه یان له گرتوو خانه ی کی چکۆ له ی شار ی کی بچووک ره وانه ی زیندان ی کی مه زنی شار ی کی مه زن کرد. هه ر زوو یه کی له لیپرسراوانی ئه وی پی و تین که زیندانه نو ییه که مان ناوی (ده ریا) یه، له دوا ییدا بۆم روون بۆ وه، که به هه زاران کهس لهو شوینه زیندان یی کرابوون، ئه وهی له یه کهم رۆژه وه بووه مه راقم، دیار نه مانی دکتۆر ره حیم بوو، که له هیه چ کۆر و کۆبوونه وه کی نیو زیندان ییش ده رنه ده که وت، من زیاتر بیرم بۆ ئه وه چوو، ئازاد کرابی. ئه گه رچی ئه و زیندانه جموجۆلی کی زۆری پیوه دیار بوو. ئه و هۆله ش که منی لیبووم زیاتر له سه د کهسی لیبوو، که چی به ونبوونی دکتۆر ههستم به ته نیاییه کی زۆر ده کرد. خۆم وا ده هاته بهرچاو وهك ئه وهی له و دنیا پان و به رینه دا به ته نیا به جی هیشتراجم و تازه هیه چ که سی کی نیزیك پیم نه زانی و هیه چ ده ستی کی به هی زیش فریام نه که وی. زۆرینه ی کاته کان به ته نیا له سه ر قه ره ویله کهم داده نیشتم و له په نجه ره که ی به رانه برم راده مام. خۆم

له دهره وهی زیندان ده بینیییه وه. دوو کس له نیو ئه وهۆله گه وره یه
 سه رنجیان راکیشا بووم، کورپکی گه نجی تازه ری که ناوی (عه لیره زا)
 بوو، زۆر کهم له سه ر جینگاکه ی ده هاته خواره وه. به رده وام له سه ر
 زگ راده کشا و ناوه ناوه سه یری په نجه ره که ی به رده می خۆی ده کرد
 و شتیکی دهنووسی. له تیپرامان و وردبوونه وه یدا هه ر له شاعیریکی
 ده چوو، که وینه ی دیمه نه شیعییه کانی بگری، په نجه ره که ی لی
 ده چۆی زۆر به زه حمه ت له ده وره یه ری خۆی راده ما. به دلّ حه زم
 ده کرد لیی نیزیکی بمه وه، به لام جورته تی ئه وه م نه بوو له وه فه زایه
 ده ریبه ینم. ئه وه کورپه هه ر له یه که م رۆژه وه خۆی پیناساندم، به لام
 وه ک چۆن نه ده چوو له ی هیچ که س، هه ر ئاواش ته نیا سلاوی لیم
 ده کرد و بزه یه کی پر به راته تی مندالانه ی بو فری دده ام. هه ر ئه وه
 بزه یه منی بو خۆی راکیش کردبوو، هانی دده ام ئه گه ر بو
 جاریکیش بی هه ر ده بی لیی نیزیکی بمه وه. ئاخیره که ی بریارم دا
 بچه لای، وه ک ئه وه ی به وی داوا ی شتیکی لی بکه م، له رۆخ
 قه ره ویله که یه وه وه ستام. ئه وه، سه ری به سه ر ده فته ره که ی شوپ
 کردبووه، ئاگای له من نه بوو، توانیم یه که م دپری شیعی
 لاپه ره که ش بخوینمه وه. تا دوا یین دپری شیعه ره که ی نه نووسی سه ری
 هه لته بری، که منی بینی بزه یه کی زۆر شیرین سیمای داپوشت.
 سه لامم لیکرد و یه کسه ر به فارسی پیموت:

- باشتەر... با دلت به شووشه‌کانی په‌نجهره‌ی دلی ئەو بریندار
بی!

عه‌لپره‌زا وه‌ک ئەوه‌ی په‌کی به په‌له‌پروزی له‌خه‌و به‌ئاگای
بینیته‌وه، سه‌ره‌تا که‌می‌ک شله‌زا، دواتر به‌هیمنی پی‌که‌نی و داوای
لینکردم که‌می‌ک له‌لای دابنیشم، منیش نه‌مویست وه‌ختیکی زۆری
لی بکوژم. ههر به‌پیوه‌ لیم پرسى:

- عه‌لی گیان تو شاعیری؟

عه‌لی وه‌ک ئەوه‌ی پی‌شبینی ئەو پرسیاره‌ی له‌من نه‌کردبی
به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ وتی:

- له‌وه‌ ده‌چی ببه‌ شاعیر، تو چ کاره‌ی؟

- منیش هه‌ندی‌جار شیعیر ده‌نووسم، به‌لام شاعیر نیم.

هه‌ستمکرد عه‌لپره‌زا زیاتر ئاماده‌یی خۆی نیشان دده‌ا بو
ئوه‌ی له‌لای دابنیشم. خیرا ده‌ستی دایه‌ ئەو ده‌فته‌ره‌ی شیعیری تییدا
ده‌نووسی. ئەوجاره‌یان لیم پارایه‌وه‌ بو ئەوه‌ی دابنیشم. منیش له
راستیدا زۆرم پی‌خۆشبوو، به‌لام له‌وه‌ ده‌ترسام له‌ زمانى شیعیری
فارسی نه‌گه‌م، ههر که‌ روونیشتم په‌کسه‌ر شیعیره‌که‌ی بۆم
خوینده‌وه، که‌ به‌ کوردییه‌که‌ی ئاوابوو:

" (دنیا) به‌گه‌ره‌یی خۆی له‌ باوه‌شى بچووکی من

جی ده‌بووه

(دنیا) سیوئیکی هه‌لال بو

هه‌رچه‌ند لێم ده‌خوارد

که‌م نه‌ده‌بووه

ئێسته (دنیا) له‌نیو دلی شاخه‌کان

حه‌یرانی ته‌نیایی ده‌لێت

له‌سه‌ر تاشه‌ به‌رده‌کانی شه‌وی

دی‌نه‌کانی دو‌ینیم، بو‌ ده‌کێشی"

هێشتا زۆری مابوو کۆتایی به‌ خۆبندنه‌وه‌ی شیعره‌که‌ بێنی،

ویستم لێی بیرسم "مه‌به‌ستت له‌ (دنیا) چیه‌؟" به‌لام بێده‌نگ

بووم. عه‌لپه‌زا له‌ تێپه‌رامانه‌که‌ی مندا ئیستیکه‌ کرد و له‌خۆیه‌وه

لێمی پرسى:

- تۆ کوردیت؟

- به‌لی.

به‌پێکه‌نینه‌وه‌ وتم:

- ره‌نگبێ له‌به‌ر فارسیه‌که‌م وا بزانی ته‌فغانیم؟

پێکه‌نینی هه‌ردوو کمان ناوێته‌ی یه‌کدی بوون، وێده‌چوو

عه‌لپه‌زا شتی دیکه‌ی له‌ دلدا بووی، به‌ نه‌ختیک هه‌لچوونه‌وه‌، که

له‌گه‌لیدا سیمای سوور هه‌لگه‌را، پێمی وت:

- له‌سه‌ر چی گیراوی؟

ههستمکرد هیشتا وهختی ئهوه نههاتووه باسی خوومی بو
بکه، کهچی حزیک که له نیویدا هیژیکی له راده به دهری تیدا بوو،
ناچاری کردم هه ندیک شتی سه ره تایی بدرکینم و بلیم:
- من پيشمه رگه ی ئه و دیو بووم، بو چاره سه رکردن هاتمه ئیره
و گیرام.

عه لیره زا که گوپی له و قسه یه بوو، ده ور به ری چاوه کانی
فره وانتر بوو، نازانم چون یه کسه ر باوه ری پیمکرد؟ خه ریک بوو به
نیگا عه جو له کانی قوتم بدا، من له و ده مه ویستم هه لسم و برۆم،
که چی نه ک هه ر قبولی نه کرد، بگره له وه ده چوو نه یینییه کی
له مندا دۆز بیته وه. هه ر زوو گلاسیک چای له به ر ده مم دانا و
زیتیر لیم نیتزیک که وته وه، من له و کاته ی قومی یه که مم له چایه که
ده دا، بیرم له لای خو مه وه نه بوو، له خه یالما له گه ل کچیک ده دوام
که له ئیرانه وه له ترسی گرتن و راوه دونان له گه ل کۆمه لیک که سی
دیکه په نایان بو باره گه اکانی ئیمه هینابوو... ئه ی خودایه ئه و
کیژه چ چاویکی به خشنده و چ کانگه یه کی ئه وین بوو! من نازانم
ته نیا ئه وه من بووم که له چاوه کانی راده مام هه ستم به شنه بایه ک
ده کرد که به نه رمی به سه ر جه سته مدا تیده په ری، یان ئه وانی
دیکه ش هه مان ئه و هه سته یان هه بوو؟ هه ر کاتیک ته وقه ی له گه لم
بکر دایه، بو ماوه یه ک سه رسامی ده بووم و جه سته می شه لالی بهنج
و دلمی ویران ده کرد، ئه و کیژه هه موو سپیده یه ک به ر له وه ی نان

به گهروماندا بچیتته خوار، دهفتهرئیکى دهخسته بن ههنگلى و له
 دوور دوورى بارهگهکهمان له بن دارئیک دادهنیشت و خهریکی
 نووسینی شتیك دهبوو، شهگه ر بۆ خواردن بانگمان نه کردایه، ههر
 لهوی دهمايهوه، من شه و کاته که له شاخ بووم هیشتا هیچ کچیکم
 له نیزیکهوه نه ناسیبوو، یان راستتر وایه بلیم ئافرهتیک له دهرگای
 دلمی نه دابوو، تا هوگری بيم، کهچی شه و کیژه روژهه لاتیبه
 رفتهاره پر نهینى و سهرنجراکیشهکانى، وای لی کردبووم زۆرینهی
 کاتهکانم بیرى لی بکه مهوه، چ خوش بوو شه و روژه، خویشم
 نه مزانی شه و جورتهتم له کوئ بۆ هات، له ناكاو بریارمدا خۆم له
 هاوړیکانم بدزمهوه و لهو کیژه بیدهنگ و سیما تژی لوغزه نیزیك
 بيمهوه، من به بیانوی کو کردنهوهی وشکه دار، خۆم گه یانده لای
 شه، کهچی شه و دهک شهوهی منى ههر نه دیبى سه ریشى بهرز
 نه کردهوه، لهوه دهچوو له نیو قولایی نووسینه کهیدا غهرق بووی و
 هیچ پیوه ندیبه کی به دنیای دهره ودها نه مابى، من ناچاربووم رووم
 وهرگیتم و شه ناوه جی بهیللم، شه کاتهی لهو دوور ده که و تمه وه،
 گویم لی بوو، له سه ره خو بانگی کردم:

- هاوړی (سه ران) وهره پارچه شیعریکی خۆمت بۆ
 بخوینمه وه!

ههر که ناومی هینا، خویشم نه مزانی چۆن وه کو گولله له بهر
 ده میدا تاماده بووم و وتم:

- هاورى (دنیا) تۆ شاعیریشی؟

ته گهر جهزیهی نیگاکانی (دنیا) نه بوایه، نه مده توانی له
ته کیدا روبنیشم، ته گهرچی به زاریش داوی لی کردم، به لام
به شیویه که خۆم دهرخست وهک ته وهی گویم له هیچ شتی که
نه بووی، ته گهر چاوه پر سیحر و به هیزه کانی ته و نه بونایه که
وهک موگناتیس رایانکیشام، ته و ههرگیز جورته تی ته و نه مده کرد
بستی کیش لی نیزی که ببه و ه. هاوریکانی دنیا، هه موو جزره
پیوه نییه کیان له نیوان نیر و میدا قه ده خه کردبوو. (دنیا) ده یزانی
من که له ده و روبه ری ته و دا ده سووریمه وه له بهر خاتری ته وه،
له وهش ئه رخاین بوو که من له نیو هه موو ته و کچانه ی ته وی،
ته دنیا خزی بوو، ببوه جی سه رنجی نیگا کاتم، له وه ده چوو
هه ردوو کمان ساته وه ختیکی زۆر باشمان بو ته و چاوپیکه و تنه
هه لئبژاردبی، من له رابردو و شدا هه ولّم داوه به دوور له چاوی
پولیس ناسای هاورییان، قسه ی له گه لدا بکه م، که چی له
له حزه یه کی خیرادا بریاره که م گوژیوه و له وی دوور که و تومه ته وه.
ته و جارهیان پی ده چوو حه زی یه کتر بینین له لای هه ردوو کمانه وه
چه که ره ی کردبی. به لام من به نیگه رانییه وه له ته نیشتی دانیشتم،
ته و ههستی به بی ئوقره یی من کردبوو، که چی نه یده زانی چ
خۆشییه کی بی نه ندازه ئاوتنه ی نیگه رانییه که م ببوو، (دنیا) بو
ته وه ی ری له ترس و دوودلییه که م بگری، به چاویکی پر له میهر و

ئەوينەنە، داۋاي لىكردم گوى بۇ خويىندىنەۋەى شىعەرەكانى شل كەم،
لەو دەمە ھەستەم كرد ھەموو گيانم بۇ بىستىنى شىعەرەكانى ئەو
ئامادەيە، سەرەتا ھەر كە لىۋەكانى لىكترازاندى و يەكەم پەيىڧ لە
دەمىيەۋە دەرچوۋ، وا ھاتە بەرچاوم كۆمەللىك وردە پەپوولە لە
نىۋان لىۋەكانىيەۋە ھەلقىرىن، ئەو بە سەرسورمانەۋە ۋەك ئەۋەى لە
خەو بىدارم بىكاتەۋە، لە سەرخۆ رايىتەكاندىم، دەتوت دەيزانى لە
جياتى وشە، پەپوولە دەبىنم، بە بزەيەك ھەر لە شكۆفەى خونچە
گوللىكى دەكرد، تىمۆە رامما و وتى:

- ئەۋە لە كوئىت ھاۋرى سەران؟

نەمزانى چۆن ۋەلامى بدەمەۋە و چى پى بلىم، ئەو جارىكى
كە دەستى كردهۋە بە شىعەر خويىندىنەۋە:

- من و تۆ ھاۋرى

خەلقەندەى رەھىللە بارانىكى بەھارىي بووين
رووى تۆفانەكانمان لە شارەۋە بەرەو كىۋەكان دەبرد

من و تۆ ھاۋرى

بەر لەۋەى بىن بە رووبار

سنگى بەھارىان مىخەكپىژ كرد

من ئىستە دلۆپە بارانىكى ئەو رەھىللەم لە دوورى تۆ

تۆ ئىستە ئەو رەھىللەى بەبى دلۆپە بارانى من

چ حوزنىكى قوولە ھاۋرى

من تو نه بینم که له ویی

تۆش من نه بیننی که لیږم

(دنیا) که له خویندنه وهی شیعه که بزوه، له جیاتی شه وهی دهستخوشی لی بکه م، هیچم نهوت، شه وهستی به نارچه تبون و دلگرانی من کرد، ویستی شتی کم پی بللی، به لام نهیوت، له شوین شه ودا بزیه کی دیکه ی بز کردم و هه لسیاه سهر پی، دهفته ری شیعه که ی خسته وه بن هه نگلی و به چاویکی پر ماناوه سهیری کردم، ههر له وه دهچوو پیمللی " تو شه و کهسه نیت که من به دوویدا ده گهریم " به و نیگایه زیاتر ویرانی کردم، ناچار بووم هیزیک وه بهر زمانم بدهم و پیی بلیم:

- دنیا گیان شیعه که ت زور جوان بوو، به لام توخوا شه مهت بو کی نووسیوه؟

هه ناسه یه کی قول به نیو لیوه تهر و ناسکه کانی دنیا هه لکشا، پیده چوو به و پرسیاره ی من، یادگاریه کی زوری به بیر هاتبیته وه، له خومه وه حهزم کرد زیتر بیناسم و پرسیاره ی زورتری لی بکه م:

- شه کهسه له ژیان ماوه؟

- به للی، له ژیان ماوه و له ژیانیشما ماوه!

به رسقه که ی شه گهرچی بو من زور قورس و دژوار بوو، به لام نه مهیشت کاریگه ریبه که ی به سه رمه وه دیار بی. ویستم سوپاسی

بکەم بۆ ئەو یەکتربینیڤنەمان، کەچی ئەو بە پێش من کەوت و
تەوقەییەکی لەگەڵ کردم، بە شەرمیشەوێ چاوە ئارامبەخشەکی
بۆم هەڵبەری و وتی:

- سوپاس بۆ هاتنە کەت، بۆ گۆیگرتنە کەت.

(عەلپەزا) بە تیکردنی چایەکی دیکە منی گەراندهوێ نیو
زیندان، زۆر بە نەرمی وەک ئەوێ گوناحیکی دەهەمبەر من
کردبێ پێمی وت:

- ببورە، دەزانم خەیاڵت دوور رویشتبوو، ویستم بلیم لە
شیعەرە کەم گەیشتی؟

من ئەرخاین بووم کە ئەو پرسیارە ی لیکردم، سەروسیمامی
بە سوور هەلگەراوی بینیبوو، چونکە بەر لەوێ بەرسقی
بدەمەوێ، بە سەرسورمانەوێ پێمی وت:

- چییە، شتێک هەیه پێم بلیی؟ دەی، شیعەرە کەت بە دل بوو،
یان نا؟

بە بزەیه کەوێ پیموت:

- ئەوێ بۆت نووسیوێ شاعیرە؟

وێک ئەوێ بییەوێ خۆی لە وەلامە کە بدزیتەوێ، لە سەرخۆ

هەردوو دەستمی راگوشین و بە پیکەنینهوێ وتی:

- تۆ چیت داوێ لەمە، من دەلیم شیعەرە کە چۆن بوو؟

لهو دهمه له ژووری کارگیریهوه سیجار ناوی کهسیکیان بانگ کرد، تهواری هۆله که له بیدهنگیدا نقووم بوو، کهسه که که ناوی رهحیمی فهلاحیان بوو، خیرا خۆی ناماده کرد و بو شوینی مه بهست رژیشت، ئیمه ی زیندانیی هه ره هه موومان چاوومان بریبوو ده رگای هۆله که، فهزایه کی سامگرتوو هۆله که ی داگیر کرد، (عه لیره زا) وه ک نه یه وی کهسیکی دیکه گوئی له قسه کاغان بی، له سه رخۆ پی می وت:

- ئه و پیاوه حوکه که ی ئیعدامه، باوه ر ناکه م بگه رپتته وه!
دوو خوله کی نه برد، ره حیم گه پرایه وه و خواحافیزی له کو مئه ئیک زیندانی کرد، له نیو ئه و هه موو زیندانیانه دا ته نیا یه ک که س لیتی پرس ی:

- بوچی بانگیان کردی ره حیم؟

ره حیم ته نیا به ئاماژه، نه زانی نی خۆی له و بانگ کردنه ده بری، رهنگی له کهسیک ده چوو، خوین له له شیدا نه ماب ی، به زه جمهت دهیتوانی سه ری هه لبری، ئهنگوستیله یه کی زی پری هاوسه ری ته بی دایه ده ست یه کی له وان ه ی له ده ور وه ری ه وه وه ستابوون، گویم لی بو له سه رخۆ پی می وت:

- ئه گه ره نه ها تمه وه، ئه م پاسپار دیه بده ده ست ژنه که م، ئه و

خۆی تیده گا!

ره حیمی فلاحیان بهر له وهی رووی خوئی وهرگیږی و بړوا، به په له له هه موومان راما، دواتر ههردوو دهستی بهرزکردنه وه و به چاوی تژی له رۆندکان خواحافیزی له هه موومان کرد، من له شوین خۆمه وه چه سابووم، بیرم له وه ده کرده وه، که چۆن بهر له وهی په تیک بڅنه ملی ره حیمه وه، ره حیم هه ولئی ته وه ده دا دیمه نه کانی رابردووی له گه ل خیزانه که ی بهینیتته بهرچاو. پاش که میکی دیکه هه موو ره نگه کان له بهر چاوی ره حیم له نیو تاریکیه کی قه ترانیدا ده توینه وه، ئیدی کات و شوین له بیماناییدا کۆتاییان پیدی. ملیک به داریکدا هه لده واسری، چاویک بۆ ته به د هه لئایه ته وه ..

(عه لیره زا) به تۆمه تی ئه ندامبوون له ریکخراوی (فیداتیاییان ئه کسه ریه ت) شه ش سال حوکمی بۆ بړابۆه، ته مه نی له بیست و پینج سال تی نه ده په پری، زۆرینه ی کاته کانی یان به خویندنه وه ی رۆمان یاخۆ شیعرنوسین، یان به دالغه لیدانی قول به سه ده برد، هه ندی جاریش له بهر خۆیه وه قسانی ده کرد، راسته زۆرینه ی زیندانییه کان ته وه خه سله ته یان هه بوو، به لام عه لیره زا له نیو تیپامانه قولله کانیدا هه ستت ده کرد له گه ل که سیکی خۆشه ویست ده دوی، له چاوه پر میهر و خه نده هاویژیدا تیشکیک به ده وریدا په خش ده بۆه، هه ر له نیگای پر له نوری عاشقان ده چوو، ته وه له ده مانه هیچ که سی نه ده بینی، دلنیا بووم نه یده زانی له کویش

دانیشتوه و چ شتی له دهو روبه ریدا دهگوزهری، حه تمه ن روژانی ژووری ئینفرا دیشی هه ر بهو شیوهیه بهرپرکردوهه. لهوه دهچی خوشترین مه نزلگهی عاشقان ته نیایی بی، ئهوانه له نیو ئاپورای خه لکیشدا ته نیان، له نیو زیندانیشدا ته نیا له گه ل مه عشوقه کانیا ندا ده ژین. عه لپره زا ده بوایه روژانه چهند ده مژمیریک سه فهری خه یاله دوور و دریت خایه نه که ی بکر دایه. ئه و، له و گه شت و گه رانه ریدا رهنگی ئه و عاشقانه ی ده گرت، که له حالی ژووان دان، سیمای له وه ده چوو له با وه شی خوشه ویسته که یدا بی. ئه و، له زه مه نی کدا ده ژیا به دهر له هه موو ئه و یاسا و ریسایه ی که له نیو زینداندا بهرقه رار بوون. خوشترین ساته کانی ئه و، دابرا نیکی بی ئه ندازه بوو له ئیمه، توهانه وه بوو له گه ل ئه و کیژۆله یه ی که ناوی (دنیا) بوو. عه لپره زا هه ر ئه و کاته ی شیعره که ی بو خویندمه وه، له چاوی مندا په ی به نه ئینییه کی ده روونم برد، ئه وده م پرسیا ریکی بو چی بوو، به لام هیچی نه وت. دوا ی چهند روژ خوی هاته لام و به سه رسوورمانه وه له دور چاوه کانم راما و پیمی وت:

- تو دنیا ده ناسیت؟

من ته گه رچی ماوه یه ک هۆگری (دنیا) ببوم، به لام کاتی ک بوم ده رکه وت ئه و پیوهسته به که سیکی دیکه وه، ئیدی له نیو دلما

تهنیا وهك یادگاریهك مایه وه، ئه و كاته ی عه لپهزا ئه و پرسیاره ی
لینکردم، خویشم نه مزانی بو راستییه كه یم پینهوت:
- براده رانی ئیوه له لای ئیمه زور بوون، به لام نازانم (دنیا)
كامه بیان بوو!

زه رده خه نه یه كه خیرا هاته سه ر لیوه كانی عه لپهزا، وهك ئه وه ی
دلنیا بی كه من شتیکی لی ده شارمه وه، دووباره لیم پارایه وه و به
چاوئیکی دۆستانه و حوزن نامیزه وه وتی:

- ده زانی، به لام ناته وی پیم بلئی!
كه دیقه تم له عه لپهزا گرت، له قوولایی چاره کانیدا
تیشکیکم بینی، له نیو تیشکه كه دا روو خساری (دنیا) م بینی،
(دنیا) له ژیر هه مان ئه و داره پر قه د و گه لایه دانیشتبوو، به ده م
خه نده وه پیمی وت:

- سه ران ئه وه ی خویشم ده وی له ژیان ماوه!
عه لپهزا وهك ئه وه ی نه یه وی وه ختی خوی له نیو بیدهنگی
مندا به فیرۆ بدا، رووی خوی وه رگیرا و پشتا و پشت ههنگاوی
دوودلی نا و لیم دوور كه وته وه، یه كسه ر چووه سه ر قه ره ویله كه ی و
ده فته ری شیعه ره كانی له ژیر بالیفه كه ی ده ره ینا و ده ستی به نووسین
کرد. منیش له شوین خۆم هه لسامه وه و بریارم دا راستییه كه ی پی
بلیم، له وه ده مه له و دیو په نجه ره كه وه دیه نی به فربارینیکی به گورم
بینی. چه ند ههنگاویك له په نجه ره كه نیژیک بوومه وه. ئاوړیکم له

عه لپرهزا دایه وه. عه لپرهزا خه ریکی نووسین بوو، له هه مان کاتیشدا ئه و ملیپچه ی بۆن ده کرد، که له ملی ئالاند بوو. رهنگی ملیپچه که هه مان ئه و رهنکه بوو، که (تارا) ی کچه پیشمه رگه ی بنکه که مان له شه ویکی به فر باریندا بۆمی هیئا و به دهستی خۆی له ملی ئالاند. ئه و شه وه من و هاوړپیه که له نیو هه موو هاوړپیاندا خۆمان بۆ به جیهینانی کاریکی قورس و خه تهرناک هه لپژارد. له و شه وه دا کۆمه لیک چه کدار، شه که ت و ماندوو، بوونه میوانی ئیمه. له نیو ئه و چه کدارانه دا که سیک له نا کاو هه لسیاه وه و له پرمه ی گریانی دا و یه کسه ر به ربۆوه و که وته سه ر پشت، ئه و بویه ره هه موومانی چه په ساند، که هه لمانسانده وه و لیتمان پرسى:

- چی بووه، چ روویداوه؟! -

یه کیک له چه کداره کان له وه ده چوو به رپرسی مه فرده زه که بی به ناره چه تییه وه وتى:

- له سه ر ئه و شاخه ی پشتمان، چه کداریکمان لی به جیماره، که برای ئه مه یه!

زۆر به وردی ئه و شوینه یان بۆ ده ستنیشان کردین که چه کداره که یان لی به جیهیشتتوو. وه که بۆمانیان روون کرده وه، ئه وان زۆر به زه جه ت توانیبوو یان خۆیان له نیو به سته له که و به فری ئه و شاخه دا رزگار بکه ن. ئه و که سه ش که به جیمابوو، له وه ده چوو له په لویۆ که وتبی. لپرسراوی بنکه که مان داوا ی لیکردین دووانمان

خۆمان بۆ هېنانه وهى ئەو كەسە بە جىماوه هەلبەتتېرىن. بى دودلى
 من و ھاوپپىيەك دەستمان بەرز كرده وه. خېرا خۆمان نامادە كرد.
 لىپرسراوى بىنكەش دوو ولاخى بۆ هېناین، ھەموو ئەو شتانهش كە
 پىويست بوون لەگەڵ خۆمانیان بېھىن، خستماننە نىو توره گەى
 سەر پشتى ولاخەكان. بەر لە وهى بەرپى بکەوين، لە دوورى چەند
 ھەنگاويك (تارا) لەبەر دەمانە وه وەستابوو، نەمدەتوانى بە روونى
 چاوه رەش و قژە قەترانىيەكەى لەو شەو دەدا بېينم. ھەواى ئەو
 بىنكەيەش كە كەوتىوو ە بنارى شاخەكە، سارد و لەشەستىن بوو.
 (تارا) بە نىگەرانىيە وه لىم نىزيك كەوتە وه. بە ھەردوو دەستى
 ملپىچەكەى مىلى خۆى لە مىلى من ئالاند. ئەگەر ئەو شەو
 ساردوسرە نەبوايە نەمدەتوانى تىكەلبوونى ھەلمى ھەناسەى
 ھەردوو كمان بېينم، ئەرخاين بووم ئەگەر لەو شوینە تەنيا من و
 ئەوى لىبوايە توند لە ئامىزى دەگرم، بە ماچ ھىزى پى دەدام و بە
 چا و رەى پى دەبەخشىم. (تارا) تەنيا ئەو نەدى پىكرا پەنجەكانم
 بگوشى و لىو ە بەخەندەكانىم نىشان بەدا و لە سەرخۆش پىمبلى:

- ئاگادارى خۆت بە سەران.

لە دوای وشەى (سەران) بە ھەناسە ھەلماويەكەى كۆتايى
 بە وشەى (گيانى من) ھىنا، من تەنيا ئەو نەدىم بەس بوو، كە
 پىميوت "گيانى من" ھەستم كرد توانايەكى زۆر داخزايە نىو
 جەستەم. ئۆخزنى خۆشپىيەك لەنىو دەرووندا جىگىر بوو. ئىدى

دهستان له یه کدی بهردا و به خوّه لدانیکى خیرا میناک ئه وهى
 بۆ پیشبرکیتیهك بچم، خوّم له سه ر پشتى ولاخه كه بينییه وه.
 ههردوو کمان بهرپیکه وتین ، ئیمه شاره زاییه کى ئه وتۆمان له
 ریگاوبانه کان نه بوو. زیتر به زهین و ئاراسته ی کپوه که ملی
 ریگامان گرت. له وه شدا ولاخه کان وهك ئه وهى ئه و ناوه یان دیبى
 بۆ وه سو سه ههنگاویان هه لدینا. من بۆ خوّم حه ماسه یه کى سه یر
 هه موو گیانی داگرتبوو. وام هه ست ده کرد هه موو ئه و کاره م ته نیا
 بۆ ئه وه بوو دلئى (تارا) خوّش بکه م. ئیمه ئه گه رچى ئه و ئه رکه ی
 پیمان سپیردرابوو زۆر سه خت بوو، به لآم من له هه ر ههنگاویکمدا هیژیک
 له دهرووندا هه لده قولآ. جوّش و خرۆشیکى زۆر و گه رموگورپه کى پر
 چیتى به جه سته م ده به خشى، وام هه ست ده کرد ئه و هه وراز و عاسیانه ی
 ده مانپرین، راسته رپۆ بوون. زۆرمان نه مابوو بگه ینه بنارى شاخه
 مه زنه که، شه پۆلى بایه کى ساردوسر پرووبه پروومان هات، بایه که ئه وه نده
 به هیژ و خیرا بوو، ئه سپه کان له ئاستیدا وه ستان و نه یانته وانی
 ههنگاویکی دیکه بچنه پیش، من ئه گه ر خوّم توند به پشتى ئه سپه که وه
 نه گرتبا، ره نگبوو بگلام. (جه عفه ر سودانى)، که نه مده زانى بۆ ئه و ناوه ی
 له خو نابوو، به ئیشاره ت پى و تم هه تا زوه باشترا وایه بگه رپینه وه، له پر
 ته زوى ترسیک به گیاندا هه لگه را. هه ستم کرد زه وى قاچه کانی
 ئه سپه که م به خو وه راناگرئ، هه ر له وه ده چوو دواى که میکی دیکه، غلۆر
 بینه وه. (با)یه که تا ده هات خیراتر ده بوو، ترس و نیگه رانیش تا ده هات

زیتەر و زیتەر دهبوو، ئەسپەكەى من لە جىياتى ئەوہى بۆ پىشەوہە ھەنگاو
 بنى، ھىدى ھىدى بەلادا دەھات و بۆ دواوہ دەگەرپايەوہ، من ئاگام لە
 جەعفەر نەمابوو، كە ئەسپەكەى بە كام ئاراستەدا رۆشستبوو، چونكە
 نەمدەتوانى بۆ لەخزەپەكيش سەرم بەرز بکەمەوہ، دەمزانی ئەگەر وەكو
 چەسپ خۆم بە ئەسپەكەوہ نەنووسىنم، دەكەومە بەر غەزەب و توورەبى
 (با)يەكە. من ھەر بە زەين ھەستم دەکرد، ئەسپەكەم پشستاويشت دەروا و
 ناوہ ناوہش دەوہستى و توند پىيەكانى لە زەوى گىر دەكا، لەوہش
 دەترسام لەپەر ھەلخلىسكى و بکەوتتە نىو كەندەلانتيك و ھەموو شتيك
 بپرپتەوہ، كەچى ھەرچەند ئەسپەكە بۆ دواوہ دەكشايەوہ، فشار و
 قورسايى (با)يەكە كەمتر دەبۆوہ، تا واى ليھات توانيم لەسەرخۆ سەرم
 كىل بکەمەوہ. كە چاوم ھەلپرى سەرەتا ھىچ شتيك نەبينى، پەر بەدەنگ
 ھاوارم كرد "جەعفەر لە كوئى؟" دنيا كوشوماتەكەى ئەو شەوہ
 ھاوارەكەمى ھەللوشى، جارێكى ديكە دەنگم ھەلپريەوہ، ھىچ وەلانتيك
 نەبوو، ئەسپەكەم بۆ سەرەوہ تاو دا. ھەرچەند ئەسپەكە ھەوراز دەچوو،
 من بۆ دۆزىنەوہى جەعفەر تەنگەتاوتر دەبووم. جەعفەر لە ھىچ كون و
 قوژبنىكى بنارى ئەو شاخە مەزنە نە دەنگى ھەبوو نە رەنگ. ناچاربووم
 لولەى كلاتشيناكۆفەكەم لە ئاسمان بکەم و چەند گوللەبەك بتەقینم.
 ساتيكي كەمى پىچوو جەعفەر بە تەقاندنى دوو گوللە وەلامى دامەوہ.
 ئىدى بە ئاراستەى ئاگرى گوللەكان رۆشستم. جەعفەر لە پەناى بەردىك
 وەستابوو، كە لىي نىزيك كەوتەوہ، بە پىكەنينەوہ رۆوبەرپرووم ھات وەك

ئەو دەۋى ھېچ شتىك روۋى نەدەبى، بلەز خۇي ھەلدايە سەر پىشتى ئەسپە كە
و ھاتە تەنىشتەم. بە دەمى پىر لە دوو كەلى جگەرەو دە پىمى وت:

- ئەو بايە ھەر لە شەپۇلى توورەي دەرياكان دەچوو.

مىنىش لە سەر خۇ وتم:

- ئەگەر نەگەر پىتەو بەشە.

من و جەغفەر بى ئەو دەۋى ھېچ قىسەيە كى دىكە بەكەين چارەنووسمان
دايە دەست ئەسپە كان. ملىپچە كەي (تارا) م كەمىك ھەل كىشايە سەرەو دە
و دەم و لووتى خۇم بە تەواۋى پىداپۇشى. بۇنىكى خۇش داكشايە نىو
سنگمەو دە. بۇنى جەستەي تارا كە لە ملىپچە كەو دەھات، ھەموو
گىمانى تەنى. ھەستەم دە كرد تارا بە سەر ئەسپە كەو لە نامىزەم دايە،
روومەتى گەرمى لە روومەتى سارد و سىرەم دەخىشىنى، ھەلمى
ھەناسە كانى تىكەل بە ھەلمى ھەناسە كام دەبى. لە سايەي كزە رووناكى
ئەو مانگەشەو و لە نىو بەستەلە كى ئەو شاخە بەشكۆ و پىر نەپىيە دا،
چاۋە بزىو و قەترانىيە كان، نىگا پىر سىحر و لىوانلىو لە ئەوین و سۇزم
دەبىنى. تارا بە پەنجە ناسك و گىرگرتوۋە كانى، گەرمابى دەخزانە نىو
پەنجە ساردوسپە كام، لەو پىشەو دەل و دەروونى دە كەردە ئاگردانى عىشق.
من لەو دەمە نەمدەزانى بەسەر پىشتى كىوە رىدەكەم و بۇ كوى دەچم.
من ئەو دەم لە گەل كەسىكدا ھاوسەفەر و ھاودل بووم، كە ھىزى بە
فېنەكانى رۇم دەدا و دەبىردمە كەشكەلانى فەلەك. من وامدەزانى
بەسەر بەرمالى عەلئەدەينەو كىوە زل و زەبەلاھە كان دەبىرم و پاش

که میکی دیکه دهمه میوانی نهستیږه کان. نهو ملپیچه بو من وهک
 ملوانکه یه کی تاگرین، زستانی نهو کیوه ساردهی وهلا دنا و گهرمایي
 هاوینی دهخسته گیانم وه، سه فهری مهرگ و هاتونه هاتی نیو توفان و
 زهمینه شهختاوییه کانی بو ده کرده گه شتی نیو گول و باخه ریحانه کان،
 ملپیچه که ی تارا روچی تژی نیگه رانی و شه که تمی هیور ده کرده وه، من
 لهو سه فهره سه ره پوییه دا ته نیا له گه ل که سی کدا دنا خقم، ته نیا له گه ل
 روچی کدا سه رده که وتم، ته نیا منیش نهو که سه م ده بی نی. که چی دهنگی کی
 له نا کاو، که ههر له ته کاندنی زهوی ده چوو تارای لی جیا کرده وه. تارا
 خو ی ههر که گوپی له دهنگی جه عفر بو، له بهر چاوم توایه وه و ونبوو،
 جه عفر وهک له خهویکی خو ش به ناگام بینیتنه وه، هاواری کرد:

- هاوړی سهران له کویت؟ نه مه کانیبه که یه، ده بی کوره
 به جیما وه که لهم نیژیکانه بی.

له گه ل دهنگی جه عفر، وامزانی ته نه که یه ک به فراویان به سه رمد
 کرد. بایه کی سارد به سه ر ده موچاومدا تیپه ری. له سه ر نه سپه کان
 دابه زین. به فر له ژیر پیماندا وهک شهخته و ابو. نه سپه کاغمان له سه ر
 کانیبه که جیهیشتن. به پی ملی نهو توله ریگایه مان گرت بهر که له
 ناوه راستی شاخه که وه بو. هینده نه رویشتبوین گویمان له دهنگی بو
 ههر له دهنگی که وتنه خواره وهی به ردی کی زل ده چوو. که ناوړمان
 دایه وه، یه کی له نه سپه کاغمان که وتبووه نیو چالنیکی به فراه وه، ته نیا سه ری
 به دهره وه ما بوو. مشه مش و هه ناسه یه ک له دوا ی یه که کانی ده گه یشته

گویمان. جعفر به پهل پوزی بوی گه رایه وه، داواشی له من کرد له گه ران به دواي کوره به جیماوه که دا به رده وام بم. من له هوراز برینه که به رده وام بووم. که گه شتمه سه ره وه، ئاورپیکم له شوینه دایه وه که ئه سپه که له نیویدا گیر ببوو. جو له یه کم ده بینی، به لام بوم روون نه ده بووه که، چی روود دا. ئیمه ئه و شتانه ی، که بۆ سه فهریکی وا پیویست بوون، هیئابوومان. دلّم به وه خۆش بوو، که هه رده و کمان بیروکه و قازمه شان پیبوو. ده مزانی جعفر به زووترین کات ئه سپه که له نیو چاله به فرده که ده ده هیئنی، هه ریزه بریارم دا ههنگاوی خیرتر هه لئیم. به گویدی قسه ی هاوه له کانی کوره به جیماوه که، ده بوايه ئه شوینه ی من لیی وه ستام، کوره کم بدیایه. چهند جاریک هاوارم کرد "سواره، سواره" که چی وه لامیکم نه بیست. ترس و بیمیک هه موو له شی داپوشی. هیئده ی دیکه چومه پیش. له هیکر شتیک به بهر چاومه وه ره تبوو. موچر که یه که ته وای جهسته می ته زاند. گویم له چریه و هه ناسه برکیی که سیک بوو. کلاشینکۆفه که م به ده ستمه وه گرت و خیرا سواری کرد. له توله ریگا که ده رچووم. به سه ر به فرده که وه دانه ویمه وه. سهیریکی راست و چه پی خۆم کرد. په نجه م خسته سه ر په لاپیتکه ی تفهنگه که م. له دووره وه شتیکی ره ش ره شم بینی، له نیو به فرده که هیدی هیدی سه ری ده رده هیئنا، تا ده هات له بهر چاوم گه وه و گه وه تر خۆی ده نواند. بی ئه وه ی توؤز قالیک له ههنگاونان سل بکاته وه، رووبه رووی من هات، ترسیکی زور هه لمه تی بۆ هیئام. لووله ی تفهنگه که م به رز کرده وه، ویستم گولله یه کی پیوه نییم،

کهچی په شیمان بوومه وه. پیم باشر بوو، خومی لی نه بان بکه م. نهی خودایه نه مه چییه، تو بلتی ترس و سه رما نه قلی تیک نه دایم؟! هر که هه ستم کرد ته نه زه به لاجه که چند هه نگاویکی ماوه بگاته سه رم، بوی هه لسامه وه و لوله ی تفهنگه که م رووه و سنگی راگرت. له ناکاو گویم له دهنگی جه عفر بوو:

- نه وه چینه هاوری سهران؟!

- نازام، زه لامی کم بینی پان و دریت!!

جه عفر لیم نیریک بووه، به زه رده خه نه به که وه پیمی وت:

- که ی وه ختی تم قسه قورانیه؟ ده ی با سه رکه وین.

دوای نه وه ی چند هه نگاویکی دیکه مان هه لینا، جه عفر وه ستا. دواتر دانه و بییه وه و ديقه تی له به فره که گرت، له بهر خوییه وه وتی: "نه مه شوون پیی به کیکه له ریگا که وه ده رچوه!" هه ر دوو کمان به نه سپایی، به ناراسته ی شوون پییه که دا رژیشتین. له پر پیکه وه به چه په ساوییه وه له شوین خوماندا چه قین.

له دووری چند هه نگاویک، ته نیکی ره شی گرموله مان بینی.. من و جه عفر پیکه وه ناوی (سواره) مان له دهم ده رچوو، به لام هیچ وه لامی کمان گوی لینه بوو. به سه ر جه سته ی په پکه خواردووی کوره به جیما وه که دانه وینه وه. چند جاریکی دیکه ش ناومان هیئا. به هه ر دوو کمان ویستمان به رزی بکه ینه وه. هیچ سوودیکی نه بوو. کوئی

جهستهٔ بجو لاندبايه وه، ههستت ده کرد دهستت به پارچه شهخته يهك
 ده كه وي. من ههولمدا پيلوي چاوه كاني بو سهروه هه لپرم كه چي له وه
 ده چوو هه موو گياني له ههست و خوست كه وتبي. برپارمان دا خيرا
 بيخه ينه سهر پشتي يه كي له ته سپه كان. ته وه ي بو تيمه زور زه همت و
 جيي سه رسورمان بو، كه ههردوو كمان له ئاستيدا دهسته وهستان بووين،
 چونييه تي به ستنه وه ي (سواره) بو له سهر پشتي ته سپه كه. تيمه له وه به
 گومان بووين كه كوره روحي له بهردا مايي. له وهش ده ترسايين ته گهر زور
 به ديقت نه بين له به ستنه وه ي، رهنگبي شوينيك له جهسته
 به سه هولبووه كه ي بشكي! هه چو تيك بو به ته سپايي به رزمان كرده وه و
 خستمانه سهر پشتي ته سپيك و ههردوو پشدينه كه ي خوشمان ليكدا و به
 ستمانه وه. جه عفر ته سپه كه ي به دواي خوي داو منيش له دواوه
 ده رويشتم، هه به ريگاوه ته سپه كه ي ديكه شمان هيئنايه وه و به ريكه وتين.
 جه عفر ريشمهي تهو ته سپه ي له من وه رگرت كه كوره مان خستبوه
 سهري. منيش ته سپه كه ي ديكه م به دواي خومدا و چاوه دييري پشتي
 ته سپه كه ي پيش خوميشم ده كرد. ناوه ناوه ش هه كه ههستم به
 ماندوو بوون بكردايه، له ريگاي ملييچه كه وه هه ناسه يه كي قولم
 هه لده كيشا و سنگم تزي ده كرد له بوني (تارا). ههستم ده كرد تهو بونه
 له كاتيكي وادا زور پيويست بو، هي تزيكي له راده به دهري پي ده به خشيم،
 به تاييه تيش لهو كاتانه ي به هه ورازنيكه وه سه رده كه وتين، ته گهر چي له

گهړانه وده ماندا زیاتر روو به پرووی نشیو دهبوینه وه، به لآم نشیو کانیس له مه ترسی به ددر نه بوون، ټهو ریگاویانانه له همدی شونیدا وها ته سگ دهبوونه وه، ټه گهر زور ټاگامان له خوآمان نه بوايه، به خلیسکیك غلور دهبوینه وه. من بوخوم زیاتر له پینج جار به ربوومه وه، به لآم له هه موو جار ه کاندا به چوستی خوم قیت ده کرده وه، ههنگام هه لده هینايه وه. ټه وهی بو من جیگای سه رسورمان بوو، بو یه کجاریش جه عفر پیی هه لنه خلیسکا. له وه ده چوو خه یال و دالعه کام و ام لی بکن به باشی به ربی پی خوم نه بینم. ټیمه له ما وهی چوون و گهړانه وده ماندا ټه گهر کزه رووناکي مانگ نه بوايه، نه مانده توانی به سه ر زوریک له زه همه ته کانی رویشتن زال بین، ټیمه به باشی به رب پیی خوآمانان ده بینی، من تاخیر جاریش که به رب بوومه وه، زیاتر پیو هندی به وه وه هه بوو، که دیق ه تم له لاشه ی (سواره) گرتبوو. له وه ده مه وا هاته به رب چاوم که کوره هه ول ددها سه ری به ربز بکاته وه. ټهو دیمه نه وای لی کردم هه وساری ټه سپه کهم به رده م و له ټه سپه که ی جه عفر نیزیک بيمه وه. له وه ساته دا هه ستم کرد له نیو قوولایی دهر وندا موچر که ی خو شییه ک، ترسیک راوده نی. که ده ستم له نیو چاوانی (سواره) دا، ناوه ندی پشتم به عمرز که وت. ټهو کات جه عفر وه ک ټه وهی ټاگاداری به ربوونه وه کانی دیکه شم بووی، هاواری لیته لسا و وتی:

- چیه خه وت لیکه وتووه؟!

دهستبه جيّ ههلسامهوه و خۆم گهيانده جهعفر، ئهويش به
حهپهساوييهوه بۆم وهستا، بهر لهوهي ليوهكاني ليك بترازيني و پرسيارتيك
بكا، به پهله وتم:

- هاوريّ بهم چاوانهم بينيم سواره سهري خۆي بهرز كردهوه!
جهعفر وهك ههست بكا من كهسيكي ئاسايي نهيم، به گالته
پيكردهوه پييمي وت:

- ئهوه چيته تيكچووي، تو سهعاتيك لهم كيوه بهسته له كه ميئيتيهوه
ناييته شهخته؟!

جهعفر داواي ليكردم بگهريمهوه لاي ئهسپه كه م و باشتر ناگام
لهخۆم بي، من به گوئي ئهوم كرد، بهلام ههر كاتيك سهيري (سواره)م
بكردايه له بهر چاومهوه نهك ههر دهجوولايهوه، بگره ههلهدستايهوه و
قيت له سهه ئهسپه كه دادهنيشت، له وهش زياتر بزديه كي مندالانهي بۆم
دهكرد و له سهرخۆ پييمي دهوت:

- بۆچي منتان له نيو دلي ئه م كيوه مهزنه دهرهينا؟

- ئه گهر وامان نه كردبا گورگ ده بخواردي!

(سواره) به پيچهوانهي دانيشتنی ئاسايي رووي له من بوو،
پشتيشي له جهعفر، له نشيوه سهخته كانيشدا بي ئهوهي خۆي بگري به
هيچ لايه كدا نه ده كهوت. من زۆرجار به ريگاوه سواره م بهو شيويه
ده بيني، بهلام نه مده زاني بۆچي ئاوا خۆيم نيشان دهدا، له وهش سهيرتر

جەعفەر بوو، نەمدەتوانى چۆن ئەو راستىيەى پى بلىم كە بە چاوى خۆم دەمبىنى؟ لە شوپىنك ھەر بۆ ھەسانەو دەپەكى چەند خولەكى، ئەسپەكانمان راگرت، جەعفەر كە ماندووبوونىكى زۆرى پىوھ دياربوو، بەلام لە چاوەكانيدا ھەستم بە سەرکەوتن و شانازى بەخۆكردنىكى زۆر كرد، لىم نىزىك بۆوھ و وتى:

- سەران، چەند خۆشبوو ئەگەر سوارەمان بە زىندووبى ھىنابايەوھ؟

- راستە، بەلام نازام بۆچى...

جەعفەر لە لاشەى سوارە نىزىك بۆوھ، كەمىك بە لای دەموچاويدا دانەوييەوھ، بە سەرسوپمانەوھ تىيوەراما، گويم لىبوو لەبەر خۆيەوھ وتى: "ئاي خوايە، خۆ ھەردوو چاوى كراوھن!" "خىرا ھەلسايەوھ و يەكسەر بۆ لای من ھات، سەرەتا بە ھەپەسانەوھ و ھستا، شتىك كە دەبوايە ئەو كات بىلى، نەدەھاتە سەر زارى، بى ئەوھى ھىچ قسەيەك بكا، بۆ لای سوارە گەرايەوھ، منيش بە دوايدا چووم، جەعفەر دەستىكى سوارەى كە كەوتبووھ ژىرييەوھ، راکيشايە دەرى، پەنجەيەكى خستە سەر شادەمارى بازووى سوارە، منيش لەو دەمە لە چاوەكانى رامام، كەچى پىلوى ھەردوو چاوەكانى داخرايون، لەپەر جەعفەر وتى:

- ھاوپى خىراكە، پىدەچى ھىشتان مابى!

ھەر كە گويم لەو قسەيە بوو، بى ئەوھى ئىزن لە جەعفەر وەرگرم، كلاشىنكۆفەكەم لە شام داگرت و چەند گوللەيەكم بە دواى يەكدا تەقاند،

گولله كان هه موویان ئاگردار بوون، هیئندهی نه برد له بنکه که مانه وه به
 چهند گولله به کی هاوشیوهی گولله کاتم وه لامیان داینه وه، ئه وه نیشانهی
 ئه و ریچکه وتنه ی نیوان ئیمه و ئه وان بوو، که ئه گهر پیوستیمان به
 یارمه تی بوو، خیرا بگه نه لامان. ئیمه به ره و خوار به ریچکه وتینه وه. ئه و
 نشیوهی که له کۆتاییه که ی ده گه یشته وه بنکه که مان، زۆر رک و عاسی
 بوو. من بۆ خۆم له هاتنه خواره وه ماندا ههستم ده کرد جهستم له نیو
 حه ماسه یه کی سه یردا به ره به ره ده توتته وه، شویئیک وهک هیتیک
 موکنا تسی هه بی، بۆ لای خۆیه وه رایده کیشام، من وا خۆمام ده هاته
 بهرچاو وهک ئه وه ی له نیو قورگی مه رگدا که سیچمان ده ره یئابی، وام
 هه ست ده کرد به نیوه راستی خه لکانیک زۆر له گوند نیشینه کانی ئه و
 ناوچه یه دا تی ده پهرین، هه موویان به چه پله ریژان پیئسوا زیمان لی ده که ن،
 له دووره وه (تارا) به غاردان بۆم دیت، منیش ریشمه ی ئه سپه که م
 به رد ده م و به هه نگاوی به په له بۆی ده چم، خۆمان بۆ یه کدی هه لدا وین،
 هه ر له هه وا وه یه کدی له با وه ش ده گرین، که ده که وینه سه ر زه وی، له بهر
 چاوی خه لک ون ده بین و له و ناوه ده سریننه وه، سواره ش وهک مردوو یئک،
 په رجووی زیندوو بوونه وه به خه لکه که نیشان ده دا و به هیمنی له سه ر
 پشتی ئه سپه که دیته خوار، تیکه ل به خه لکه که ده یته وه! هیئنده ی
 نه برد کۆمه لیک هاوری گه یشتنه لامان، خیرا ریشمه ی ئه و ئه سپه یان
 گرت، که (سواره) مان له سه ر پشتیدا به ستبۆ وه. ئه وان له ئیمه به په له تر

دەرۆیشتن، من و جەعفەر بە کاوەخۆ ھەنگاومان ھەلدەھینا. ئەو
 رینگایەیی پێیدا دەچووینە خواری بەردەلان و تەسك بوو. لەگەڵ ئەو
 زۆریش ماندوو بووین، کەچی بڕیارمان دا ھەر بە پێ پرۆین. ئەسپە کەشمان
 لە رۆیشتندا زۆر چوست و چالاک خۆی دەنواند، ھەر خۆیشی وەك
 سەر قافلە بە پێشمان کەوتبوو. ئیمە دەبوا یە گۆپرایەلی ھەنگاوەکانی ئەو
 یین. من بە رینگاوە بیرم لەو دەکردەوہ "ئەگەر ئەو ئەسپانە نەبوونایە
 چۆن وا بە خێرایی ئەم رینگا عاسی و ئەم کێوہ بەستەلە کەمان دەبری؟" لە
 پشتەوہ دیکەتم لە ھەنگاوانەکانی ئەسپ گرتبوو، لە ریتمی جوولانەوہی
 قاچەکانیدا لەخۆبایوو نیتکی مەزەم دەبینی، ھەر لە کەسیك دەچوو
 کاریکی وا گەورە کردی ئاسان نەبی ئەوانی دیکە بیکەن، ئاخر ئەگەر
 ئەو نەبوا یە (سوارە) بەچی دەھینرایەوہ؟ ئیستە بە مردوویش بی ئەو
 کورەمان لەنیو دەمی ئاژەلە درندەکان دەرھینا. ئەگەر ئەسپە کافمان
 بەغەزریبان لە دوا پیدا چی روویدەدا؟ ئەسپ لەنیو ئەو شاخانەدا وەکو مرۆق
 میژوویەکی سەیروسەمەردی ھەبە. تۆ ناتوانی ئەسپ لە ژیان و میژووی
 تاقە گوندیک دابری. سەیرکە ئیمە لەو گوندەیی کە بۆ خۆمانمان چی
 کردوہ، ئەگەر ئەسپیک یاخۆ ئاژەلێکمان لە جۆری ئەسپ نەبوا یە چۆن
 دەمانتوانی لەوی بژین؟ ئەسپە کافمان نەك قورسایي ژیانئیمەیان کەم
 دەکردەوہ، بگرە لە سای سەری ئەوان دەمانتوانی بەردەوام کۆمەلێک

خانوق قیت بکهینهوه. ئەگەر ئەوان نەبوونایە چۆن دەمانتوانی ئەو هەموو
دارە زل و زەبەلاحانە لەو دۆل و عاسییانە دابگرین؟

ئێمە جەستەمان لە زستانە ساردوسپرەکانی ناوچە شاخاویبەکان بە
شانوشەو کەتیی و لاخەکانمان گەرم دەکردهوه.. تارا گیان خۆزیا هەنگاوه بە
شکۆکانی ئەو ئەسپەیی پێشمانت دەبینی، ئەو کات لەو تێدەگەیشتی،
کە بەشیکی زۆری نازایەتی ئێمە، لەنیو چاوانی ئەسپ و هاوئەکانی
دایە. من لەو باوەرەدام لێرە ئەوینیش بەبی هەبوونی ئەسپ ناکرێ! لێرە
ئەو ئەژدە ئەو کێویبەکانن خێراییی بە ژیان دەبەخشن لە سەرکەوتن و
ژێرکەوتنەکانیشمان بە هانامانەوه دەهاتن.. تارا گیان دواي کەمیکی
دیکە بە چاوی خۆت گەورەیی و پاساوی هەبوونی ئەسپەکانت بۆ
دەردەکەوی. دەزاتم لە بینیینی ئەو ئەسپەیی کە (سوارە)ی هیناوەتەوه، بی
تۆقرەیی هەموو گیانت دادەگری، لە یەکەم ساتدا نەفرت بۆ ئەو ئەسپە
دەنێری، کە هەوایی مەرگی کەسیکی بۆت هیناوەتەوه، لەو هوش ناخۆشتر
لەوانە بی دواي ئەوێ ئەو کۆمەلە هاوڕێبە دەبینی، کە تەنیا بە یەک
ئەسپ گەراونەتەوه و من و جەعفەریان لە گەل نیبە، حەتمەن تووشی شۆک
و حەپەسان دەبی و خۆت پێ راناگیرێ و پڕ بە دەم هاوار دەکەي "ئەي
سەران و جەعفەر لە کۆین هاوڕێیان؟! هیندە نابا دلت بە هاتنەوهی ئێمە
خۆش دەکەن، دواتر یە کجی خۆت لەنیو حەشاماتی هاوڕێیان دەدزیتەوه
و بە ئاراستەي ئێمە هەنگاوهنێي. من دەزاتم هاتنەوهم بۆتۆ لە هەموو

ھەوالئىك خۇشتەرە . من لەوھ تى دەگەم، كە تۆ ناتوانى چاودېرى گەرانەوھى
 لە سەرخۇي ئىمە بگەي، لەوھ دلئىيام لە دوورى بىكەكەمانەوھ بە
 دەرۋونىكى تىزى لە ئەوین و شانازىيەوھ بۆم دەوھستى، بى ئەوھى گوى بە
 ھاوپرى جەغفەر بدەي، توند باوھشم تىۋەردىنى، منىش وھەا بە خۆمەوھ
 راتدەگوشم تا ئەو شوينەي، كە لەئىتودا ون دەم، ئەو كات من و تۆ
 بەئىو بارەگەكەمان و بە بەر چاوي ھاوپرىيانەوھ ماچى گەرانەوھ و
 سەركەوتنمان لە يەكتر دەكەين، كە گەرانەوھ لەسەر بانى بەرزترىن
 خانووي بارەگە، لەبەر دەم و چاوي زەق و نىگا سەرسامەكانى ھاوپرىيان
 ئەو شىعەرە دەخوئىنمەوھ، كە تۆ حەزت نەدەكرد بۆ كەسى بخوئىنمەوھ و
 بىدەم بە ھىچ كەسىكىش، بە ھەموويان دەلئىم بوھست، ھەوالئىكى خۇشم
 پىيە، ئەوان نازانن من چىان پى دەلئىم، لەپر ئەو كاغەزە قەدكراوھى نىو
 گىرفانم دەر دەھىنم، لە جىاتى ھەوالئەكانى شەر و پىكدادانى چەكدارانى
 شاخ، شتىكى دىكەيان بۆ دەخوئىنمەوھ و دەلئىم:

- من شوون ھەلگىرى تىشكى نىگاكانى تۆم

من لەتۆدا بۆنى رووناكى دەكەم

لەئىو تۆدا گوى لە تارىكى دەگرم

من بزەكانت وەك تىنودەتى دەخۆمەوھ

لەئىو توورەبى تۆدا سەما دەكەم

بە حەرفەكانى وشەي ئەوین

په يکړی ماچيکت بو ده تاشم
له فينکي چاوه کاتندا
ته لاريک له ههوا ساز ده کم

که شيعره که ده خوښمه وه هه موويان چاويان ته بله ق ده بي، نه و کات
له نهيني پيوه نديي من و تو تيدده گن. . من هر له خه يالي نه و دا بووم،
که تارا به چ شيويه که پيشوازم ليده کا، چيم پي ده لي. زورمان نه ما بوو
بگه يينه وه بنکه که مان، هيدى هيدى ديمه نه کاني بهر چاومان رووناکتر و
سافرته ده بوونه وه. له نيوان قه دى داريه رووه کاني بهر ده مى گونده که مان،
که سيک به درده که وي. ترپه کاني دلّم خيرتر لي ده دن، جهسته يه که
ده بينم به خيراي ديتته پيش، له وه ده چي ته ويش شيه بيني، له پر نه و
ده وه ستي و شيه ش به دوويدا له شوين خومان ده چه قين. من و جه عفر
نيگا کافمان به ريه که ده که ون، هر دوو کمان له يه کدي تي ده گه ين. جه عفر
بزه يه کم بو ده کا، به نامازه تيم ده گه يني، که خيرتر هه نگاو هه ليتم بو
ته وه ي زووتر بگه مه تارا. من نازاتم بوچي نه و کاته ي نه و ده بينم هيچ
شتيک به بهر چاومه وه وه ک خزي نامينيته وه؟ هه ستم ده کرد پييه کاتم له
زه وي داده برين، شتيک ده بينم له بوشاييدا هه نگاو هه لده هيني، منيش
به نيو قه د و گه لاي داره کاندا رووه و ناسمان هه لده گه رپم، جهسته يه که زور
به تين و تاو ديتته نيو باوه شم، روومه تيك نهرم، سارد به شنه باي به ياني،
خوښي جه ستم به گه ر ده خه ن و مه و داي بينيم لي ده سيپنه وه، له و ده مه

هيچم پى نىيه بىدهم به تارا، تهنيا مليپچه كەى خۆى و برىك شەرمى نىو
هەزەكان!

سوپاس بۆ ئەم مليپچەت، لە چوون و هاتنەوهدا باوەشى گەرمى
تۆى پى بەخشىم! تارا مليپچەكە دەكاتەوہ مەلم و لەسەرخۆ بە گویمە
دەچرىپىنى و دەلى:

- بۆ ئەوہى ھەردەم لە باوەشت بى، پىشكىشى تۆ بى!
ئىمە چەند ھەنگاوىكەمان دەمىنى بگەينە نىو بارەگەكەمان، لە
ھىكرا لە سەربانى چىشتخانەكەمان، چەند چەكدارىك روى لوولەى
تفەنگەكانيان لە ئاسمان دەكەن و پىكەوہ پەلاپىتكەى تفەنگەكانيان
رادەكىشن، ئىمە بە تەقەكانيان ورو كاس دەبين، بۆ چەند چركەيەك ترس
بەگياناندا ھەلدەگەرى، ئەسپەكەمان ستۆپىكى بە پەلە دەكا و لەگەلدا
ملى بۆ ئاسمان بەرز رادەگرى و دەحىلىنى، دواتر ھەركەسە و
تفەنگەكانيان لە شان دەھىننە خوار و لوولەكانيان لە ئاسمان دەكەن و
چەند گوللەيەك دەتەقىنن، من و تارا و جەعفەر لە شوپىن خۆمان
دەوہستىن، ئەسپەكەشمان لە ترس و تۆقىن نازانى بۆ كوى رابكا، ئەو
دەبوايە لەوى دووركەوتتەوہ و خۆى لەنىو شرىقەى گوللەكاندا قورتار بكا،
يەكى لە چەكدارەكان لە ئىمە نىزىك دەبىتتەوہ، بە زەردەخەنيەكەوہ
بۆمان دىتتە پىش، ھەر لە دوورەوہ دەستخۆشى لە من و جەعفەر دەكا و

ناماژەش بۆ شوپىنيك دەكا، كە سوارەى تيا بوو، بە دەمى پر لە قسە و
حەپەسانەو پىمان دەلى:

- سوارە زىندوو بۆتەو!!

عەلپەزا هەستى بەوە كرد كە من دىقەتم لە مەلپىچەكەى گرتبوو.
خىسەيه كى واى بۆ كردم وەك ئەوەى پىم بلى (ئەوە بۆ كوى چووى
سەران؟) من نەمتوانى هىچ شتىكى پى بلىم، خۆيشم نەمزانى بۆچى
نوتقم گىرا، عەلپەزا لەسەر قەرەوئەكەى هاتە خوارى، زۆر بە نەرمى
دەستىكى خستە سەر شاتم و پىي وتم:

- ئىمە هىچ شتىك نامانكوژى تەنيا يادگاربيەكان!

عەلپەزا راستى فەرموو، بەلام پىچەوانەكەشى هەر راست بوو،
بۆيە منيش لەسەرخۆ وتم:

- بەلام لىرە لە رابردوو زياتر بە چ شتىكى دىكە دەژين؟

عەلپەزا قەناعەتى بە قسەكەى منيش هات. بە جوولانەوەى
سەرى تىمىگەياند كە قسەكەى منيش هەر راستە، بەلام بۆ ئەوەى
هيندىك گەشبينم بكا و كەمىك لە كەنارى بى ئومىدى دوورم بختەو
دەمى هينايە بن گويم، وەك ئەوەى نەيهوى كەسىكى دىكە گوپى لەو
قسانە بى، بە دەنگىكى نزم، وتى:

- ژيان بى تايىندە نابى سەران!

- بەلام لىرە بۆ كوشتنى تايىندە چى كراو!

عه‌لپرەزا دەستی له‌سه‌ر شانم هه‌لگرت و پروبه‌پرووم وه‌ستا،
وێده‌چوو ئه‌مجاره بیهوی زۆر به‌ جدی له‌گه‌لم بدوی:

- راسته به‌لام ئه‌وان نه‌ ده‌توانن تاینده‌ی خۆیان به‌سه‌ر هه‌موو
خه‌لكیدا بسه‌پینن، نه‌ده‌شتوانن تاینده‌ی تێمه بسپرنه‌وه.

ئهو برادره‌ چاو ره‌ش و گه‌شه ئازهریه، هیئنده به‌ جدی و
گه‌شبینیه‌وه قسانی ده‌کرد، هه‌ر له‌و زیندانیه‌وه ده‌چوو، که سالانێکی
زۆریان له‌نێو زیندان به‌سه‌ر بردی و بیانیه‌وی گروتینی به‌رگری و خۆراگری
بده‌نه گیراوه تازه‌کان. شیوه‌ی قسه‌کردن و به‌رخوردی ئهو کورپه‌ وای
لیکردم له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا باوه‌رێکی زۆری پێ بکه‌م، هه‌ر کاتیک
هه‌ستم به‌ دلته‌نگی کردبا لێ نێزیک ده‌بوومه‌وه، ئه‌ویش خێرا به‌ چایه‌ک
پیشوازی لێ ده‌کردم. من له‌و کورپه‌ فێریووم که‌ بکارم به‌ درێژایی ئهو
هه‌موو رۆژ و مانگه‌ی له‌ زیندان بووم، له‌ چا زیاتر ده‌مم بۆ قومه‌ ناوی
نه‌بم، رۆژانه تا ده‌ چام له‌ ترمزه‌که‌ی عه‌لپرەزا ده‌خوارده‌وه، له‌ دوایدا له
ریگای ئهو ئافره‌ته‌ی که‌ به‌ ناوی دایکه‌مه‌وه ده‌هاته لام ترمزیکم بۆ هات،
ئیدی خووخدیم به‌ چا خواردنه‌وه گرت. من که‌ له‌ شاخیش بووم هه‌زم له
چا خواردنه‌وه ده‌کرد، به‌لام زۆرینه‌ی چایه‌کانم به‌ تالی ده‌خوارده‌وه،
خۆشترین ساته‌کانی چا خواردنه‌وه‌شم ئهو رۆژه بوو، که‌ من و تارا دوا
ناخواردنی نیوه‌رۆیه‌ک بریارمان دا له‌ باره‌گه‌که‌مان دوور بکه‌وینه‌وه و
به‌ره‌و بناری ئهو شاخه‌ هه‌لکشپین که‌ که‌وتیه‌و پشت بنکه‌که‌مان، له‌وی

ناگرېکمان کردهوه و چامان له نیو قووتی ناوی ته ماته سازکرد، تارا له بهرانهر من روښتنبوو، ديقه تی له ناگره که دابوو، نه مده زانی هزارن له چی ده کاتهوه، به لام لهوه دهچوو، خه یالی بو ناینده یه کی دور روښتنبی، من وامههست ده کرد له نیو خه یالی نهودا پشکینکی سهره کیم بهر که وتوو، دمه نه خه یالوویه که ی هینده سهیر و سهرنج راکیش بو، هر لهوه ی ده کرد له فیلمیکی پر کیشمه و درامی پروانی، نهو کاته ی چایه که شم بو راگرت، هر ناگای لی نه بو، ناچار بووم که میک شانی راته کینم. تارا له گهل راجه نینه کهیدا بزیه کی بوم کرد و پیلوی چاویکی بوم نوقاند، وام ههست کرد روح و جهسته م به نیو چاویدا روچوو، تقوومی دنیای خه یالاتی نهو بو.

من بو ساتیکی که م هیچ پیوه ندییه کم به دنیای دهره ودها نه مابوو، له پر په نجه یه کی نهرم و ناسکی نهو، به سهر په نجه کاغدا تیپه ری، که سهیرم کرد قومیکی له چایه که ددها، دواتر یه کسه ر پیمی وت:

- نه مه بو وا شیرینت کردوه؟

ویستم پیی بلیم (نه مه زاری تو یه شیرینه!) که چی خیرا وتی:

- ده تامی بکه بزانه ده توانیت بیخو یته وه؟

په رداخی چایه که م لی وهرگرت و قومیکم لیدا، چاوم بریه نیو چاوه پر داخوازییه کانی، له چرکه یه کدا روومه تی سوور هه لگه را، نیگام که وته سهر لیوه کانی، لیوه کانم وه بهر تیری نیگاکانی که وتن، لهو ده مه خویشم

نەمدەزانى لە كوێى ئەو سەرزەمىنەم، من تەنيا جەستەيەك بووم بەهيزى
 بايەك كە لەنيويدا ئەمسەر و ئەوسەرم دەکرد، لە شويئىكەوه هەلڤەكشام
 بۆ شويئىكى دىكە، پەلەم بوو لەنيو جەستەيەكى دىكەدا جىگای خۆم
 بکەمەوه، لەويدا بە هەر چوار پەلم بە هەورازىكى پر موچرکە و خۆشيدا
 هەلگەپریم، من هيچم نەدەيىنى تەنيا هالآوى گەرمى هەناسەکانى تارا،
 ئەو هەناسانە گرتىک بوون بە خويئى جەستەمان هەلآيسابوون، من دەم
 بەنيو گوڤە شەکرەکان و سېوہ تورت و تەرەکاندا هاتوچۆيان دەکرد، ئيمە
 نەك جەستە و رۆحمان تىكئالآو و ئاويتەي يەكديى بيوون، پەيقەکانيشمان
 لەنيو ناگرى هەناسەکانماندا دەسووتان، من تەنيا لە دوا چرکەکانى شەپرى
 جەستەکانمان، لە دواى گەمەى موچرکەکان، گويم لىبوو تارا وتى:

- نەمگوت چايەكە زۆر شيرين بوو؟

منيش بە پىكەنينەوه كە هيشتا سەروسيمام لەنيو قژە پەرش و

بلاوه كەيدا بوو پىموت:

- بەلى وابوو، بەلام دەموزارى تۆ لە چايەكە شيرينتر بوو!

هەردووكمان بۆ دواجار توند ناميزمان لەيەكديى وەرينا و

نيوچاوانمان لەيەكديى سوواند. پىكەوه هەلساينەوه و ئاگر و قوتيبە

چايەكەمان لە پاش خۆمانەوه جيھيشت...!

دەمويست يەكئىك لە يادگاربيەکانى شاخ بۆ عەلپرەزا بگيرمەوه،

بەلام بانگەوازيك كە لە بلندگۆي هۆلەكە گويبىستى بووين ئەو دەرفەتەي

پینهدام، نهك ههر رپیی لینگرتم، بگره ترسیکی زۆریشی خسته دلئی ههردوو کمان. عه‌لپه‌زا که گوئی له دهنگی خۆی بوو، وهك شه‌وهی قهت چاوه‌رپیی شه‌و بانگ‌کردنه‌ی نه‌کردبۆ. یه‌کسه‌ر ره‌نگی سپی هه‌لگه‌په‌را. بۆ شه‌وهی هیچ قسه‌یه‌ك بکا، بۆ لای قه‌ره‌وتله‌که‌ی گه‌راپه‌وه. شتیکی خسته گه‌رفانی و خه‌ی‌را گه‌راپه‌وه لای من. بزه‌یه‌کی نیگه‌راننا‌می‌زی بۆ کردم و ده‌ستیکی خسته سه‌ر شام. ویستم په‌رسیاریکی لی بکه‌م، که‌چی شه‌و، وهك شه‌وه‌ی که‌سیکی نی‌زیکی خۆی جی به‌ئیلی پیمه‌وت:

- شه‌گه‌ر ئازاد بوویت، سلاؤ له (دنیا) بکه‌!!

شه‌ی خودایه‌! پهی ده‌چی هه‌موو نه‌ئینییه‌کی له چاوی مندا خویندیته‌وه. بۆچی شه‌و قسه‌یه‌ی بۆ شه‌و ساته‌ ناخۆشه‌ هه‌لگرتبوو؟ ده‌بۆ بۆ کوئی به‌هن؟ حه‌تمه‌ن ده‌زانئ جارئکی دیکه‌ نایه‌بنمه‌وه، شه‌گه‌نا بۆ شه‌و قسه‌یه‌ی کرد. من قه‌ت عه‌لپه‌زام به‌و داهه‌ی‌زان و نیگه‌رانییه‌ نه‌هه‌بیبوو، شه‌و شه‌گه‌رچی کورپئکی زۆر بیده‌نگ و که‌مدوو بوو، به‌لام بۆ من جی‌گای سه‌بووری و ئاوه‌دانی بوو. که‌ عه‌لپه‌زا بۆ دوا‌جار نی‌گای له نی‌گا‌کانه‌م گه‌ر بوو، هه‌ستم کرد له ژبانیدا شه‌وه بۆ جاری دووه‌مه‌ زه‌به‌رئکی قورس به‌ حه‌زئکی ناسکی ده‌که‌وی، شه‌و کات زانیم که‌ من بۆ شه‌و، له‌نیو شه‌و زیندانه‌ دا چ په‌یامئکی شیرین بووم، ره‌نگبۆ قه‌ت به‌ خه‌یالیدا نه‌هاتبۆ که‌ روژئیک له‌ روژان ئاوا به‌ ریکه‌وت له‌نیو شه‌و هۆله‌ بۆ شه‌مانه‌دا منیک بدۆزئته‌وه، که‌ بۆن و په‌یام و یاد‌گارییه‌کانی (دنیا)ی شه‌وم پهی بی‌ت! ئیدی

رۆژەکانی زیندان لە دواى ونبوونى عەلپەززا زۆر بە سەختى تى
 دەپەرىن، زۆرىنەى بەپانىيان هەر کە لە خەو بیدارىيان
 دەکردینەو، دەبوايە ئاورپیک لە شوینى ئەو کورپە بدەمەو، وەک
 ئەوێ چاوەرپى گەرانەوێهەکی لەناکاوی ئەو بۆم. ئاریشەى ئیئە
 لەو زیندانە ئەو بوو نەماندەویرا لەو کەسە بپرسین، کە لەپەر
 پەلکیشى دەرەو دەکرا. رۆژانە خەلکی نوپیان دەهینایە
 هۆلەکە و کەسانیکى دیکەیان بۆ شوینیکى دیکە دەبرد.
 زیندانییەکان بە ئامازە لە یەکیدیان دەگەیان، کە ئەوێ لەلای
 ئیئە دەبردرا، مەحالی بوو بگەرپندریتتەو. لە زۆرىنەى
 دۆخەکانیشدا بە مەرگ ئاشنا دەکران. ئەوانەى لەو ماوەیەدا
 لەتەک من دادەنیشان، ناوە ناوە یەکیکیان لى بانگ دەکرده
 دەرەو، کەمیان دەگەرانەو. لە دە کەس تەنیا چوار
 مابوونەو، هەموومان لە چاوەروانییەکی ترسناکدا رۆژ و
 شەومان بەسەر دەبرد. مەرگ خۆى بە رووخسارى هەر
 چوارمانەو هەلۆاسى بوو. من هەستم دەکرد ئەتوار و
 هەلسوکەوتم بە بەراورد لەگەڵ ئەوانى دیکە زۆر باشتر بوو. بەو
 دللى خۆم دەدایەو، کە لە دەرەوێ زیندان هەولتیکى زۆرم بۆ
 دەدرى بۆ ئەوێ ئازاد بکریم، بەلام کەى و چەندى دیکە
 دەمیتەو، ئەو نەمدەزانى. لەو ماوەیەدا چەند جاریکى دیکە

راپيچي ژووري ليځکولينه وهيان کردم، ئەوان تەنيا يەك داوايان
لي دەکردم و دەيانوت:

- ئيمه دەمانهوي نازادت بکهين!

منيش به سەر سوپمانه وه دەموت:

- سوپاستان دهکەم.

که چي هەمديسان قهوانه کهيان بۆ لي دەدامه وه و

دەيانوت:

- به و مەرجهي بليئي کۆمۆنستم!

من ئەگەرچي باوهري تهواوم ههبوو که ئەوان له
کۆمۆنستبووني من دلنيابوون، به لām سهريان له وه سوپما بوو،
که چۆن له کاتي ليځکولينه وه کان بي ئەوهي تۆزقاليك تووشي
شلەژان بم، به کهلهيه کي سارد پيم دهوتن "ئاخر من راستيم
پيڳوتون، چ بکهم که ئيوه باوهر به قسه کانم ناکەن!" عه لپره زا
زۆر جار پيي دهوتم "ئەگەر ساليځکي دیکهش ليره بمينيته وه،
نه کهي قسه کانی خۆت بگۆري!" به لām له دواي ونبووني عه لپره زا
هه موو شتيك له بهرچاومدا دهگۆرا. ههستم دهکرد ژيان به
خهستي تفتوتال دهبي. رۆژ به رۆژ خواردنیشم له بهر چاو
دهکوت و ئيشتيهام بۆ هيچ خواردنيك نه دهما. تواناي
قسه کردنم له گه ل که سانی دهوروه ر ئيجگار که ميبۆوه. ديقه تم

له رووخساری هرکی بگرتبا، دیمه نیکی سهر خوی نیشان
 ده دام. هیچییه که له و دیمه نانه له مرۆفیان نه ده کرد. سیمای هیچ
 که سییکم وه کو جارن نه ده هاته بهرچاو. ئه و چا خواردنه وه یه
 که له عه لیره زا فیربووم به یه کجاری ته رکم کرد، خولقو خویه کی
 زۆرم دایه جگهره کیشان. زۆرم بیر له وه ده کرده وه به خۆم
 داوایه که پیشکیشی بهرپوه بهری زیندان بکه م راست و ره وان پیی
 بلیم "به لئی من کۆمۆنستم" قایيله چیم لی ده که ن، زۆر زۆر
 سالیکی دیکه م له زیندان ده هیلنه وه. خۆ من خه لکی ئیره نیم.
 چیان داوه له من. من که سالیکم زیاتر له زیندان به بی
 دادگه بیگردن تپه پراندبی، با سالیکی دیکه ش له و نازار و
 چاوه روانییه دا بهییلنه وه. ئه وانه سه بری ئه یوبیان هیه، چ
 په له یانه، سه دان بگره هه زارانی وه که منیان به هه مان شیوه ی
 من هیشته و ته وه. ئه وان ته زموونیکی زۆریان له سه ر گرتن و
 گۆشه گیرکردن و شه که نه ی رۆحی هیه. داخوا په روه نده که ی
 من که و ته ده ست کی، ته ویش که ی و به چ جوړیک دوا
 پیشنیاز و بریارم بو ده رده کا. ته گهر که سیکی به ویزدان و
 ئیماندار بی رهنگبی له وه تیبا که من هیچ مه ترسییه کم بو
 سه ر ئه وان نییه، به لام کی ده لئی به هیزکردنی ئیمان و ویزدان
 له وه دا نابینته وه که که سیکی وه که منی بکه ویتته ده ست و

كۆتايى بەو بېنە و بەردەيە بېنى؟ سەيرە هيچ كەسيك لەوانە
 تېناگا، جارى وا ھەبوو ھېندە نەرم بوون لەگەلما، ھېندە
 نەدەما باوھەريان پى بکەم و راستيەكەيان پى بلىم. گەلى
 جاريش بى ئەوھى پەنجەيان بە پەنجەم كەوتبى و يەك قسەشيان
 لەگەل کردېم، لە ژوورى ليكۆلېنەو بە جييان دەھيشتەم، لەوھ
 تى نەدەگەيشتم بۆچى ئەو رەفتارەيان لەگەلدا دەکردم، بەلام
 ھەستم بەوھ دەکرد، كە ئەو بى بايەخى و فەرامۆشکردنەيان زۆر
 لە جوپىن و ئەشكەنجەدان بە ئازارتربوو. من دواى بردنى
 ەلپەزا و لەبەرچا و نەمانى كۆمەلېك زىندانى ديكە، لەحزە بە
 لەحزە پايەكانى گەشبىنېم دادەرما و تروسكايەكانى ھيوا
 دەكوژانەوھ. ئاخەر ھەر كەس لە جيگاي من بوايە زۆر زەھمەت
 بوو تۇزقالېك ئومىدى بە ژيان بىنى، بە تايبەتېش ئەو شەوھ
 شوومانەى كە زىندانەكەيان لى دەكردىن بە گۆرستان. ئىمە كە
 كۆمەلېكى كەم مابووينەوھ ھەر لەو مەپرە گىژانە دەچووين، كە
 ھاويان بە دواى سىبەرى يەكدى رادەكەن. ئەو شەوانە بۆ
 ھەموومان شەوانى تۆقىنەر و پەيامھېنەرى مەرگ بوون. ھەر
 كە دەرگاي ھۆلەكە دەكرايەوھ مېشولە لە فېرىن دەوھستا و
 ديوارەكان لە بېدەنگيدا نقووم دەبوون. ئەو پياوھ رېشدارەى كە
 دەھاتە ژوور و لېستېكى ناوھەكانى بە دەستەوھ بوو، لە چاويدا

كۆمەلە گورگيېك و دەستەيەك لە چەكدارانى حازر بە دەست بۆ
گرتن و كوشتن دەبينران، ئەو كاپرايە كە ناوى زىندانىيە
داواكراوەكانى دەخویندەو دەتوت دەنگى لە بلندگۆيەك
دەردەچى:

- بى دواكەوتن، خىراكەن لە دەردەو چاوەرپىتانين!

بى ئەوئى هەيچەك لە داواكراوەكان نەيان لىوئەبى
تەنيا بە دەست و چاوخاڤىزيان لە ئىمە دەكرد و دەرپىشتن،
لەبەر دەرگاش بۆ هەتا هەتا تاخرين ئاوردانەوئەيان لە پاش
خۆيانەوئە جى دەهيشت، من ئەوئى لە هەموويانەوئە بۆم
بەجىدەما نىگا تىكشكاوئەكان و جەستە تەسلىمبوئەكان بوون
بە مەرگ، هەر كاتىكيش دىقەتم لە شوئىنى هەر يەكئىكيان
بگرتايە، دروست گۆرئىكم دەبينى. ئەو هۆئەى كە منى تيا بووم
وئەك گۆرستانئىك دەهاتە بەرچاوم، كە مردووەكان چاوەرپى
ناشتن بوون. من بۆ خۆم شەوانە هاوئارى ئەوانم گوى لى دەبوو،
دەنگى هەموويانم دەناسىيەوئە. كە سەيرى قەرەوئىلە قالاكانم
دەكرد، هەموويانم دەبينى، بەلام بە مردوويى. هەموو لەسەر
نىوچاوانيان نووسرابوو (ئىمە قوربانىيانى شەرەكانى سنوور و
زمانى جياوازين!) لەو رۆژانەدا پرۆشكەكانى ئەو شەرە
نەفرەتئىيە چەند بە ئاسانى دەگەيشتنە ژوورەكانى زىندان. تەنيا

له يهك شهودا به بهر چاوى تۆقىنراو و پر حيرهتى منهوه زياتر
 له په نجا و پينج كهسيان به مهرگ ناساند. ئيمه ئه و رۆژانه له
 ريگاي ته له فيزيونى نيو هۆلته كهوه هه والى شه ره كانى سهر
 سنورمان ده بيست، ده مانديت كه چۆن سه ربازه كانى عيراق
 سنورى ئيرانيان ده به زاند و ده كه وتنه نيو بۆسه ي سه ربازه
 ئيرانيه كان. ههر له هه مان ئه و شه وانده دا ده مانبينى كه چۆن
 سنورى زيندانه كانيش ده به زيندرا و گيراوه كانيان هه لده لوشى.
 له سه ر سنوره كان مهرگ به بالاي سه ربازه كان هه لده گه را و له
 زيندانش به ئاسانى ده بووه ميوانمان، قه ده رى من بينينى
 پاشماوه ي جه سته هه لاهه لابه وه كانى سه ربازانى به ره ي جه ننگ و
 هه لوه رينى رۆحه كانى زيندانى و خه ونه پر خوڤين و هاواره كان
 بوو. ئيمه له و شه وانده دا مه وداى نيوان ژيان و مهرگمان
 نه ده بينى. هيژى بينينيشمان بۆ يه كدىي تا ده هات كه متر
 ده بووه.

ئيدى شه وه كان بۆ ئيمه نه وه كو ته نيا په يامى رۆحه
 تاريك كراوه كان بوون، بگه ره دريژترين ساته كانى ئه شكه نجه و
 كورترين ريگاكانى مهرگ بوون!

من ئاگام لهوه نهبوو كه له بلندگۆكهوه ناوميان
 خويندبووه. يهكئ له زيندانييه كان دواى ئهوهى زۆر به پهله
 رايته كاندم، به نارهبه تيبهوه پييمى وت:
 - سهران، له ئيدارهوه تۆيان بانگ كرد!

شيوهى قسه كردنى ئه و زيندانييه، ترسيكى زۆرى بۆم
 هينا. دهستيكي رهش له چاوه بئ تۆقره كانيبهوه دهچوو،
 دهستيک دروست له ميژبي به دواى رۆحى مندا بگهري، به نيئو
 ههناومدا رۆچوو. گويم له قرته و كهرتبونى شتيك بو، لهوه
 دهچوو دهمارتيك له دهماره كانى رۆحى ترس تيبههنگه پراوى مندا
 پسايى. من نازانم بۆچى رووخسارى ئه و زيندانييه له بهر چاومدا
 زۆر به خيراى دهگۆرا و جارى وا هه بوو له هه موو شتيك
 دهچوو ته نيا له مرۆف نه بئ. من ده بووايه باوهر به قسه كهى
 بگه و به پهلهش برۆمه ئيداره. لهوى عادهت وابوو ئه گه ره له
 بلندگۆكهوه ناوت بخوينرا بايهوه و كه ميك دوا كه وتباى ئهوه دوو
 پاسه وان دههاتن و پهلكيشيان ده كردى. كه هه لسامه سه رپي و
 ويستم ههنگاو هه ليينم، وا هاته بهرچاوم، به نيئو قۆرتيكي گه وره
 و عاسيدا تي ده پهرم، قۆرته كه ده ييردمه وه سه ر گۆرستانتيك
 سه رى ديارنه بوو. من ناچار بووم ههنگاوه كانم به پيش خۆم بدهم
 و بۆ هه رچيبهك بئ له بهرده مى ئيداره ئاماده بم. هيشتا

نەگەشتبومە بەر دەرگای ھۆلەكە، جارێكى ديكە نام بانگكرايەو، بەلام ئەوجارە مەبەستى داواكردنەكەشيان راگەياندا. ئاورپيكم لەو ھاورپيە داياو، كە پيش كەميك لە خەودا بە پەلە رايته كاندم، بە چاو تيمگەياندا كە ويدەچي چوونە دەرەوهم جيبي مەترسى نەبي. من ھەقمبوو لەو رۆژانەدا لە ھەموو شتيك بترسم، تۆ ئەگەر بە بەر چاوي خۆتەو بە ليشاوي زيندانيەكان بەرەو دەرەوھى زيندان راپيچ بكەن، بير لەچي دەكەيتەو؟ ئايا دەتواني بۆ لەحزەيەكيش بير لە جوانى و خوشييەكانى نيۆ زەينندا بكەيتەو؟ ھەر كەس شەوانە گوويستى ھاوار و گوللەبارانكردنى زيندانيى و كوشتنى خەو و خەونەكان و خویندەو و سړينەوھى ناو بانگكراوھەكان بى، بۆ ساتيكيش ئوقرە لە گيانيدا دەميئى؟ من ئەگەرچى لەو بانگكردنە تينگەيشتم كە بۆ ديتنى خزم و كەسە نيزيكەكانى زيندانييان بوو، بەلام ترس و توقين ھيشتا بە جەستەمەوھە دياربوون. من لەبەرئەوھى چەند جارێكى ديكەش ئەو چاوپيکەوتنەنام بينيبوو، يەكسەر خۆم خزاندە ئەو شوينەى، كە لەويدا زيندانيەكان كۆدەبوونەو و بە كۆمەل دەچوونە ژوروى چاوپيکەوتنەكان، كەچى سەير ئەوھە بوو، كە نۆبەتى من ھات و ويستم بۆ ژورورەكە سەرکەوم، كارمەندەكە ربي ليگرتم و داواى

نامى كىرد. منىش ناوى خۆمم پىوت، چەند جارىك لە
 كاغەزەكەى نىو دەستى رامما، بەسەرسورمانەو دەقەتى لە من
 و ناوەكان گرت. من لەو تىگەيشتم كە بەئەگەرى ھەرە زۆر
 نام لەلىستەكەدا نىيە و تازە ھەر دەبى بچمە ئىدارە و خۆمىيان
 پى بناسىنم. جارىكى دىكە ترس ھەلمەتى بۆ گىانم ھىنا و
 بەرچاومى تارىك كىرد. بۆ ماوئەك لە شوين خۆم وەستام.
 نەمدەتوانى بىر لەھىچ شتىك بكەمەو، ئاخىر بانگكردن لە
 ئىدارەو ماناى زۆرى ھەبوو، خراپترىنيان، راپىچدان بوو بەرەو
 مەرگ، بەلام ئەو شىمانەيە بۆ من زۆر دووربوو. لەگەل ئەوئەشدا
 زۆرجار بىرم لەو دەكردەو كە لەوانەبى بىانەوى كەسانى وەك
 منىش لەكۆل خۆيان بكەنەو. بۆ نا؟! چ بەرەستىك ھەبوو
 وابكا من نەكوژن؟ ھىچ! بۆچى ئەوانەى دواى شەرەكانى ئىسلام
 ئاباد، لە زىندانەكانەو برانە دەرەو، كەسىان گەرانەو؟ نەخىر!
 چما كەسىان حوكمى لەداردانىيان لەلايەن دادگەو بۆ
 دەرچووبوو؟ نەخىر! لەوانەى دەمناسىن، ھىشتا ھىندىكىان ھەر
 بەگومان گىرابوون. تىياندا ھەبوو شىت بوو، ئەى خودايە! خۆ
 ئەو شىتەى پەلكىشى ھۆلەكەمان كرابوو، نەيدەھىشت كەسمان
 بە ئاسوودەبى بخەوين، دالغە و خەيال مانباتەو، لەگەل يەكدى
 بدويين. ئەو شىتە ھەر لە فىشەكە شىت دەچوو، وەك گوللە

بهلامانوه تیده په پری، جاروبار خوی لار ده کرده وه و نیوه
 پیچه په کی ده کرد، تا هیژی له ده مدا ده بوو هاواریکی لی
 درده چوو. که سمان له و هاوارانه تی نه ده گه یشتین. من وا ده هاته
 بهرچاوم رهنگبی که سیک له دهر و نیوا هه بی و بهر ده وام راوی
 بنی و نه شکه نجه ی بدا. من له وه تی نه ده گه یشتیم بزچی نه و
 شیتیه یان له گه ل نیمه دانا بوو؟ نه گه رچی له نیو زیندان وا
 بلا و بپوه که (حه سنی سنه بی) شیت نیبه، نه وه نمایشی
 شیتیتی ده کا! به لام من با وهرم به و قسانه نه بوو، زور جار
 به نه یینی دیقه تم ده دایی، نه و نه ک هه ر شیتیتیکی ئاسایی نه بوو،
 بگره نه گه ر زور توور هت بکر دایه ده ستیشی ده وه شاندا و پر
 به ده میشی هاواری ده کرد:

- ده یوس، ده یوس!

نیمه تا نه و روژه ی له گه لماندا بوو هه ر پیمان ده وت
 (حه سنی سنه بی)، به لام کار به ده ستانی زیندان ناویان بو
 (حه سنی ده یوس) گوزی بوو. تو بینه بهرچاوت حه سنی که له و
 گه ره لاوژی به ی مه رگدا ون بگری، بو ده بی منیش بیر له مردن
 نه که مه وه؟ تو و هره و به چاوی خوت بیینه، که من ده چمه
 بهر ده می ئیداره، بزانه چو ن ساتوسه و دایم له گه لدا ده کن، چیم
 پی ده لین، بو کویم ده بن. که چوومه بهر په نجه ره ی ئیداره ی

زیندان زهلامیك كه نه گهر بتانیپویایه سی ههندهی من دهبوو،
سیمایه کی پر لوغز و تژی پرسپاری هه بوو، كه لیتم پرسپی:
- من ناوم سه رانه.. ئیوه بانگتان کردبووم.. فهرمون ئه وه
هاتووم.

یه کسه ره له کاغه زه که ی بهرده می وردبووه، بی ئه وه ی هیچ
قسه یه كه بکا، شتیکی له سه ره پارچه کاغه زیك نووسی و دای
به من، له سه ره خو ش وتی:

- بی ره دا برۆ و ئه م نامه یه بده ئه و پۆلیسه!

من به راستی نه مده توانی به ری کویپیکی بیر له هیچ
شتیك بکه مه وه، ئاخو ئه و شیوه بانگ کردنه بو لی کۆلینه وه ش
نه بوو. من شاره زای هه موو جو ره بانگ کردنیك ببووم، که چی
ئه و جاره سه رم لی دهر نه چوو. تازه ده بوایه هه ره بچم. که له
پۆلیسه که نیزیك بوومه وه، نامه که م دایه ده ست. خیرا بۆم
هه ئسایه وه و منی وه پیش خو ی دا. ویستم به پۆلیسه که بلیم
(بو کوی ده مبه ن؟) که چی له وه ده چوو ئه و ئاماده بی گو یگر تنی
نه بی. سه یر ئه وه بوو له چهنده ره گایه که وه ده ره چووین. له
شوینیک رایگرم و راده ستی به که سیکی چه کداری کردم. من
وه ک مه ریکی گیژم لی هاتبوو چاره ری رو داوی له نا کاو و
چه قوی ده ستی قه سا بی کم ده کرد. ئه وه ی زوری ش جیگای

سەرسورپمانى من بو، منيان برده نيو باخچەيەك و لەوئ
 ۋەستاندميان. لەپر ئەوئ پيشبينيم نەدەکرد و قەتيش بېرم لى
 نەکردبۆۋە، بينيم. سەرەتا لە شوئن خۆمدا تاسام، وام
 ھەستکرد خەونىكى خۆش و پر تەلىسم دەبينم، ئاي خودايە
 (سروە) چى دەكا لىرە؟! ئەم ديمەنە ھەر لە خەون دەكا. من
 سەرەتا لە شوئن خۆمدا ۋەستام و سەرسامىي ھەموو گيانى
 داگرت، كەچى لە چاوى ئەودا گەرموگورپى و پيشوازى زۆرم
 بينى! (ئەو) چاۋەرپىي ئەوئبوو كە زۆر بەگەرمىيەۋە بەخىرھاتنى
 بكم، بەلام نازانم بۆ نەتوانى. (ئەو) بەخىرايى بۆم ھاتە پيش
 و خەريك بوو باۋەشم تىۋەرپىي، كەچى من لە ترسى كارمەند
 و پۆلىسەكانى ئەوئ ھىچم نەکرد، تەنيا بزەيەكى شىرىنى پر
 مانام بۆ فرى دا، ئەوئش تۆقەيىكى گەرمى لەگەل كردم و
 پەنجەكانى گوشى. پىم سەرىبوو كە بەتەنيا بۆ دىتنى من ئەو
 ھەموو رىگايەي پرېبوو. من دەمزانى لەو شوئنانەدا دەبى زۆر
 بە پارىزەۋە قسەكانم بكم، چونكە چاۋەدىرى دەكرام. ئەوئش
 ھەر زوو لەو تىگەشت. من كە لىم پرسى (چۆنە بەتەنيا
 ھاتوئى؟) لەسەرخۆ و بە زەردەخەنەيەكى ناسكەۋە وتى:
 - ئەگەر ھەر كەسىكم لەگەل بووايە نەم دەتوانى بتىينم!

زهرفيكي دايه دهستم، داواي ليكردم له دواييدا
بيكهمه وه. (ئهو) همموو شتيكي به چاو و جهسته پي دهگوتم،
ديتني ئهو له زيندانيكي دووره ولات و ئاوا ترسناك، سرپينه وه
ديمه نه كاني زيندان و زهمه نيك له نازاره كان بوو. له
بيدهنگييه كي كورتى نيوانماندا وتم:

- چون نه ترساي بيته ئيره؟

خيلا رووي گهش و چاوه بزيوه كاني نيشاندام و وتي:

- له بهرته وهى تو نازابوويت!

من هيچ قسه يه كي ديكه م پي نه كرا، چونكه همموو شتيك
به ديتني ئهو و قسه كاني ئهو، گورانپان به سهردا هات. همستم
به هيئزيكي بي سنوور ده كرد. له وه ده چوو بتوانم ديواره كاني
زيندانپان پي بروخينم! ئه گهرچي ئهو ديداره مان زور كورت بوو،
به لام دوور و دريئيه كي زوري به زهمه ني ناخم به خشي. ئهو
ديداره بو من واتاي جاراني له شهو و روزه كان دامالي. من بهر
له وهى زيندانيي بكريم (ئهو) م زور جار ده بيني، چند جاريك
له نيو باخچه ي ماله كه يان پيكه وه دانيشتووين. باسما له زور
شت كردوه، ته نيا له خو شه ويستي نه بي!

داواي چاره كه سه عاتيك (ئهو) وهك چون به ته نيا هاتبوو،
هه روا به ته نياش رويشته وه. بو ئاخريين جار له بهر دهرگاكه، بهر

لەوەی دوا ھەنگاوی چوونە دەرەو بەھای، ئاوپێکی پر لە
 خەندە دایەو و بەپەنجە باریکەکانی خواحافیزی لێکردم. لە
 چاوەکانیدا خۆم بینی. ھەستم کرد لەنیو باوەشی ئەودام و
 منی لەگەڵ خۆیدا برد. ئەویش لە ئامیژی مندا مایەو و
 لەگەڵ خۆمدا بردمە نیو ھۆلی زیندانەکە. ھەر بەرێگاوە
 زەرفەکەم ھەلپچرپی و نامەکەیم دەرھینا. بەشەوقەو لێکم
 کردەو. بەدوای نووسینی کدا گەرام. تەنیا پەپولەییەکی
 وشکبوی راستەقینەم بینی، کە بە لیواری کاغەزەکەو
 چەسپێنرا بوو. لە تەنیشتی شیبەو و یتەیی بەپەلەیی مۆمیک
 کیشرا بوو. ئەو نامەییە بۆ منی زیندانیی لەساتییکی وادا
 جوانترین دیاری و پرماناترین پەيام بوو، ئاخە منیک کە لەویدا
 تەنیا شاھیدی بەرەو مەرگ راپێچدانی خەلکانیک بووم و
 تۆزقائیک باوەرم بە ئازادبوونم نەما بووبی، لەپر کەسیکی واش
 سەردانم بکا و کۆشیک ھیوا و خۆشەویستی لەگەڵ خۆیدا بینی،
 چۆن خۆینیکی گەش و نۆی بەنیو لەشما ناگەری و دەرگایەک لە
 ئومید و ھیوا بەروومدا نا کریتەو؟ بەلام ئەوێ بۆ من جیگای
 پرسیار و تیرامان بوو، ئەو ئەوین و سەرەڕۆییە بوو، کە چۆن وا
 بەکتوپری سەرپھەلدا؟ من بۆ جارێکیش بیرم لەو نەکردبوو،
 ئەی چی بوو وای لێکرد منی خۆش بوی؟

تازه له نامه‌که‌دا، من ببوممه‌ئو مۆممه‌ی که به‌رده‌وام ده‌سووتام و ده‌تواممه‌وه. ئه‌ویش وه‌ک په‌پوله به‌دوای نوری ئه‌وینی مندا ده‌خولایه‌وه. ئه‌ی خویه‌ چۆن بکارم ره‌گه‌ قووله‌کانی ئه‌وینی (تارا) له ده‌رووندا هه‌لکیشم و نه‌مامی تازه‌ی خۆشه‌ویستی بروینم؟ تارا ئه‌گه‌رچی به‌چهند مانگی‌ک به‌ر له‌وه‌ی بگیرییم، بۆ دوا‌جار شاخه‌کانی جیه‌یشت و ملی هه‌نده‌رانی گرت‌ه به‌ر، به‌لام ئه‌و له‌ وجودی مندا به‌رده‌وام ئاماده‌یی هه‌بوو. زۆریشم هه‌ولدا، ئه‌و سه‌فه‌ره‌یه‌که‌جاره‌کییه‌ نه‌کا، که‌چی سوودی نه‌بوو، به‌رۆیشتنی تارا، هه‌ستم ده‌کرد واتایه‌ک بۆ مانه‌وه‌م له‌ویدا نه‌ما‌بووه، به‌لام هیچ چاره‌نیکم نه‌بوو، ده‌بوایه‌ کی‌ئوه‌کان چۆل نه‌که‌ین و چاره‌پێی په‌رجووه‌کانی ژیان بین، (تارا) له‌ ونبوونیدا منی به‌ته‌واوی بی ئومید و سه‌رگه‌ردانی رۆحی کرد، به‌خه‌یال به‌دوویدا رامده‌کرد و ده‌چومه‌ ئه‌و ولاته‌ نه‌دیوه‌ی ئه‌وی لی بوو، تارا تا ئه‌و رۆژه‌ش که‌ گیرام، هیچ هه‌والینکم لێ نه‌بیست، راستییه‌که‌ی نه‌مده‌زانی له‌کویی ئه‌و سه‌رزه‌مینه‌ گیرساوه‌ته‌وه، وه‌ک شنه‌بایه‌کی بۆن خۆش هاتوو و رۆیشت، وه‌ک بانگی مژده‌ی هه‌والینکی چاره‌پروان نه‌کرا‌بوو، هه‌موو ئه‌و رۆژ و سالانه‌ی پینکه‌وه‌ بووین، هه‌ر له‌خه‌ونیکی دووردریژ ده‌چوو، رۆیشتنه‌ له‌ناکاوه‌که‌ی (تارا)

دروست له ږفاندن و په لکیشکردنی ټو زیندانیانہی ده کرد، که
 بؤ دواچار به چاو خواحافیزیان لیّ ده کردن. ټه گهر تارا له په نای
 کیوه کان بمابایه وه، سه فہری زیندان هہرچه ندیش
 دوورودریژبووايه، نه ده بووه خه میکی گه وره، وهک چؤن
 عه لپره زا، (دنیا)ی ده هیئنايه نیو زیندان و په رژیئیکي له عیشق
 به دهوری خویدا چیّ ده کرد و به دور له چاوه بزپوه کانی
 پاسه وانانی زیندان، نازاره کانی رۆژگاری به خه یالّه کانی عیشق
 راده مالی، منیش له گه لّ (تارا) ټاوا ده بووم، به لّام سه فہری ټه و،
 ته نیا یاده وه ریبه کانی به بیر ده هیئنامه وه، خه یالّه کانم ته نیا ټه و
 چرکه ساتانه بوون، که له رابردوودا له گه لّ تارا به سهرم بردبوون.
 عه لپره زا هہم رابردوی هہ بوو، هہم داهاتوو، ټه و له سه فہری
 جهسته و رؤحدا له گه لّ (دنیا) دانہ پرا بوو، بؤیه ساته کانی
 دوارؤژیئیشی ده چنییه وه.. (سروه) بؤ من له ساته وه ختیکی وادا،
 ټه گهرچی هیچ رابردویه کیشم له گه لیدا نه بوو، نیسته و
 داهاتوی بؤ خوئی زه وتکرد! بزه پر مه حبهت و چاوه
 په پوله ټاساکانی، به رده وامی ټه و ټه وینه بوو، که له تارا وه
 دستي پیگرد. ټه و به دهم پیی نه وتم (خوشم ده ویتت)، به لّام
 به جهسته، له وهش زیاتری وت. (ټه و) ټه گهر زؤر بیری له من
 نه کرد بیته وه. ټه و مؤمہی نه ده خسته سهر کاغہز و، ټه و

په پوله یه له نیو نامه که گیر نه ده کرد و به تهنیاش نه وه موو ریگایه ی نه ده برې بؤ بینینی من، نه ی خودایه نه وه چوڼ بوو روویدا؟ سهردانه له ناکاوه که ی نه وه، له ژوانیکی عیشق ده چوو، که زه مهنیکی زوری پی چووبی و بهرنامه ی بؤ دانرابیته وه.. هاتنی نه وه تهنیا یه ک واتای هه بوو و بهس، نه ویش گه پرنیک بوو، به دوا ی عیشقیکی مسوگه ر..

نه وه نامه یه له وه تهنیا یه بکوژهدا، تژیی کردم له بیر کردنه وه و خه یال، پری کردم له تروسکایی نه قینیک، که بی توقره بی و ترس و دوو دلئ له روو خسارمدا نه ده هیشت، ئیدی هه ستم به و زه مهنه ی جاران نه ده کرد، که بهر ده وام نازاری ده دام و بسووه به شیک له هه موو بیر کردنه وه کاتم. نه وه کاته ش که بؤ دوا یین جار بردمیان بؤ ژووری لیکولینه وه و پییان وتم:

- نه گه ر شیعتراف بکه ی، ئیسته نازادت ده که یین.

منیش وه که نه وه ی زیندان به ویستگه یه کی کاتیی بزاتم و نازاد بوونیشم کاریکی ناسان نه بی، له سه رخو بزده یه کم کردو وتم:

- تازه من لیږه راهاتووم.

لیکولنه ر، به خیرایی و هه لچوونه وه وتی:

- نه گه ر (۱۰) سال حوکم بدری؟!

یه کراست وتم:

- بۆ، خۆ من هيچ تاوانىڭم نە كىردۈۋە؟!
لېككۆلەر ۋەك ئەۋەي كورسىيەكەي ژېرى، ئازارى بدا،
دەمودەست ھەئسايەۋە ۋ بەسەرما نەراندى:

- خۆت دەبىنىتەۋە!

دۋاي دوو رۆژ لە بەسەرچوونى زەبرى پىر چىژى ژۋوانى
دئدارىم لەگەل (سروە)، جارىكى دىكە گويم لەناۋى خۆم بوو،
كە لە بلندگۆكەۋە، بانگيان كىردم:

- سەران قادىرى. خىرا بگەرە ژۋورى ئىدارە!

من لەو دوو رۆژەدا، لە كەسىكى سەرخۆش ۋ مەستبوو
دەچووم، كارىگەرى تىشكى چاۋە پىر خومارەكانى (سروە)
ھەموو دىۋارەكانى زىندانى لەبەر چاوم رامالېبوو، من ھەر
بەجەستە لەنىۋو زىندان مابووم، كە لەگەل زىندانىيەكانىش
قسەم دەكرد، زۆر جار خۆشم نەمدەزانى چى دەلېم ۋ باس لەچى
دەكەم.

ئەوان لە نەينىي ئەو رووداۋە لەناكاۋە تى نەدەگەشتن،
ھەقىيان بوو ئەگەر بەجۆرىكى دىكە بىر بگەنەۋە. تىياندا
ھەبوو، تەۋاۋ لەۋە ئەرخابىن بوو، كە من بەقۇناخى شىتتوبوندا
تىدەپەرم، من ئامادە نەبووم باس لە هيچ شتىك بگەم، ترسم
لەۋە بوو، نەۋەكو كىشەم بۆ بىتتە پىش ۋ گالتەشم پى بگەن، كە

له بلندگۆكهوه گویم له ناوی خۆم بوو، یه كه مجارم بوو، شهونده نه زۆر بترسم، ههر له راجه نینه كه مه وه بۆم دهركهوت، كه شه بانگ كردنه هه والێكی ناخۆشی به داودهیه، په شوکاوایی به رادهیهك به جهسته مه وه دیار بوو. هه موو شه وانهی ده ورو بهرم ههستیان پێكرد. شه پارووه نانهش كه له ناو ده مدا بوو، نه مده توانی قووتی بدهم، گه رووم توانای هه لگوشینی نه ما بوو، ههر له خۆمه وه بیرم بۆ لای شتی خراب ده چوو. به هه رحال خیرا خۆم گه یانده ئیداره، سه رم له په نجه ره چکۆله كه برده ژووره وه، خۆم به وه كه سه ناساند، كه چاوه رپیی منی ده کرد، بیستبووم شه كه سه یه کی بوو، له زیندانیه ته به کاره کان. ههر كه له په نجه ره كه وه منی بینی وهك شه وهی می شو له یهك نا ره حه تی کردبێ، به توندی کاغه زیکی له به رده مم دانا و، به سه ر لێوه کانیه وه وتی:

- وه لایمی شه پرسیاران به ره وه؟! -

ویستم له هۆکاری شه داویه پیرسم، به لام کابرا ریی لێگرتم و جارێکی دیکه لێوه کانی لێکترازانده وتی:

- خیرا که!

که سه رپێکی کاغه زه که م کرد، سه رم له وه هه موو پرسیاران به سوورما، له هه ندیکیان ههر تی نه گه یه شتم، راسته هه موو شه

ماوهیه‌ی که له زیندان بووم توانیبووم به باشی خۆم فیّری
فارسی بکه‌م، به‌لام قه‌ت له‌لای لیپرسراوانی زیندان وام نیشان
نه‌ده‌دا، که فارسی ده‌زانم، بۆیه رووم له کابرا کرد و
به‌فارسییه‌کی تیکشکاو تیمگه‌یاند، که من فارسی نازانم و
کوردم! ئه‌ویش بی ئه‌وه‌ی شتی‌ک بلی یه‌کسه‌ر له‌وی ونبوو،
هی‌نده‌ی نه‌برد، که‌سی‌کی له‌گه‌ل خۆی هی‌نا، له‌سه‌روسیمایه‌وه
دیاربوو ئه‌ویش هه‌ر زیندانی بوو، سلاویکی ساردی لی‌مکرد و
کاغه‌زه‌که‌ی به‌رده‌می هه‌لگرت و یه‌که یه‌که پرسیاره‌کانی بۆ
ده‌کردمه‌وه کوردی. له‌یه‌که‌م پرسیاردا وتی:

- ئه‌گه‌ر نازاد بکریی بۆ کوی ده‌چیت؟!

موچرکی‌ک به‌له‌شدا هه‌لگه‌را، خه‌ریک بوو له‌خۆشیاندا
زمانم تیکبئالی؟

- ده‌چمه‌وه ولاتی خۆم!

وه‌رگیپ پرسیا‌ری ده‌کرد و وه‌لامه‌کانمی له‌ته‌نیش
پرسیاره‌که ده‌نوسییه‌وه، کابرای چوارشانه‌ی تۆبه‌کار، له‌یه‌کی
له‌به‌رسقه‌کانم تووره‌بوو، رووی له‌وه‌رگیپه‌که کرد و وتی:

— کۆماری ئیسلامی قه‌بوڵه‌ یان نا؟ ئا، یان نه‌ء؟!

منیش له‌سه‌رخۆ وتم:

— بۆ ئیپه‌ یان بۆ ئیمه‌؟

وهرگيڙ وهك من، سهري له پرسياره که دهرنده چوو،
دياربوو له دواییدا کابرای تۆبه کار تیی گه یاند، که مهبه سستی
ههردوو ولاته، پرسياریکی زۆر ئالۆز و قورس بوو، به لām توانیم
بایی نه وهنده و لām بده مه وه، که نه وان به هه ندیک گومانه وه
رازی بکه م و بلیم:

- لیږه، خۆتان نهو نیزامه تان هه لیبژاردوه، بۆ ئیمهش نه وه
ئاساییه، ته گهر خه لکی ولاته که م هه لیبژیرن!

که پرسيار و وه لāmه کان ته و او بوون، په نجه مۆریان پیهه لگرم،
دواتر پارچه کاغه زیکی دیکه یان پیدام و داویان لیکردم
بچمه وه هۆلی زیندان و شتومه که کانم بینمه دهره وه. هه ر که
دهرگای هۆله که م کرده وه و یه که م هه نگاوم بۆ ژوره وه هه لینا،
کۆمه لیک سه روچاوی لیک نیژیک و دهست و په نجه لیکنگریدراوم
بینی، دیاربوو هه موویان له چاوه روانی نه وه دا بوون، هه والیکی
منیان دهست بکه وی، به بی نه وه ی ده مان لیکنبترازی به
نامازه کانی چاو و برۆ گومانه کانی خۆمانان بۆ یه کدی
دهربری، من که لویه له کانم به نیگه رانیسه کی زۆر و به په له
کۆده کرده وه، من له و ساتانه له هیچ شتیک نه راخین نه بووم،
نه مده زانی سه فهری نه مجاره یان بۆ کوپیه، ده گوازیمه وه یاخۆ
ئازاد ده کریم؟ هه موو نه وانیه له ده و روبه رم بوون نقوومی نیو

حەپەسان و نیگەرانی بوون، بەبێ دەنگی خواحافیزیم لە
 هەمووان کرد، هەر که چوومەوێ لای ئیدارە، پۆلیسیک هاتە
 پیشم و رینونیی کردم که چی بکەم. سەرەتا تەق تەق لە
 دەرگایەکم دا، که چوومە ژوورەوێ کەسیکی مەدەنیم بینی لە
 پشت میژیکەوێ دانیشتبوو، که سەیری منی کرد، هەستمکرد
 بۆنیکی قورس و خەست بە بن لووتما تیپەری، هەر ئەو بۆنە
 دەچوو، که بە مردوو دادەکری، بۆ ساتیکی کەم خۆم بە
 مردویی هاتە بەرچاو، تەزوویکی ترسناک گیانی داگرت،
 هەستمکرد لە هەموو شتیک دا برام، که چاوم هەلینا، هەمان
 ئەو کەسە بەسەر سەرمەوێ وەستابوو، که لە پشت میژەکەوێ
 دانیشتبوو، کابراکە بزەیهکی بۆم کرد و بە چاویش
 سەرسوورمانی خۆی لە تیگچوونی لەناکاوێ تەندروستیم نیشان
 دا، بەبێ بایەخەوێ وتی:

- لە خۆشیاندا تیگچووی؟! -

چەند دەرگایەکی نیو زیندانە کەم بە گومانەوێ دەبری و
 لەچەند شوینیکیشدا بە رقبەوێ سەیریان دەکردم، ترس و
 نیگەرانی بەرۆکی گرتبووم، لەنیو هەموو ئەو هەموو
 دەموچاوانەوێ دەمیینین، تەنیا کەسیک بە گومانەوێ بای بای
 لیگکردم. من نەمدەزانی بۆچی ئەو هەموو ژوورەم پێ دەکەن،

ههقمبوو له ناخمهوه بترسم، ترس گه یشتبووه بینه قاقام
 به جوانی بهرپی خۆم نه ده بینی، بهراستی باوهرم به ته واوی
 له دهست دابوو، ترس به دامینی جهسته مه وه هه لده گه را و
 جارو بار ده گه یشته بینه قاقام، ته واو ره شیبینی ده کردم، من له و
 ده مانه دا که سیکی په لکیشکراو بووم، له و ژوور ده یان برده مه ته و
 ژوور، ته و که سانه ی پرو به پرویان ده بوومه وه، به ئاره زووی
 خۆیان، سه روسیمای چه ز و ناحه زی ره نگا وره نگیان نیشان
 ده دام، هه بوو بزیه کی بو ده کردم، هه شبوو، به نیگایه ک دنیای
 له بهر چاوم تاریک و رهش ده کرد. من که به را ره وه که ی به رده می
 ژووره کاندا ره تده بووم، هه ستم ده کرد به نیو خه رهن دیکی قول و
 عاسیدا تی ده په رم، خه رهن دیک که له هه ردوو لاهه خه لکانیکی
 چه ره ترش و چاومۆن ریزیان به سستی. منی نامۆ، بی
 ده سه لات، به نیو ته و چه شاماته دا هه نگاوم هه لدینا، ئاریشه ی
 من ته و ه بوو نه ده مزانی دهرم دینن، نه ده مزانی چیم لی ده که ن،
 هه قم بوو بیر له ئیعدا مکردنیش بکه مه وه، ته و را ره وه ی پییدا
 ده ره یشتم و ته و چر و چه هرانه ی ده مدیتن و ه حشه تناک بوون
 و ه حشه تناک! فه زایه کی و ه حشه تناکیان پیک هی نابوو، چه ند
 جاریک به راست و ره وان گویم له ناوی خۆم بوو، که له ده می
 که سیکه وه ده مبیست، ته و که سه وجودی نه بوو له نیوانماندا، من

ھەر ئەو دەندەم دەزانی، که دەبوایه له ههنگاوهه لێناندا بەردەوام
 بێ. لەو ئانوساتەدا نەمدەتوانی بێر له هیچ شتیەک بکه مەوه،
 تەنیا ئەوه نەبێ، له نیگای هەموو ئەوانە ی دەکه وتنه
 بەرانبەر، رۆبۆتتاسا بیلبیلە ی چاویان دەجوولاندهوه، که
 بەتەنیشتیانەوه تێ دەپەریم، بە عاستەم پەنجە ی خواحافیزیان بۆ
 بەرز دەکرد مەوه و بەهێواشیش لێیان لێک دەترازاند، وشە یەک
 له دەمیانەوه دەردەچوو، بەلام لێیان تێ نەدەگەیشتم، که
 گەیشتمە نێزیک دەرگایەکی بەرزی زیندان، لەوی وەستاندمیان،
 یەکی له پۆلیسەکان بەهێمنی قۆلی گرتم و بردمییه ژووریتک.
 ئەو کەسە ی له بنەبانی ژوورەکه دانیشتبوو جلوبەرگێکی
 مەدەنی لەبەردابوو، خێرا بۆم هەلسایەوه و بەخێرهاتنی کردم،
 دەستی بۆم درێژکرد و ئەو فایلە ی که بە دەستمەوه بوو، لێمی
 وەرگرت و خستییه سەر مێزەکه. بزەیهک رووخساری داگرت و
 داوای لێکردم لەسەر کورسییهک دابنیشتم. کابرا ھەر بەپێوه
 سەیریتکی فایلەکەمی کرد، دواجار بەکەمێک گومانەوه دیکەتی
 دامی و ەک بەدوای وشەیه کدا بگەرێ، چەند جارێک فایلەکە ی
 ھەلگێر و ەرگێر کرد. شەپۆلی له گومان و ترس جارێکی
 دیکە ھێرش ی بۆم ھینایەوه، ھەستم دەکرد ھەموو گیانم دەرز ی
 ئازن دەکا، ئەو کورسییه ی لەسەری رۆنیشتبووم تا دەهات

تەسكۆت و تەسكۆت دەبۆدە، كابرە ھەستى بە نارەھەتى و نىگەرانى من كۆرد. لەپشت مېزەكە سووراپەو و لىم نىزىك كەوتەو. مەنىش وەك ئەوئى كەسىك ھەلمسىننەتەو، ھەستامە سەرىپ، ئەو دەستىكى خستەسەر شام و بەھىمنى و دەم بە پەلارەو پىمى وت:

— جەھنەم پى دەزانى؟! —

وېستم بەرسقى بەدەمەو، لى نەمتوانى ، كابرە بانگى پۆلىسىكى كۆرد و پستەپستىكى لەگەل كۆرد ... دەمووچاوى ھەردوو كىانم بەجۆرىك ھاتە بەرچا، كە پىرەن لە نەخشەو پىلاننى ترسناك. من گومانم لە ھەموو شتىك دەكۆرد، ئەگەر چى لە بەردەم بەكەم و ئاخىرىن دەركاى زىندانەكەش وەستابووم ، بەلام كى دەيزانى چارەم چى بۆ نوسراو؟ لەنىوان نازادى و مەرگدا، عاسى ببووم ، ترسى گەرەم ئەو بوو لەپشتى دەركاكەو ئۆتۆمبىلىكى سەربازى وەستابى ، كە ئەو ھەش بۆخۆى گومانەكەمىيان قوئىر و ترسناكتر دەكۆردەو.. بۆماوئەكە لەنىو ترس نىگەرانىدا ما بوومەو . كەسىك ئامازەئەكى بۆ سەربازى بەر دەم دەركاكە كۆرد .. دەنگىك لە دەركاكەو ھات .. بەر ئەوئى دوا ھەنگاوەكانم روو و دەركاكە ھەلپىنم، كابرە مەدەنى جارپىكى دىكە بانگى كۆردمەو ژوورى و ئەو پارەئەكى

که له کاتی خویدا، واته بهر له سال و نیویک له کاتی گرتنمدا
 لییان وهرگرتبووم، پیمی دایه وه و کاغه زیکیشی له بهر ده موم
 دانا و داوای لیکردم نیمزایه کی له سهر بکه م. ته و کاته ی دهستم
 دایه قه له مه که ی سهر میزی کابرا، زانیم دهرگای دهره وه ی
 زیندان به ته وای کرایه وه . توانیم پشت دهرگا مه زنه که ی
 زیندان ببینم، هه لمه تی به گوری شه پوله کانی با و لار بونه وه ی
 قه د و بالای داره کانی ته و بهر جاده که ی به ران بهر زیندان که و تنه
 بهرچاوم، شنه بایه که ههر له زمانی دل دانه وه ی که سیک ده چوو،
 که زوویر کرابی، به سهر جهسته مدا تیپه ری. بله ز نیمزایه که م
 کرد و له ژورره که هاتمه دهره وه. له بهر دهرگا گه وره که موریکیان
 له دهستی چه پم دا و پییان وتم:

— ناگاداری ته م مؤره به.. رهش نه بیته وه، تا له
 ئیعدامکردنه که ته و او ده بیت !

له کاتی گوتنی وشه ی (ئیعدامکردن) بزه یه که به سهر روویدا
 هات .. من به سه رسامی وه ستابووم ،چاوه ریی دوا بریارم ده کرد
 . جهسته م له ته خته یه کی چه قیوی نیو زه وی ده چوو. سه ربازی
 بهر دهرگا لیم هاته پیش وله سه رخو دهستی گرتم و به هیمنی
 پیمی وت:

— پرۆ... خودا حافیزت بی !

چەند چركەيەكى پېچوو خۆم لە پشتى ديوارى ئاسىنىنى
زىندانەكە بىنىيەو، سەيرىكى خۆمم كرد، لەو دەچوو ئەو
كات باوهرم كوردى، كە من لە دەرەوئى زىندانم... !!!

* * *

دواى سنوررپىن و ھەلدانەوئى تەلدەرەكان راگواستىمان بۆ
شويىنىكى ناديار، زۆرى خاياند، پىگا ھەمووى كەند و لەندبوو،
ئىمە لە پشتى ئۆتۆمبىلە سەربازىيەكە ئاخرابووين، دوتيا بۆ
ئىمە تارىكستان بوو...! ئەو كاتەش ئىمەيان لە ئۆتۆمبىلە
سەربازىيەكە ھىتايە خواری، جارێكى دىكە توندتر و قايمتر
چاويان بەستىنەو... من نەمدەزانى لە كویم و ئەو شوينەى
ئۆتۆمبىلەكەى لى وەستابوو كوئى ئەو ولاتە بوو... وىستم
دەنگ ھەلپرم و ناوى خىزانەكەم بەيتم، بۆ ئەوئى ئەگەر
لەگەلماندا بى، بزانى منىش لىيەو نىزىكم، كەچى خىرا
كەسىك پرى داىە دەستم و بەدووى خۆيدا بردم، ھەستم دەكرد
بەشويىنىكدا دەرۆم، ھەر لە دۆلىنىكى داخراو، ياخود خەرەندىكى
ترسناك دەچى، من بەناو تارىكستاندا دەرۆشىتم، وەختىك گويم
لە دەنگىك بوو، ئەو كەسەى دەستى گرتبوو، وەلامى
دەنگەكەى داىەو، ھىندەى نەبرد، وەستىنرام، وەستانىكى پرى
لە نىگەرانى و ھەپەسان بوو، ھەستم كرد ھەر لەو شوينەى

وهستا بووم، ده رگایه کی ئاسن کرایه وه. دواتر ده ستیک ئه و
 په رۆیه ی سهر چاومی لابر د، سه ره تا هیچ شتی کم نه بی نی،
 که سیك دوو جار شانمی راته کاند و شتی کی گوت، هیچی لی ئی
 نه گه ی شتم، به لام ده مزانی مه بهستی ئه وه بوو بچمه ئه و ژووره ی
 که له به رانه بریدا وهستا بووم، ژووره که ههر له ئه شکه و تیکی
 ناریک ده چوو، له نیوه پراستیدا قهره ویله یه کی کۆنی لی دانرا بوو،
 که چوارچی وه که ی ژه نگاوی و بالیف و به تانییه که ی سهری پر
 په له خوین بوو، له سه ره وه ی بنمیچی ژووره که ته نیا کونیکی
 بچووکی هه بوو، من له دیمه نه پیس و وه حشه تناکه ی ئه و
 زیندانه تاکه که سییه راده مام، له نا کاو گرمه یه ک هات و
 ده رگا که یان له سه ر داخستم و له نیو تاریکی دا نقووم بووم!